

КНИГА ПСАЛЬМАЎ

Пс 1

¹ Шчасьлівы чалавек, які не хадзіў паводле рады бязбожнікаў, не стаяў на шляху грэшнікаў і не сядзеў паміж насьмешнікаў,

² бо да закону ГОСПАДА імкненьне яго і пра закон Ягоны будзе разважаць ён днём і ноччу.

³ І будзе ён як дрэва, пасаджанае пры цячэньні водаў, якое прыносіць плод свой у часе сваім, і лістота якога ня вяне, і ва ўсім, што ён робіць, ён посьпех мае.

⁴ Ня гэтак бязбожнікі, яны як мякіна, якую вецер разносіць.

⁵ Таму не ўстаяць бязбожнікі на судзе, ані грэшнікі на сходзе праведных,

⁶ бо ГОСПАД ведае шлях праведных, а шлях бязбожнікаў загіне.

Пс 2

¹ Чаму бунтуюцца народы, і плямёны задумваюць марнае?

² Паўстаюць валадары зямлі, і князі сабраліся разам супраць ГОСПАДА і супраць Памазанца Ягонага:

³ “Парвема кайданы іхнія і путы іхнія скіньма з сябе!”

⁴ Той, Які жыве ў небе, будзе сьмяяцца, Госпад будзе кпіць з іх.

⁵ І скажа да іх у гневе Сваім і ў ярасьці Сваёй напужае іх:

⁶ “Гэта Я паставіў Валадара Майго на Сыёне, гары Маёй сьвятой!”

7 Я абвяшчу пастанову: “ГОСПАД сказаў да мяне: Ты – СЫН МОЙ, Я сёння нарадзіў Цябе!

8 Зажадай ад Мяне, і дам Табе народы зямлі ў спадчыну, і межы зямныя — на ўласнасць Табе.

9 Кіем жалезным паб’еш іх, быццам начыньне глінянае скрышыш іх”.

10 Дык цяпер, валадары, зразумейце, навучыцеся, судзьдзі зямлі!

11 Служыце ГОСПАДУ са страхам і радуіцеся з дрыжанням.

12 Слаўце Сына, каб не разгневаўся, і каб ня знішчыў шляху вашага, бо неўзабаве ўзгарыцца гнеў Ягоны! Шчаслівыя ўсе, якія ў Ім маюць надзею.

Пс 3

1 Псальм Давіда, калі ён уцякаў ад аблічча Абсалёма, сына свайго.

2 ГОСПАДЗЕ, як шматлікія сталі прыгнятальнікі мае! Шмат іх паўстае супраць мяне!

3 Шмат тых, якія кажуць пра душу маю: “Няма для яго збаўленьня ў Бога” (Сэлях).

4 Але Ты, ГОСПАДЗЕ, — шчыт для мяне, Ты – слава мая і Ты падыймаеш галаву маю.

5 Голасам маім клікаў я да ГОСПАДА, і Ён адказаў мне з гары Сваёй сьвятое. (Сэлях).

6 Я лёг і заснуў; і абудзіўся, бо ГОСПАД падтрымлівае мяне.

7 Не палохаюся я многіх тысячаў народу, што абступілі мяне наўкола.

8 Паўстань, ГОСПАДЗЕ! Збаў мяне, Божа мой! Бо Ты даў ворагам маім па сківіцах, Ты скрышыў зубы бязбожнікаў.

9 У ГОСПАДА збаўленьне і для народу Твайго дабраслаўленьне Тваё. (Сэлях).

Пс 4

¹ Кіраўніку хору: на струнных інструмэнтах. Псальм Давіда.

² Калі я клічу, адкажы мне, Божа, Праведнасьць мая! Калі я быў ўцісканы, Ты даў мне прастору. Зьлітуйся нада мною і пачуй малітву маю!

³ Сыны людзей, дакуль слава мая зьневажацца будзе, дакуль будзеце любіць марнасьць і шукаць няпраўды? (Сэлях.)

⁴ Спазнайце, што ГОСПАД аддзяліў багабойнага Свайго; ГОСПАД пачуе, калі буду клікаць да Яго.

⁵ Дрыжыце і не грашыце! Кажыце ў сэрцах ваших на ложках ваших і маўчыце! (Сэлях)

⁶ Ахвяруйце ахвяры праведнасьці і спадзявайцеся на ГОСПАДА!

⁷ Шмат тых, якія кажуць: “Хто пакажа нам добрае?” Узьнімі над намі сьветласьць аблічча Твайго, ГОСПАДЗЕ!

⁸ Ты даў у сэрцы маім большую радасьць, чым маюць яны, сабраўшы збожжа і віна багата. (Сэлях)

⁹ У супакоі лягу я і засну, бо Ты, ГОСПАДЗЕ, адзін даеш мне жыць у бясьпецы.

Пс 5

¹ Кіраўніку хору: на флейтах. Псальм Давіда.

² Прыхілі вуха да словаў маіх, ГОСПАДЗЕ, зваж на ўздыханьне маё.

³ Выслухай голас крыку майго, Валадару мой і Божа мой, бо я да Цябе малюся.

⁴ ГОСПАДЗЕ, раніцаю пачуй голас мой; на досьвітку стану перад Табою і буду выглядаць.

⁵ Бо Ты – БОГ, Якому недаспадобы няправасьць; злыдзень ня будзе жыць пры Табе!

6 Тыя, што хваляцца сабою, ня ўстояць перад вачыма Тваімі, Ты ненавідзіш усіх злачынцаў.

7 Ты зьнішчаеш хлусьлівых; крыважэрнымі і падступнымі брыдзіцца ГОСПАД.

8 А я праз вялікую міласэрнасьць Тваю ўвайду ў дом Твой, і ў страху Тваім пакланюся ў сьвятыні сьвятасьці Тваёй.

9 ГОСПАДЗЕ, вядзі мяне ў праведнасьці Тваёй; насупраць ворагам маім выпрастуй шлях Твой перад абліччам маім.

10 Бо няма шчырасьці ў вуснах іхніх; нутро іхняе — распушта; горла іхняе — магіла адчыненая; языком сваім ашукваюць.

11 Абвінаваць іх, Божа! Няхай загінуць яны ад намераў сваіх! За мноства правінаў іхніх адкінь Ты іх, бо яны збунтаваліся супраць Цябе.

12 І няхай радуюцца ўсе, якія ў Табе маюць надзею; няхай веселяцца навекі, бо Ты іх бароніш; і няхай узрадуюцца ў Табе тыя, якія любяць імя Тваё.

13 Бо Ты дабраслаўляеш праведнага, ГОСПАДЗЕ, і ўпадабаньнем Тваім, як шчытом, засланяеш яго.

Пс 6

1 Кіраўніку хору: на струнных інструмэнтах, на актаву. Псальм Давіда.

2 ГОСПАДЗЕ, у гневе Тваім не карай мяне і ў ярасьці Тваёй не вучы мяне!

3 Зьлітуйся нада мною, ГОСПАДЗЕ, бо я нядужы; аздараві мяне, ГОСПАДЗЕ, бо спалоханья косткі мае,

4 і душа мая вельмі спалоханая. О, ГОСПАДЗЕ, дакуль?

5 Павярніся, ГОСПАДЗЕ, выратуй душу маю, збаў мяне дзеля міласэрнасьці Тваёй!

6 Бо ў сьмерці няма памяці пра Цябе, і ў пекле хто будзе славіць Цябе?

7 Я замарыўся ад уздыханьня майго; штоноч паліваю я ложка мой, сьлязамі паліваю пасьцель маю.

8 Ад тугі высахла вока маё, састарэлася дзеля ўсіх, хто ўціскае мяне.

9 Адступіцеся ад мяне, ўсе злачынцы, бо ГОСПАД пачуў голас плачу майго.

10 ГОСПАД пачуў маленьне маё, ГОСПАД прыняў малітву маю.

11 Няхай будуць асаромленыя ворагі мае і моцна спалоханыя, няхай павернуцца назад і імгненна будуць асаромленыя.

Пс 7

1 Лямант Давіда, які засьпяваў ён ГОСПАДУ з прычыны Куша, сына Бэн'яміна.

2 ГОСПАДЗЕ, Божа мой! У Табе маю надзею! Збаў мяне ад усіх перасьледвальнікаў маіх і вызваль мяне,

3 каб ня ўзяў, быццам леў, душы маёй і не разарваў мяне, калі няма каму ратаваць!

4 ГОСПАДЗЕ, Божа мой! Калі я ўчыніў гэткае, калі ёсьць беззаконьне ў руках маіх,

5 калі зло я зрабіў таму, хто жыў са мной мірна, і не ратаваў таго, хто ўціскаў мяне без прычыны,

6 тады няхай перасьледуе вораг душу маю і дагоніць, няхай ўтопча ў зямлю жыцьцё маё і славу маю кіне ў пыл! (Сэлях)

7 Паўстань, ГОСПАДЗЕ, у гневе Тваім! Узьніміся супраць лютасьці тых, што ўціскаюць мяне! Збудзіся, Божа мой, на суд, які Ты прызначыў!

8 І зьбярэцца сход народаў вакол Цябе, і Ты зьвернешся да іх з вышыні.

9 ГОСПАДЗЕ, асудзі народы. Судзі мяне, ГОСПАДЗЕ, паводле праведнасьці маёй і паводле беззаганнасьці маёй, што ёсьць у-ва мне!

10 Няхай счэзьне ліхота бязбожнікаў, але ўмацуй праведнага, Ты, Які выпрабуеш сэрцы і ныркі, Божа Праведны!

11 Шчыт мой у Бога, Які збаўляе шчырых сэрцам,

12 у Бога, Які судзіць праведнага, і ў Бога, Які гневаецца штодзень [на бязбожніка].

13 Калі той не навернецца, Ён вострыць Свой меч, нацягнуў Свой лук і прыгатаваў,

14 і паклаў на яго прылады сьмерці, стрэлы Свае Ён робіць распаленымі.

15 Вось, [бязбожнік] зачаў злачынства, і цяжарны ліхоцьцем, і народзіць хлусьню.

16 Яму капаў ён і выкапаў, і сам уваліцца ў дол, што зрабіў.

17 Ліхоцьце зьвернецца на галаву ягоную, і на цемя ягонае зыйдзе няправасьць ягоная.

18 Буду славіць ГОСПАДА паводле праведнасьці Ягонаі і выслаўляць імя ГОСПАДА Найвышэйшага.

Пс 8

1 Кіраўніку хору: на лад Гітыт. Псальм Давіда.

2 ГОСПАДЗЕ, Госпадзе наш! Якое слаўнае імя Тваё па ўсёй зямлі! Слава Твая ўзьнесена па-над нябёсы!

3 З вуснаў немаўлятаў і тых, што пры грудзях, Ты заснаваў умацаваньне супраць ненавісьнікаў Тваіх, каб спыніць ворага і мсьціўцу.

4 Калі я гляджу на неба Тваё, твор пальцаў Тваіх, на месяц і на зоркі, якія Ты паставіў,

5 я думаю: “Што ёсьць чалавек, што Ты памятаеш пра яго, і сын чалавечы, што Ты наведваеш яго?”

6 Ня шмат Ты паменьшыў яго перад анёламі*, і славай і веліччу ўкаранаваў Ты яго,

7 і даў яму панаваць над творамі рук Тваіх, і ўсё Ты паклаў пад ногі яму:

- 8 авечак і валоў усіх, і зьвяроў палявых,
9 птушак у небе, і рыбаў у моры, і ўсё, што ходзіць
сьцежкамі марскімі.
10 ГОСПАДЗЕ, Госпадзе наш! Якое слаўнае імя Тваё па
ўсёй зямлі!

Пс 9

- 1 Кіраўніку хору: на лад Мутлябэн. Псальм Давіда.
2 Буду славіць ГОСПАДА ад усяго сэрца майго, буду
абвяшчаць усе цуды Твае!
3 Буду радавацца і весяліцца ў Табе, буду выслаўляць
імя Тваё, Найвышэйшы!
4 Калі ворагі мае павернуць назад, яны спатыкнуцца і
загінуць перад абліччам Тваім.
5 Бо Ты правёў суд мой і [разгледзеў] справу маю, Ты
сеў на пасадзе, праведны Судзьдзя.
6 Ты ўтаймаваў народы, Ты зьнішчыў бязбожніка, імя
іхняе сьцёр на вякі вечныя.
7 Вораг спустошаны, канец яго назаўсёды. І гарады
[ягонья] Ты зруйнаваў, памяць пра іх зьнішчана.
8 А ГОСПАД сядзіць [на пасадзе] на вякі; Ён паставіў
пасад Свой дзеля суду,
9 і Ён будзе судзіць сусьвет паводле праведнасьці і
змагацца з народамі паводле справядлівасьці.
10 І будзе ГОСПАД умацаваным замкам для
ўцісьнёнага, умацаваным замкам у час трывогі.
11 І будуць спадзявацца на Цябе тыя, што ведаюць
імя Тваё, бо Ты не пакідаеш тых, хто шукае Цябе,
ГОСПАДЗЕ!
12 Выслаўляйце ГОСПАДА, Які сядзіць на Сыёне,
апавядайце між народамі ўчынкі Ягонья!
13 Бо Ён шукае [тых, што пралілі] кроў, памятае пра іх,
Ён не забыўся пра крык уцісканых.

14 Зьлітуйся нада мною, ГОСПАДЗЕ! Глянь на пакуты мае ад тых, што ненавідзяць мяне, — Ты, Які падыймаеш мяне ад брамы сьмерці,

15 каб я абвяшчаў усю хвалу Тваю ў брамах дачкі Сыёну і радаваўся ў збаўленьні Тваім.

16 Уваліліся пагане ў яму, якую зрабілі; у сетку, якую схавалі, патрапіла нага іхняя.

17 ГОСПАД даў пазнаць Сябе, учыніўшы суд; у справах рук сваіх заблытаўся бязбожнік. (Разважаньне. Сэлях)

18 Зьйдуць бязбожнікі ў пекла, усе пагане, якія забыліся пра Бога.

19 Бо не назаўсёды забыты будзе бедны, надзея прыгнечаных ня згіне наўвекі.

20 Паўстань, ГОСПАДЗЕ, ня дай чалавеку мець перавагу; пагане будуць суджаныя перад абліччам Тваім!

21 Напусьці жах на іх, ГОСПАДЗЕ, каб пазналі пагане, што яны – людзі! (Сэлях)

Пс 10

1 Чаму стаіш здалёк, ГОСПАДЗЕ, хаваешся ў часе трывогі?

2 Бязбожнік у пыхлівасьці сваёй перасьледуе ўбогага; няхай будзе ён схоплены ў зламыснасьці, якую надумаў.

3 Бо хваліцца бязбожнік у пажаданьнях душы сваёй, і дабраслаўляе хціўца, і грэбуе ГОСПАДАМ.

4 Бязбожнік у ганарыстасьці гневу свайго не шукае [Бога]. “Няма Бога!” — усе думкі ў яго.

5 Шляхі ягоныя пасьпяховыя ва ўсякі час; суды Твае высока аддалёныя ад яго; на ўсіх ворагаў сваіх [грэбліва] дзьмухае ён.

6 Ён гаворыць у сэрцы сваім: “Я не пахіснуся, з пакаленьня ў пакаленьне ліха ня будзе [ў мяне]”.

7 Вусны ягоныя поўныя праклёнаў, ашуканства і здрады; пад языком у яго — ліхота і злачынства.

8 Ён сядзіць у засадзе на загуменьнях, у таемным месцы забівае нявіннага; вочы ягоныя сочаць за нешчасьлівым,

9 ён пільнуе ў засадзе, быццам леў у схове сваім; пільнуе, каб схапіць убогага; хапае ўбогага, уцягваючы яго ў сваю сетку;

10 ён згінаецца, туліцца [да зямлі], і ад моцы ягонае гіне шмат нешчасьлівых.

11 Ён кажа ў сэрцы сваім: “Бог забыўся, схаваў аблічча Сваё, ня ўбачыць ніколі!”

12 Паўстань, ГОСПАДЗЕ, Божа! Узьнімі руку Тваю, не забывайся пра ўцісканых!

13 Чаму бязбожнік пагарджае Богам, кажучы ў сэрцы сваім: “Ты ня будзеш шукаць [гэтага]”?

14 Але Ты бачыш, Ты глядзіш на ліхоту і гора, каб даць [аднагароду] рукою Сваёю. Табе пакідае [свой лёс] нешчасьлівы; Ты быў дапамогай сіраце.

15 Зламай рамяно бязбожніку і ліхотніку, шукай беззаконьне ягонае, каб больш яго было нельга знайсці.

16 ГОСПАД — Валадар на вякі вечныя; пагане счэзнуць з зямлі Ягонай.

17 Ты пачуў жаданьне ўцісканых, ГОСПАДЗЕ! Ты ўмацуеш сэрцы іхнія, Ты прыхіліш вуха Тваё,

18 каб даць суд сіраце і пакрыўджанаму, каб больш не палохаў іх чалавек на зямлі!

Пс 11

1 Кіраўніку хору. Давіда. У ГОСПАДЗЕ маю надзею. Чаму вы кажаце душы маёй: “Уцякаючы, уцякай на

горы вашыя, як птушка?”

² Бо вось, бязбожнікі нацягнулі лук, палажылі стралу сваю на цяціве, каб упоцёмках страляць у правых сэрцам.

³ Калі падмуркі будуць раскіданыя, што зробіць праведнік?

⁴ ГОСПАД у сьвятой сьвятыні Сваёй; пасад ГОСПАДА ў небе, вочы Ягонья бачаць, павекі Ягонья выпрабоўваюць сыноў чалавечых.

⁵ ГОСПАД выпрабоўвае праведніка, але бязбожніка і таго, які любіць няправасьць, ненавідзіць душа Ягоная.

⁶ Дажджом спашле Ён пасткі на бязбожнікаў; агонь, і серка, і вецер палючы будуць часткаю келіха іхняга,

⁷ бо ГОСПАД праведны і любіць праведнасьць; правыя будуць бачыць аблічча Ягонае.

Пс 12

¹ Кіраўніку хору: на актаву. Псальм Давіда.

² Збаў, ГОСПАДЗЕ, бо ня стала багабойных, бо верныя счэзьлі сярод сыноў чалавечых.

³ Марнасьць прамаўляе кожны да бліжняга, вуснамі лісьлівымі і сэрцам дваістым гавораць.

⁴ Няхай адсячэ ГОСПАД усе вусны лісьлівыя, язык, што дзёрзка прамаўляе,

⁵ якія кажуць: “Языком нашым пераможам, вусны нашыя з намі! Хто гаспадар для нас?”

⁶ За злачынствы супраць прыгнечаных, за стогны ўцісканых паўстану цяпер, – кажа ГОСПАД, – пастаўлю ў бясьпецы таго, на якога дыхаюць [пагрозай].

⁷ Словы ГОСПАДА – чыстыя словы, срэбра ў горне ад зямлі ачышчанае, сямікроць ператопленае.

⁸ Ты, ГОСПАДЗЕ, абарані іх, захавай іх ад пакаленьня гэтага на вякі.

⁹ Навокал ходзяць бязбожнікі, бо сярод сыноў чалавечых узвысіліся найбольш нягодныя.

Пс 13

¹ Кіраўніку хору. Псальм Давіда.

² Дакуль, ГОСПАДЗЕ? Ці назаўсёды забудзешся пра мяне? Дакуль будзеш хаваць аблічча Сваё ад мяне?

³ Дакуль я буду складаць парады ў душы маёй, смутак у сэрцы маім штодня? Дакуль вораг мой будзе ўздымацца нада мною?

⁴ Глянь, адкажы мне, ГОСПАДЗЕ, Божа мой! Прасьвятлі вочы мае, каб не заснуў я сьмерцю,

⁵ каб не казаў вораг мой: “Я перамог яго”, каб прыгнятальнікі мае ня радаваліся, калі я пахіснуся.

⁶ А я спадзяюся на міласэрнасьць Тваю; будзе радавацца сэрца маё са збаўленьня Твайго. Буду сьпяваць ГОСПАДУ, бо Ён зрабіў дабро мне.

Пс 14

¹ Кіраўніку хору. Давіда. Сказаў бязглузды ў сэрцы сваім: “Няма Бога!” Сапсаваліся яны і агідныя рэчы робяць, няма таго, хто робіць дабро.

² Глянуў ГОСПАД з неба на сыноў чалавечых, каб пабачыць, ці ёсьць разумны, які Бога шукае.

³ Усе ўхіліліся, усе разам нягодныя; няма нікога, хто робіць дабро, няма аніводнага!

⁴ Няўжо ня маюць пазнаньня ўсе злачынцы, якія народ мой зьдаюць, быццам хлеб ядуць, і ГОСПАДА ня клічуць?

⁵ І будуць яны там у страху вялікім, бо ёсьць ГОСПАД у пакаленьні праведнікаў!

6 Радай прыгнечанага вы пагарджаеце, але ГОСПАД — прыстанішча ягонае.

7 Хто дасьць збаўленьне з Сыёну для Ізраіля? Калі ГОСПАД верне палон народу Свайго, будзе радавацца Якуб і будзе весяліцца Ізраіль!

Пс 15

1 Псалъм Давіда. ГОСПАДЗЕ! Хто будзе жыць у намёце Тваім, хто паселіцца на гары Тваёй сьвятой?

2 Той, хто ходзіць беззаганна, і робіць праведнасьць, і кажа праўду ў сэрцы сваім,

3 хто языком сваім не ачарніў, не ўчыніў ліхога бліжняму свайму і ня ўзьвёў ганьбы на таго, хто побач,

4 у вачах якога пагарда для адкінутага і пашана для таго, хто баіцца ГОСПАДА; той, хто са шкодай для сябе прысягаў, але гэтага не зьмяняў,

5 хто срэбра свайго не аддаваў на квоту і хабару супраць нявіннага ня браў. Хто гэтак робіць, не пахісьнецца навекі!

Пс 16

1 Залатая песьня Давіда. Захавай мяне, Божа, бо я ў Табе маю надзею.

2 Кажу я да ГОСПАДА: “Ты – Госпад мой; добрасьць мая нішто перад Табою”.

3 Да сьвятых, якія на зямлі, і да слаўных [Тваіх], да іх усё імкненьне маё.

4 Памножацца прыкрасьці ў тых, што сьпяшаюцца за чужым [богам]; я ня буду выліваць ахвяры іх крывавае, ані імёнаў іхніх браць у вусны мае.

5 ГОСПАД – частка долі маёй і келіху [майго]; Ты трымаеш лёс мой.

6 Шнуры мае выпалі ў цудоўных [мясьцінах], і спадчына прыемная для мяне.

7 Буду дабраслаўляць ГОСПАДА, Які радзіць мне, і ўначы ўшчуваюць мяне ныркі мае.

8 Маю я ГОСПАДА перад сабою заўсёды, бо Ён праваруч мяне, дык не пахіснуся.

9 Дзеля гэтага ўзьвесьлілася сэрца маё і радуецца слава мая, нават цела маё супачыне бясьпечна,

10 бо Ты не пакінеш душу маю ў пекле і не дасі сьвятомуТвайму ўбачыць паракленьне.

11 Ты дасі мне ведаць шлях жыцьця; перад абліччам Тваім поўня радасьці, праваруч Цябе раскоша заўсёды.

Пс 17

1 Малітва Давіда. Пачуй, ГОСПАДЗЕ, справядлівасьць [маю], зваж на галашэньне маё, прыхілі вуха да малітвы маёй з вуснаў нефальшывых!

2 Ад аблічча Твайго няхай выйдзе прысуд мой; вочы Твае бачаць, што справядліва.

3 Ты выпрабаваў сэрца маё, уначы адведаў і ачысьціў мяне, і не знайшоў нічога; думкі ліхія ня выйшлі з вуснаў маіх.

4 У справах чалавечых паводле слова вуснаў Тваіх я высьцерагаўся сьцежкаў гвалту,

5 крокі мае трымаліся каляінаў Тваіх, стопы мае не хісталіся.

6 Да Цябе я гукаю, бо Ты, Божа, адкажаш мне. Прыхілі вуха Тваё да мяне, пачуй словы мае!

7 Зьяві міласэрнасьць Тваю, Збаўца тых, якія да правіцы Тваёй уцякаюць ад тых, што паўсталі [на іх].

8 Захавай мяне, як зрэнку вока, у цяню крылаў Тваіх схавай Ты мяне

9 ад бязбожнікаў, якія руйнуюць мяне, ад ворагаў душы маёй, якія атачылі мяне.

10 Тлушчам сваім яны закрылі сябе, вуснамі сваімі яны пыхліва гавораць.

11 На кожным кроку цяпер яны нас абступаюць; вочы свае скіравалі, каб нас кінуць на зямлю.

12 Яны падобныя да ільва, які прагне здабычы, і да львяняці, якое ў засадзе ляжыць.

13 Паўстань, ГОСПАДЗЕ! Выйдзі супраць аблічча ягонага, павалі Ты яго! Мячом Тваім выратуй душу маю ад бязбожніка,

14 ад сьмяротных [людзей] — Тваёй рукой, ГОСПАДЗЕ, ад сьмяротных [людзей] веку гэтага. Частка іхняя – ў гэтым жыцьці, і чэрава іхняе Ты са скарбніцы Тваёй напаўняеш, яны насычаюць сыноў сваіх, і лішак свой пакідаюць дзецям сваім.

15 А я ў праведнасьці ўбачу аблічча Тваё, абудзіўшыся, насычуся вобразам Тваім.

Пс 18

1 Кіраўніку хору. Слугі ГОСПАДАВА Давіда, які выказаў ГОСПАДУ словы сьпеву гэтага ў дзень, калі ГОСПАД вызваліў яго з рук усіх ворагаў ягоных і з рукі Саўла. І ён казаў:

2 Буду любіць Цябе, ГОСПАДЗЕ, сіла мая! ГОСПАД — скала мая, замчышча маё, мой Збаўца!

3 Мой Бог — апора мая, у Ім я маю надзею; Ён — шчыт мой, рог збаўленьня майго і ўмацаваны замак мой!

4 Паклічу я ГОСПАДА, Які годны хвалы, і ад ворагаў маіх збаўлены буду.

5 Ахапілі мяне пугы сьмерці, і віры Бэліяла стурбавалі мяне;

6 пути пькельныя агарнулі мяне, і пасткі сьмерці схапілі мяне.

7 У прыгнечаньні маім клікаў я ГОСПАДА і галасіў да Бога майго. Ён пачуў са сьвятыні Сваёй голас мой, і лямант мой перад абліччам Ягоным дайшоў да вушэй Ягоных.

8 І, дрыжучы, задрыжэла зямля, і падваліны гор затрэсьліся і захісталіся, бо ўгнавіўся Ён.

9 Узьняўся дым ад гневу Ягонага, і з вуснаў Ягоных — **АГОНЬ ПАЛЮЧЫ**, вугольле распальваецца ад Яго.

10 Нахіліў Ён неба і зыйшоў, і імгла пад нагамі Ягонымі.

11 Ён сеў на херувіма і паляцеў, і ўзьнёсся на крылах ветру.

12 Ён зрабіў цемру заслонай Сваёй, вакол Яго — **НАМЁТ ЯГОНЫ** з **ЦЁМНЫХ ВОДАЎ**, з густых хмараў.

13 Ад бляску перад Ім разыйшліся хмары Ягоныя, град і вугольле вогненнае.

14 І загрымеў у небе ГОСПАД, і Найвышэйшы падаў голас Свой, град і вугольле вогненнае.

15 І Ён пусьціў стрэлы Свае, і расьцярушыў іх, а мноствам маланак зьбянтэжыў іх.

16 І сталі бачныя рэчышчы водаў, і адкрыліся падваліны сусьвету ад пагрозаў Тваіх, ГОСПАДЗЕ, і ад подыху духу гневу Твайго.

17 Паслаўшы з вышыні, Ён схапіў мяне, выцягнуў мяне з водаў вялікіх,

18 вызваліў мяне ад ворага майго моцнага і ад тых, якія ненавідзяць мяне, бо яны былі дужэйшыя за мяне.

19 Яны схапілі мяне ў дзень няшчасьця майго, але ГОСПАД быў падпорай для мяне.

20 І Ён вывеў мяне на вольны прастор, Ён выратаваў мяне, бо мне спагадае.

21 ГОСПАД даў мне паводле праведнасьці маёй,
паводле чысьціні рук маіх мне аднагародзіў,

22 бо я захоўваў шляхі ГОСПАДАВЫ і не адступаў
бязбожна ад Бога майго;

23 бо ўсе суды Ягоныя перада мною, і ад пастановаў
Ягоных я не ўхіляўся.

24 Я быў беззаганны перад Ім і захоўваў сябе ад
беззаконья.

25 І аднагародзіў мне ГОСПАД паводле праведнасьці
маёй, паводле чысьціні рук маіх перад вачыма
Ягонымі.

26 З багабойным Ты будзеш багабойным, з чалавекам
беззаганным будзеш беззаганны,

27 для чыстага сэрцам Ты чысты сэрцам, і для
кывадушнага Ты падступны,

28 бо людзей прыгнечаных Ты збаўляеш, а вочы
пыхлівыя паніжаеш.

29 Ты запаліш сьветац мой; ГОСПАД, Бог мой,
асьветліць цемру маю.

30 Бо з Табою я атакую войскі і з Богам маім узыйду на
муры.

31 Бог, беззаганны шлях Ягоны; слова ГОСПАДА
чыстае; Ён — **ШЧЫТ ДЛЯ ЎСІХ**, хто ў Ім мае надзею.

32 Бо хто Бог, апрача ГОСПАДА, і хто скала, акрамя
Бога нашага?

33 Бог, Які падпярэзвае мяне сілай і дае
беззаганнасьць шляху майму;

34 Ён робіць ногі мае як у аленя і на высачыні ставіць
мяне,

35 навучае рукі мае для бітвы, і раменьы мае напінаюць
мядзяны лук.

36 І Ты даў мне шчыт збаўленьня Твайго, і правіца
Твая ўмацоўвала мяне, і ласкаваць Твая памнажала
мяне.

37 Ты даў прастору для кроку майго, і не хісталіся ногі мае.

38 Я перасьледаваў ворагаў маіх і даганяў іх, і не варочаўся назад, пакуль ня зьнішчыў іх.

39 Я гэтак скрышыў іх, што не маглі ўстаць; яны падалі пад ногі мае.

40 Ты падперазаў мяне сілай дзеля бітвы, Ты паваліў перада мною тых, што паўсталі супраць мяне.

41 Ты даў мне [бачыць] карак ворагаў маіх, і тых, што мяне ненавідзілі, я вынішчыў.

42 Яны галасілі, і не было таго, хто іх збавіць; яны да ГОСПАДА, але Ён не адказаў ім.

43 Я стоўк іх, як той пыл пад ветрам, як балота на вуліцы, я стаптаў іх.

44 Ты выратаваў мяне ад звадак людзей, паставіў мяне за галаву народам. Людзі, якіх я ня ведаў, будуць служыць мне.

45 На вестку [пра мяне], чуюць мяне; сыны чужынцаў падпарадкаваліся мне.

46 Сыны чужынцаў млеюць і трымцяць у агароджах сваіх.

47 Жыве ГОСПАД, дабраслаўлёная скала мая; і няхай ўзвысіцца Бог збаўленьня майго,

48 Бог, Які адпомсціў за мяне і схіліў народы перада мною,

49 выратаваў мяне ад ворагаў маіх і ўзвысіў мяне панад тымі, што паўсталі супраць мяне; ад чалавека злачыннага вызваліў мяне.

50 Дзеля гэтага буду славіць Цябе, ГОСПАДЗЕ, сярод народаў і імя Тваё выслаўляць.

51 Ты ўзьявілічыў збаўленьнем валадара Твайго і зьяўляеш міласэрнасьць памазанцу Твайму, Давіду, і насеньню ягонаму на вякі.

Пс 19

¹ Кіраўніку хору. Псальм Давіда.

² Нябёсы абвяшчаюць славу Божую, і прасьцяг апавядае пра творы рук Ягоных.

³ Дзень дню пераказвае вестку, і ноч ночы выказвае веданьне.

⁴ Бяз гуку, бяз словаў, ня чутны голас іх.

⁵ Па ўсёй зямлі разыходзіцца гучаньне іхняе, а мова іхняя — да краю сусьвету. На іх Ён паставіў намёт для сонца,

⁶ і яно як жаніх выходзіць з пакою свайго, яно радасна гукае, як волат, калі прабег сьцяжыну сваю.

⁷ Ад краю неба выходзіць яно і бжыць да краю яго, і нішто ня схаваетца ад гарачыні ягонай.

⁸ Закон ГОСПАДАЎ безаганны, ён навяртае душу. Сьведчаньне ГОСПАДА вернае, яно робіць мудрым неразумнага.

⁹ Загады ГОСПАДА слушныя, яны радуюць сэрца. Прыказаньне ГОСПАДАВА чыстае, яно прасьвятляе вочы.

¹⁰ Страх перад ГОСПАДАМ чысты, ён будзе трываць вечна. Суды ГОСПАДАВЫ праўдзівыя, а таксама справядлівыя.

¹¹ Яны больш пажаданыя, чым золата, больш, чым золата найчысьцейшае, і саладзейшыя за мёд і мёд сотовы.

¹² І слуга Твой праз іх будзе навучаны; хто захоўвае іх, [будзе мець] нагароду вялікую.

¹³ Хто зразумее памылкі свае? Ад схаваных [грахоў] дай мне пазьбегнуць пакараньня!

¹⁴ І трымай далёка слугу Твайго ад свавольства, няхай яно нада мною не пануе. Тады я буду безаганны і ня буду мець пакараньня за правіну вялікую.

¹⁵ Няхай словы вуснаў маіх і разважаньні сэрца майго будуць даспадобы Табе, ГОСПАДЗЕ, Скала мая

і Абаронца мой!

Пс 20

¹ Кіраўніку хору: псалъм Давіда.

² Няхай ГОСПАД пачуе цябе ў дзень трывогі, няхай абароніць цябе імя Бога Якубавага!

³ Няхай Ён спашле табе дапамогу са сьвятыні і ўмацуе цябе з Сыёну!

⁴ Няхай Ён угадае ўсе дары твае і цэласпаленьнямі тваімі няхай насыціцца.

⁵ Няхай Ён дасьць табе паводле сэрца твайго, і споўніць усе намеры твае,

⁶ каб мы ўзрадаваліся ў збаўленьні Тваім і ў імя Бога нашага сьцяг паднялі. Няхай споўніць ГОСПАД усе прагненьні твае!

⁷ Цяпер я ведаю, што ГОСПАД збаўляе Памазанца Свайго; Ён адкажа яму са сьвятога неба Свайго праз збаўчую магутнасьць правіцы Сваёй.

⁸ Гэтыя [спадзяюцца] на калясьніцы і коней, а мы ўзгадваем імя ГОСПАДА, Бога нашага.

⁹ Яны пахіснуліся і ўпалі, а мы паўсталі і стаімо проста.

¹⁰ Збаў нас, ГОСПАДЗЕ, і няхай валадар пачуе нас, калі будзем клікаць!

Пс 21

¹ Кіраўніку хору. Псалъм Давіда.

² ГОСПАДЗЕ! У моцы Тваёй будзе радавца валадар, у збаўленьні Тваім ён вельмі ўсьцешыцца.

³ Ты даў яму жаданьне сэрца ягонага, і просьбам вуснаў ягоных Ты не адмовіў. (Сэлях.)

⁴ Бо Ты сустрэў яго дабраслаўленьнем добра, усклаў яму на галаву карону з найчысьцейшага золата.

⁵ Жыцьцё ён прасіў у Цябе, Ты даў яму доўгасьць дзён на вякі вечныя.

⁶ Вялікая слава ягоная у збаўленьні Тваім; годнасьць і веліч Ты ўслажыў на яго.

⁷ Бо Ты даў яму дабраслаўленьне вечнае, Ты развесяліў яго радасьцю перад абліччам Тваім.

⁸ Бо валадар спадзяецца на ГОСПАДА і праз міласэрнасьць Найвышэйшага не пахісьнецца,

⁹ Рука Твая знойдзе ўсіх ворагаў Тваіх, правіца Твая знойдзе тых, якія ненавідзяць Цябе.

¹⁰ Ты зробіш з іх печ вогненную у час [зьяўленьня] аблічча Твайго; ГОСПАД у гневе Сваім выгубіць іх, і агонь зжарэ іх.

¹¹ Ты зьнішчыш плод іхні на зямлі і насеньне іхняе — **спасярод сыноў чалавечых.**

¹² Бо яны кнулі ліхое супраць Цябе, надумалі зламыснае, якое не змаглі [здзейсьніць],

¹³ бо Ты павернеш іх наўцёкі, нацягнеш лук Твой супраць твару іхняга.

¹⁴ Узьніміся, ГОСПАДЗЕ, у моцы Твайёй! Мы будзем сьпяваць і выслаўляць магутнасьць Тваю.

Пс 22

¹ Кіраўніку хору: на лад “Ланя на сьвітаньні”. Псальм Давіда.

² Божа мой, Божа мой! Чаму Ты пакінуў мяне, аддаліўся ад збаўленьня майго, ад словаў стагнаньня майго?

³ Божа мой! Я клічу ўдзень, і Ты не адказваеш, і ўначы, і не супакойваюся.

⁴ Але Ты — **СВЯТЫ**, Ты сядзіш па-над хвалою Ізраіля!

⁵ На Цябе спадзяваліся бацькі нашыя, спадзяваліся, і Ты выратоўваў іх.

⁶ Да Цябе крычалі яны і былі збаўленыя; на Цябе спадзяваліся, і не былі асаромленыя.

7 А я — чарвяк, а не чалавек, зьневажаны людзьмі і пагарджаны народамі.

8 Усе, што бачаць мяне, кпяць з мяне, крывячы вусны і ківаючы галовамі:

9 “Ён усклаў [надзею] на ГОСПАДА! Дык няхай Ён выратуе яго, няхай вызваліць яго, калі яму спагадае!”

10 Але Ты выцягнуў мяне з чэрава [маці], пры грудзях маці маёй даў мне спадзяваньне.

11 На Цябе я пакінуты ад улоньня [маці]; ад чэрава маці маёй Ты — **МОЙ БОГ!**

12 Не аддаляйся ад мяне, бо блізка бяда, бо няма дапамогі!

13 Мяне абступілі дужыя быкі, бугаі Башанскія атачылі мяне.

14 Яны разявілі ляпы свае на мяне, быццам леў, які [прагне] здабычы і рыкае.

15 Я выліўся быццам вада, і разьдзяліліся ўсе косткі мае. Сталася сэрца маё як воск, растапілася ў нутры маім.

16 Высахла як чарапок сіла мая, язык мой прыліп да паднябення майго, і ў пыл сьмерці Ты кідаеш мяне.

17 Бо сабакі абступілі мяне, грамада злачынцаў атачыла мяне, яны прабілі рукі мае і стопы мае.

18 Можна палічыць усе косткі мае. Яны глядзяць, на мяне ўглядаюцца.

19 Яны падзялілі адзеньне маё між сабою і пра вопратку маю кідалі жэрабя.

20 Але Ты, ГОСПАДЗЕ, не аддаляйся ад мяне! Моцнасьць мая, пасьпяшайся мне на ўспамогу!

21 Выратуй ад мяча душу маю, з пашчы сабак адзіную маю.

22 Збаў мяне з пашчы львінае, і з рагоў аднарога адкажы мне!

23 Дык буду абвяшчаць імя Тваё братам маім, сярод грамады буду хваліць Цябе.

24 Вы, якія баіцеся ГОСПАДА, хвалеце Яго! Усё насеньне Якуба, ушаноўвайце Яго, і бойся Яго, усё насеньне Ізраіля!

25 Бо Ён не пагардзіў і ня брыдзіўся нэндзай прыгнечанага, і не схаваў аблічча Свайго ад яго, але пачуў яго, калі той галасіў да Яго.

26 Пра Цябе хвала мая ў грамадзе вялікай; абяцаньне маё я споўню перад абліччам тых, што баяцца Яго.

27 Будуць есьці ўцісканья і насыцяцца; будуць хваліць ГОСПАДА тыя, што шукаюць Яго. Сэрца вашае будзе жыць вечна!

28 Схамянуцца і зьвернуцца да ГОСПАДА ўсе канцы зямлі, і паклоняцца перад абліччам Тваім усе плямёны народаў.

29 Бо ГОСПАДУ [належыць] валадараньне і панаваньне над народамі.

30 Будуць есьці і паклоняцца [перад Ім] усе заможныя зямлі; упадуць перад абліччам Ягоным ўсе, што ў пыл зыходзяць і ня могуць захаваць пры жыцьці душу сваю.

31 Насеньне [маё] будзе служыць Яму і будзе называцца Госпадавым у пакаленьні.

32 Прыйдуць і будуць апавядаць народу, што мае нарадзіцца, праведнасьць Ягоную, бо Ён [такое] зробіў.

Пс 23

1 Псалём Давіда. ГОСПАД ёсьць Пастыр мой, ні ў чым ня буду мець нястачы!

2 На пашах зялёных Ён пасьвіць мяне, да водаў спакойных накіроўвае мяне.

3 Ён аднаўляе душу маю, на сьцежкі праведнасьці вядзе мяне дзеля імя Свайго.

⁴ Нават калі буду ісьці далінаю ценю сьмерці, ня буду баяцца ліха, бо Ты са мною, Твой кій і Твая падпора, яны мяне пацяшаюць.

⁵ Ты прыгатаўляеш перад абліччам маім стол насуперак тым, якія ўціскаюць мяне; галаву маю Ты памазаў алеем і келіх мой да верху наліты.

⁶ Толькі добрасьць і міласэрнасць Твая будуць ісьці са мною ўсе дні жыцьця майго; і ў доме ГОСПАДА буду жыць доўгія дні.

Пс 24

¹ Псалъм Давіда. ГОСПАДАВА зямля і што напаўняе яе, сусьвет і ўсё, што жыве ў ім.

² Бо Ён на моры заснаваў яго, і на рэках угрунтаваў яго.

³ Хто ўзыйдзе на гару ГОСПАДАВУ, і хто стане на месцы Ягоным сьвятым?

⁴ Той, у каго рукі бязьвінныя і сэрца чыстае, хто душы сваёй да марноты не схіляе і не прысягае крывадушна, —

⁵ той атрымае дабраслаўленьне ад ГОСПАДА і праведнасць ад Бога збаўленьня свайго.

⁶ Гэта пакаленьне тых, якія шукаюць Яго, якія шукаюць аблічча Твайго, [Бог] Якуба! (Сэлях)

⁷ Узьніміце, брамы, вярхі вашыя! Узьніміцеся, дзьверы адвечныя, каб увайшоў Валадар славы!

⁸ Хто-ж ёсьць Валадар славы? ГОСПАД моцны і магутны, ГОСПАД, магутны ў бітве.

⁹ Узьніміце, брамы, вярхі вашыя! Узьніміцеся, дзьверы адвечныя, каб увайшоў Валадар славы!

¹⁰ Хто ж ёсьць Валадар славы? ГОСПАД Магуцьцяў — Ён ёсьць Валадар славы! (Сэлях)

Пс 25

- 1 Давіда. Да Цябе, ГОСПАДЗЕ, узьнімаю я душу маю.
- 2 Божа мой! На Цябе спадзяюся; ня дай мне быць асаромленым, ня дай ворагам маім быць нада мной пераможцамі.
- 3 Бо ўсе, што на Цябе спадзяюцца ня будуць асаромленыя. Будуць асаромлены тыя, што адступаюцца без прычыны.
- 4 ГОСПАДЗЕ, дай мне ведаць шляхі Твае, навучы мяне сьцежкам Тваім.
- 5 Вядзі мяне ў праўдзе Тваёй і навучы, бо Ты — Бог збаўленьня майго, на Цябе спадзяюся ў-ва ўсякі дзень.
- 6 Узгадай пра літасьць Тваю, ГОСПАДЗЕ, і пра міласэрнасьць Тваю, бо яны — ад вякоў.
- 7 Пра грахі маладосьці маёй і пра правіны мае ня ўзгадвай. Паводле міласэрнасьці Тваёй Ты ўзгадай пра мяне, дзеля добрасьці Тваёй, ГОСПАДЗЕ!
- 8 ГОСПАД добры і справядлівы, таму Ён будзе навучаць [Свайму] шляху грэшнікаў.
- 9 Ён прывядзе ўцісканых на суд і навучыць уцісканых шляху Свайму.
- 10 Усе сьцежкі ГОСПАДА — міласэрнасьць і праўда для тых, якія захоўваюць заповіт Ягоны і сьведчаньні Ягоныя.
- 11 Дзеля імя Твайго, ГОСПАДЗЕ, даруй мне беззаконьне маё, бо надта яно вялікае!
- 12 Хто той чалавек, які баіцца ГОСПАДА? Яго Ён навучыць шляху, які [трэба] выбраць яму.
- 13 Душа ягоная будзе жыць ў добрым, і насеньне ягонае зямлю ў спадчыну возьме.
- 14 Таямніца ГОСПАДА з тымі, што баяцца Яго, і заповіт Свой Ён дае ім ведаць.

- 15 Вочы мае заўсёды [глядзяць] на ГОСПАДА, бо Ён выцягне з сеткі ногі мае.
- 16 Павярніся да мяне і зьлітуйся нада мною, бо я самотны і прыгнечаны.
- 17 Трывогі сэрца майго пашырыліся, выцягні мяне з бедаў маіх!
- 18 Глянь на пакуты мае і нядолю маю, і даруй мне ўсе грахі мае!
- 19 Глянь на ворагаў маіх, бо шмат іх і нянавісьцю злачыннаю яны ненавідзяць мяне.
- 20 Захавай душу маю і выратуй мяне, каб ня быў я асаромлены, бо я ў Табе маю надзею.
- 21 Беззаганнасьць і праведнасьць няхай захаваюць мяне, бо я на Цябе спадзяюся.
- 22 Божа, выбаў Ізраіля ад усіх трывогаў ягонных!

Пс 26

- 1 Давіда. Судзі мяне, ГОСПАДЗЕ, бо хадзіў я ў беззаганнасьці маёй і на ГОСПАДА спадзяваўся, не хістаючыся.
- 2 Выпрабуй мяне, ГОСПАДЗЕ, і дасьведчы; ачысьці ныркі мае і сэрца маё!
- 3 Бо міласэрнасьць Твая перад вачыма маімі, і я хаджу ў праўдзе Тваёй.
- 4 Я не сядзеў з людзьмі марнымі, і з крывадушнымі ня буду ўваходзіць.
- 5 Я ненавідзеў сходы злачынцаў, і з бязбожнікамі ня буду сядзець [разам].
- 6 Я абмыю ў нявіннасьці рукі мае і абыйду вакол ахвярніку Твайго, ГОСПАДЗЕ,
- 7 каб голасна дзякаваць Табе і абвяшчаць ўсе цуды Твае.
- 8 ГОСПАДЗЕ, я ўлюбіў сядзібу дому Твайго і месца сялібы славы Тваёй.

9 Не забяры души маёй з грэшнікамі, ані жыцьця майго з людзьмі крывавамі,

10 у руках якіх брыдота, правіца якіх напоўнена хабарамі.

11 А я буду хадзіць у беззаганнасьці маёй. Выбаў Ты мяне і зьлітуйся нада мною!

12 Нага мая на роўным [месцы] стаіць; у зграмаджэньнях я буду дабраслаўляць ГОСПАДА.

Пс 27

1 Давіда. ГОСПАД — сьвятло маё і збаўленьне маё. Каго мне баяцца? ГОСПАД — апора жыцьця майго. Каго мне палохацца?

2 Калі злачынцы выйдуць супраць мяне, каб пажэрці цела маё, прыгнятальнікі і ворагі мае, яны самі спатыкнуцца і ўпадуць.

3 Калі табар вайсковы стане супраць мяне, сэрца маё ня будзе баяцца; калі ўзьнімецца супраць мяне вайна, я і тады буду спадзявацца.

4 Аднаго я прашу ў ГОСПАДА і гэтага толькі шукаю, каб жыць мне ў доме ГОСПАДА ўсе дні жыцьця майго, каб бачыць хараство ГОСПАДА і разважаць у сьвятыні Ягонай.

5 Бо Ён заслоніць мяне ў схове Сваім у дзень злы, Ён схавает мяне пад заслонай намёту Свайго, і ўзьнясе мяне на скалу.

6 Гэтак будзе ўзьнесена цяпер галава мая па-над усімі ворагамі маімі вакол мяне, і буду ахвяроўваць ГОСПАДУ ахвяры ў намёце Ягоным пад трубныя гукі, буду сьпяваць і выслаўляць ГОСПАДА.

7 Пачуй, ГОСПАДЗЕ, голас мой, калі я клічу. Зьлітуйся нада мною і адкажы мне!

8 Пра Цябе кажа сэрца маё: “Шукайце аблічча Маё!” Я буду шукаць, ГОСПАДЗЕ, аблічча Тваё!

⁹ Не хавай ад мяне аблічча Тваё, не адцурайся ў гневе ад слугі Твайго! Ты быў мне ўспамогай! Не адкідай мяне і не пакінь мяне, Божа збаўленьня майго!

¹⁰ Бо бацька мой і маці мая пакінулі мяне, а ГОСПАД прыгарнуў мяне.

¹¹ Навучы мяне, ГОСПАДЗЕ, шляху Твайму, і вядзі мяне роўнай сьцежкай насупраць ворагам маім!

¹² Не аддавай мяне ў рукі прыгнятальнікаў маіх, бо сьведкі фальшывыя паўсталі супраць мяне і той, што дыхае няправасьцю.

¹³ Але я веру, што ўбачу добрасьць ГОСПАДА ў зямлі жывых.

¹⁴ Спадзявайся на ГОСПАДА! Будзь цьвёрды і сэрца тваё ўмацуй, і спадзявайся на ГОСПАДА!

Пс 28

¹ Давіда. Да Цябе, ГОСПАДЗЕ, я клічу. Скала мая, не маўчы на мой [кліч], каб праз маўчаньне Тваё ня стаўся я падобным да тых, што зыходзяць у магілу.

² Пачуй голас маленьня майго, калі я галашу да Цябе, калі ўзьнімаю рукі мае да давіру сьвятыні Тваёй.

³ Не цягни мяне [да загубы] разам з бязбожнікамі і злачынцамі, якія кажуць: “Супакой” бліжнім сваім, а ў сэрцах сваіх ліхое [маюць].

⁴ Дай ім паводле справаў іхніх і паводле ліхоты ўчынкаў іхніх; паводле таго, што рабілі рукі іхнія, дай ім; аднагародзь ім за тое, што зрабілі яны.

⁵ Бо яны не разумеюць справаў ГОСПАДА і ўчынкаў рук Ягоных, дык Ён зруйнуе іх і не адбудуе.

⁶ Дабраслаўлёны ГОСПАД, бо Ён пачуў голас маленьня майго.

⁷ ГОСПАД — моц мая і шчыт мой; на Яго спадзявалася сэрца маё, і Ён дапамог мне; і

ўзрадавалася сэрца маё, і сьпевам маім буду славіць Яго.

8 ГОСПАД — моц для нас; Ён — апора збаўленьня памазанца Ягонага.

9 Збаў народ Твой і дабраславі спадчыну Тваю; пасьві іх і ўзьнімі іх на вякі.

Пс 29

1 Псалъм Давіда. Аддайце ГОСПАДУ, сыны Божыя, аддайце ГОСПАДУ славу і моц!

2 Аддайце ГОСПАДУ славу імя Ягонага, пакланіцеся ГОСПАДУ у велічы сьвятасьці!

3 Голас ГОСПАДА над водамі; Бог славы загрымеў, ГОСПАД над водамі шматлікімі.

4 Голас ГОСПАДА магутны, голас ГОСПАДА велічны.

5 Голас ГОСПАДА крышыць кедры, ГОСПАД крышыць кедры Лібанскія,

6 і прымушае іх скакаць, быццам цяляты, Лібан і Сірыён, як маладых буйвалаў.

7 Голас ГОСПАДА выкрасае полымя агню.

8 Голас ГОСПАДА ўстрашае пустыняй, ГОСПАД устрашае пустыняй Кадэш.

9 Ад голасу ГОСПАДА лані зьлягаюць і лясы асыпаюцца, і ў сьвятыні Ягонай усё кажа: Слава!

10 Над патопам сядзеў ГОСПАД, і будзе сядзець ГОСПАД, як Валадар, на векі!

11 ГОСПАД дасьць сілу народу Свайму, ГОСПАД дабраславіць народ Свой супакоем.

Пс 30

1 Псалъм. Сьпеў пры пасьвячэньні дома Давіда.

2 Вывышаю Цябе, ГОСПАДЗЕ, бо Ты выцягнуў мяне і ня даў ворагам маім радавацца нада мною.

3 ГОСПАДЗЕ, Божа мой! Я галасіў да Цябе, і Ты вылячыў мяне.

4 ГОСПАДЗЕ, Ты вывеў душу маю з пекла, Ты даў мне жыць, каб ня быў я сярод тых, што зыйшлі ў магілу.

5 Выслаўляйце ГОСПАДА, вы, багабойныя Ягоныя, і слаўце на ўспамін сьвятасьці Ягонай!

6 Бо на імгненне гнеў Ягоны, на [ўсё] жыцьцё ўпадабанне Ягонае; увечары можа быць плач, а раніцаю – радасьць.

7 А я сказаў у бясъпечнасьці сваёй: “Не пахіснуся навекі!”

8 ГОСПАДЗЕ, праз ласку Тваю Ты паставіў горы мае непарушна; але Ты схаваў аблічча Тваё, і я спалохаўся.

9 Да Цябе, ГОСПАДЗЕ, я клікаў, і Госпада майго я маліў:

10 “Які зыск у крыві маёй, у тым, што зыйду я ў паракненне? Ці пыл будзе славіць Цябе? Ці будзе апавядаць праўду Тваю?”

11 Пачуй, ГОСПАДЗЕ, і зьлітуйся нада мною! ГОСПАДЗЕ, будзь дапамогай маёю!

12 Ты пераманіў лямант мой у танец, Ты скінуў з мяне зрэбніцу і падперазаў мяне радасьцю.

13 Дзеля гэтага будзе выслаўляць Цябе слава [мая] і ня будзе маўчаць. ГОСПАДЗЕ, Божа мой, навекі я буду славіць Цябе!

Пс 31

1 Кіраўніку хору: псальм Давіда.

2 У Табе, ГОСПАДЗЕ, я маю надзею, ня дай мне асароміцца на вякі, у праведнасьці Тваёй выратуй Ты мяне!

3 Прыхілі да мяне вуха Тваё, хутчэй выратуй мяне! Будзь для мяне скалою апоры, домам умацаваным, каб збавіць мяне!

4 Бо Ты – скала мая і замчышча маё, дык дзеля імя Твайго будзеш весьці мяне і накіроўваць мяне.

5 Ты мяне выцягнеш з сеці, якую таемна [наставілі] супраць мяне, бо Ты – апора мая.

6 У руці Твае аддаю я дух мой; Ты выбавіў мяне, ГОСПАДЗЕ, Бог праўды.

7 Ненавіджу я тых, што захоўваюць дарэмную марнасьць, бо я на ГОСПАДА спадзяюся.

8 Я буду радавацца і весяліцца праз міласэрнасьць Тваю, бо Ты глянуў на пакуты мае, спазнаў трывогі душы маёй,

9 і не аддаў мяне ў руці ворага, паставіў ногі мае на вольны прастор.

10 Зьлітуйся нада мною, ГОСПАДЗЕ, бо я прыгнечаны. Ад тугі высахла вока маё, і душа мая і нутро маё.

11 Бо зьнікае ў смутку жыцьцё маё, і гады мае — у-ва ўздыханьні. Спатыкнулася ў беззаконьні маім сіла мая, і высахлі косткі мае.

12 Я стаўся ганьбаю для ўсіх, што ўціскаюць мяне, і нават для суседзяў маіх, страхоўцем для знаёмых маіх; хто бачыць мяне на вуліцы, уцякае ад мяне.

13 Я забыты ў сэрцах, як мёртвы; я стаўся як начыньне разьбітае.

14 Бо я чуў зласлоўе ад многіх, жах наўкола! Яны сабраліся разам супраць мяне, яны задумалі ліхое, каб забраць душу маю.

15 Але я на Цябе спадзяюся, ГОСПАДЗЕ! Я кажу: “Ты — мой Бог!”

16 У Тваёй руцэ час мой; выратуй мяне з руці ворагаў маіх і тых, што перасьледуюць мяне.

17 Няхай сьвеціць аблічча Тваё над слугою Тваім; збаў мяне праз міласэрнасьць Тваю!

18 ГОСПАДЗЕ, ня дай Ты мне асароміцца, бо да Цябе я клічу! Няхай асаромяцца бязбожнікі, няхай яны

змоўкнуць у пекле,

19 няхай занямеюць вусны хлусьлівыя, якія кажуць дзёрзка супраць праведніка з пыхлівасьцю і пагардай!

20 Якая вялікая добрасьць Твая, якую Ты захоўваеш для тых, што баяцца Цябе, і якую ўчыняеш тым, што маюць надзею ў Табе насуперак сынам чалавечым!

21 Пад заслонай аблічча Твайго Ты хаваеш іх ад закалотаў людзкіх, Ты засланыеш іх, як у намёце, ад языкоў звадлівых.

22 Дабраслаўлёны ГОСПАД, бо Ён учыніў мне цуды міласэрнасьці у горадзе ўмацаваным.

23 А я сказаў у зьбянтэжанасьці маёй: “Я адкінуты ад вачэй Тваіх!” Але Ты пачуў голас маленьня майго, калі я галасіў да Цябе!

24 Любіце ГОСПАДА, усе багабойныя Ягоня! Верных захоўвае ГОСПАД, але тым, якія дзейнічаюць пыхліва, Ён адплочвае з наддаткам.

25 Будзьце цьвёрдыя і ўмацуйце сэрца вашае, вы, якія спадзяецца на ГОСПАДА!

Пс 32

1 Навучаньне Давіда. Шчасьлівы, каму дараваная правіна, каму пакрыты грэх.

2 Шчасьлівы чалавек, якому не палічыў ГОСПАД беззаконьняў, і ў духу якога няма нядбальства.

3 Калі я маўчаў, ссохлі косткі мае ў стагнаньні маім кожны дзень,

4 бо дзень і ноч абцяжала мяне рука Твая; сокі мае высахлі, быццам у летнюю сьпёку. (Сэлях)

5 Грэх мой я паведаміў Табе і не схаваў беззаконьня майго. Я сказаў: “Вызнаю ГОСПАДУ правіны мае”, і Ты дараваў мне віну грэху майго. (Сэлях)

6 Таму кожны багабойны будзе маліцца да Цябе ў часе, калі можна знайсці Цябе; нават калі разальюцца вялікія воды, яго не дакрануцца яны.

7 Ты — **заслона мая!** Ты мяне ад бяды захаваеш, радасьцю выратаваньня аточыш мяне. (Сэлях)

8 Навучу цябе і пакажу табе шлях, па якім ты павінен ісьці, дам табе раду, бо вока Маё над табою.

9 Ня будзьце, як конь і як мул, якія разуменьня ня маюць, якіх трэба аздобай іхнюю, аброцьцю і вуздою, зацугляць, каб не кідаліся на цябе.

10 Шмат болю ў бязбожніка, а таго, хто спадзяецца на ГОСПАДА, міласэрнасьць атачае.

11 Радуйцеся ў ГОСПАДЗЕ і цешцеся, праведнікі!
Весяліцеся ўсе, правыя сэрцам!

Пс 33

1 Весяліцеся ў ГОСПАДЗЕ, праведнікі; правым пасуе хвала.

2 Слаўце ГОСПАДА на гуслях, выслаўляйце Яго на псалтыры дзесяціструнным!

3 Сьпявайце Яму новы сьпеў; спраўна грайце [Яму] пад трубныя гукі.

4 Бо слухнае слова ГОСПАДАВА, і ўсе творы Ягонья верныя.

5 Ён любіць праведнасьць і суд; міласэрнасьцю ГОСПАДА напоўнена зямля.

6 Словам ГОСПАДА зроблены нябёсы, а подыхам вуснаў Ягоных — усе войскі іхнія.

7 Ён сабраў як капю воды марскія, Ён склаў іх у скарбніцу бяздоньяў.

8 Няхай баіцца ГОСПАДА ўся зямля, няхай дрыжаць перад Ём усе жыхары сусьвету.

9 Бо Ён сказаў — і сталася, Ён загадаў — і паўстала.

10 ГОСПАД разьбіў намеры паганаў, запырэчыў думкам народаў.

11 Намер ГОСПАДА будзе трываць на вякі, думкі сэрца Ягонага — з пакаленьня ў пакаленьне.

12 Шчасьлівы народ, у якога ГОСПАД ёсьць Бог, народ, які Ён выбраў на спадчыну для Сябе.

13 З неба ГОСПАД глядзіць, Ён бачыць усіх сыноў чалавечых;

14 з мейсца, дзе Ён жыве, Ён паглядае на ўсіх жыхароў зямлі.

15 Ён уфармаваў сэрца кожнага з іх, Ён зважае на ўсе ўчынкі іхнія.

16 Ня будзе збаўлены валадар вялікім войскам, волат ня вызваліцца праз вялікую сілу сваю;

17 падманлівы конь для выратаваньня, і вялікая сіла ягоная ня дасьць выбаўленьня.

18 Вось, вока ГОСПАДА над тымі, якія баяцца Яго, якія спадзяюцца на міласэрнасьць Ягоную,

19 што Ён вызваліць ад сьмерці душы іхнія, і захаве жьцьцё ў [час] голаду.

20 Душа наша чакае на ГОСПАДА; Ён — дапамога наша і шчыт наш.

21 Бо ў Ім радуецца сэрца нашае; бо мы на імя Яго сьвятое спадзяемся.

22 Няхай будзе міласэрнасьць Твая, ГОСПАДЗЕ, над намі, як мы на Цябе спадзяемся!

Пс 34

1 [Псалъм] Давіда, калі ён перад Абімэлахам удаваў вар'яга і быў выгнаны ім, і пайшоў сабе.

2 Буду дабраслаўляць ГОСПАДА ў-ва ўсякі час; хвала Яго будзе заўсёды на вуснах маіх.

3 У ГОСПАДЗЕ будзе хваліцца душа мая; пачуюць [пра гэта] ўцісканыя і ўзрадуюцца.

- 4 Узьвялічвайце ГОСПАДА са мною, і разам будзем вывышаць імя Ягонае!
- 5 Я шукаў ГОСПАДА, і Ён адказаў мне, і ад усяго, чаго я баяўся, выратаваў мяне.
- 6 Глядзіце на Яго і зыходзьцеся [да Яго], і абліччы вашыя ня будуць у ганьбе.
- 7 Убогі клікаў, і ГОСПАД пачуў [яго], і збавіў яго ад усіх трывогаў ягоных.
- 8 Анёл ГОСПАДАў ставіць табар вакол тых, якія баяцца Яго, і ратуе іх.
- 9 Паспытайце і ўбачце, які добры ГОСПАД! Шчасьлівы той чалавек, які ў Ім мае надзею.
- 10 Бойцеся ГОСПАДА, вы, сьвятыя Ягонья! Бо ня маюць нястачы тыя, якія баяцца Яго.
- 11 Львяняты бядуюць і галадуюць, але тыя, што шукаюць ГОСПАДА, не адчуюць нястачы ўсякага даброцьця.
- 12 Хадзіце сюды, сыны, паслухайце мяне, я навучу вас страху перад ГОСПАДАМ.
- 13 Хто ёсьць чалавек, якому даспадобы жыцьцё, які любіць [доўгія] дні, каб убачыць добрае?
- 14 Захоўвай язык свой ад ліхога, а вусны свае — ад слова крывадушнага.
- 15 Ухіляйся ад ліхога і рабі добрае; шукай супакою і імкніся да яго.
- 16 Вочы ГОСПАДА — на праведных, і вушы Ягонья — на лямант іхні.
- 17 Аблічча ГОСПАДА — супраць тых, якія робяць ліхое, каб вынішчыць з зямлі памяць пра іх.
- 18 [Праведныя] крычаць, і ГОСПАД чуе іх, і ад усіх іхніх бедаў ратуе іх.
- 19 ГОСПАД блізі да тых, у каго сэрца скрышанае, і збаўляе тых, у каго дух разьбіты.

20 Шмат ліхога [здараецца] ў праведнага, але з усяго гэтага ратуе яго ГОСПАД.

21 Ён захоўвае ўсе косткі ягоныя, каб ніводную не паламалі.

22 Ліхоцьце прывядзе да сьмерці бязбожніка, і будуць абвінавачаныя тыя, што ненавідзяць Праведнага.

23 ГОСПАД выбаўляе душы слугаў Сваіх, і ўсе, якія маюць надзею ў Ім, ня будуць абвінавачаныя.

Пс 35

1 Давіда. Змагайся, ГОСПАДЗЕ, з тымі, якія ідуць супраць мяне; вакой супраць тых, што ваююць са мною.

2 Вазьмі шчыт і панцыр, і паўстань на ўспамогу мне.

3 І схапі дзіду, і загарадзі дарогу тым, якія перасьледуюць мяне. Скажы душы маёй: “Я — збаўленьне тваё”.

4 Няхай асаромяцца і будуць у сораме тыя, што шукаюць душу маю; няхай адступяцца і будуць у ганьбе тыя, што надумалі ліхое супраць мяне.

5 Няхай будуць яны, як мякіна пад ветрам, і анёл ГОСПАДАЎ няхай гоніць іх.

6 Няхай шлях іхні будзе цёмны і сьлізкі, і анёл ГОСПАДАЎ няхай перасьледуе іх.

7 Бо яны без прычыны таемна [наставілі] на мяне ў яме сетку сваю, без прычыны выкапалі яму для душы маёй.

8 Няхай прыйдзе на яго загуба нечакана, няхай сетка, якую ён таемна [наставіў], зловіць яго, няхай на загубу ўваліцца ён.

9 А мая душа будзе радавацца ў ГОСПАДЗЕ, будзе цешыцца збаўленьнем сваім.

10 Усе косткі мае скажучь: “ГОСПАДЗЕ, хто падобны да Цябе, Які ратуеш прыгнечанага ад дужэйшага за

яго, беднага і прыгнечанага — ад таго, хто яго абдзірае?

11 Паўстаюць сьведкі няправасьці, пра тое, чаго я ня ведаю, выпытваюць мяне,

12 плацяць мне злом за дабро; асірацела душа мая.

13 А я падчас нядужасьці іхняе апранаўся ў зрэбніцу, пастом прыгнятаў душу маю, і малітва мая вярталася ў грудзі мае.

14 Быццам ён быў прыцель, брат мой, хадзіў я [да яго]; як у жалобе па маці, сумаваў я ў смутку.

15 Але калі я пачаў падаць, яны ўзрадаваліся і сабраліся разам, сабраліся разам супраць мяне, каб біць [мяне], і я ня ведаў [гэтага], зьневажалі [мяне] і не маўчалі.

16 Разам з крывадушнікамі насьмешнікі банкетуюць, скрыгочуць на мяне зубамі сваімі.

17 Госпадзе, як доўга будзеш глядзець [на гэта]? Адвядзі ад загубы іхняй душу маю, [вызваль] ад льявнят адзіную маю.

18 Буду славіць Цябе ў грамадзе вялікай, сярод народу магутнага буду хваліць Цябе.

19 Няхай ня радуюцца з мяне тыя, што варагуюць са мною няслушна, няхай не міргаюць вачыма тыя, што ненавідзяць мяне без прычыны.

20 Бо не пра супакой гавораць яны і супраць ціхіх на зямлі падступныя словы надумляюць.

21 Шырока разявіўшы вусны свае супраць мяне, яны казалі: “Ага, ага! Бачыла вока нашае!”

22 Ты бачыў гэта, ГОСПАДЗЕ! Дык не маўчы, Госпадзе, не аддаляйся ад мяне!

23 Збудзіся! Абудзіся на суд мой, Бог мой і Госпад мой, каб [весці] справу маю!

24 Судзі мяне паводле праведнасьці Тваёй, ГОСПАДЗЕ,

Божа мой, і няхай яны ня радуюцца, [гледзячы] на мяне,

²⁵ няхай ня скажуць у сэрцы сваім: “Ага! Душа наша [гэтага хацела]!” Няхай яны ня скажуць: “Мы праглынулі яго!”

²⁶ Няхай асаромяцца і будуць у ганьбе ўсе, што радуюцца з няшчасьця майго; няхай у ганьбу і сорам апрануцца тыя, што вывышаюцца нада мною.

²⁷ Няхай весяляцца і радуюцца тыя, якім даспадобы праведнасьць мая, і няхай яны кажуць заўсёды: “Будзь узьвялічаны, ГОСПАД, Якому даспадобы супакой слугі Ягонага!”

²⁸ А язык мой будзе выказваць праведнасьць Тваю і хвалу Тваю кожны дзень.

Пс 36

¹ Кіраўніку хору: слугі ГОСПАДА Давіда.

² Правіна бязбожніка засьведчана ў сэрцы маім: няма страху Богага перад вачыма ягонымі,

³ бо ён ашуквае сябе ў вачах сваіх, нібы шукае беззаконьня свайго, каб зьненавідзець яго.

⁴ Словы вуснаў ягоных — злачынства і падступнасьць, ён не захацеў разумець, каб рабіць добрае.

⁵ Ён злачынства надумляе на ложку сваім, ён стаіць на шляху нядобрым і ня грэбуе злом.

⁶ ГОСПАДЗЕ! Да нябёсаў міласэрнасьць Твая, а вернасьць Твая — аж да аблокаў!

⁷ Праведнасьць Твая — быццам Божыя горы, суды Твае — як вялізнае бяздоньне! Людзей і скаціну Ты збаўляеш, ГОСПАДЗЕ.

⁸ Якая каштоўная, Божа, міласэрнасьць Твая! Сыны чалавечыя ў ценю крылаў Тваіх маюць надзею.

9 Яны насычаюцца ад тлустасьці дому Твайго, і са струменя асалодаў Тваіх Ты іх поіш,

10 бо крыніца жыцьця — у Табе, у сьвятле Тваім мы бачым сьвятло.

11 Расьцягні міласэрнасьць Тваю над тымі, што ведаюць Цябе, і праведнасьць Тваю — над [людзьмі] са шчырым сэрцам.

12 Няхай ня прыйдзе на мяне нага пыхлівых, і рука бязбожніка няхай ня зрушыць мяне.

13 Там упадуць злачынцы, паваляцца і ня здолеюць паўстаць.

Пс 37

1 Давіда. Ня гневайся на злачынцаў, не зайздросьці тым, што робяць беззаконьне,

2 бо яны, як трава, будуць хутка скошаныя і павянуць, як зялёная расьліна.

3 Спадзявайся на ГОСПАДА і рабі добрае, жыві на зямлі і праўда няхай пасьвіць [цябе];

4 мей прыемнасьць у ГОСПАДЗЕ, і Ён табе дасьць прагненьні сэрца твайго.

5 Аддай ГОСПАДУ шлях свой і спадзявайся на Яго, і Ён [усё] зробіць,

6 і выведзе праведнасьць тваю як сьвятло, і суд твой — як белы дзень.

7 Ціхі будзь перад ГОСПАДАМ і чакай на Яго, ня гневайся на таго, хто мае посьпех на шляху сваім, на чалавека, які робіць зламыснае.

8 Ухіліся ад гневу, пакінь ярасьць, ня гневайся, каб ты ня стаўся злачынцам,

9 бо злачынцы будуць зьнішчаныя, а тыя, што спадзяюцца на ГОСПАДА, возьмуць у спадчыну зямлю.

10 Яшчэ крыху, і ня будзе бязбожніка; глянеш на месца ягонае, а яго няма!

11 А пакорныя зямлю ў спадчыну возьмуць і будуць мець прыемнасьць у мностве супакою.

12 Бязбожнік задумвае ліхое супраць праведнага і скрыгоча на яго зубамі сваімі.

13 Госпад сьмяецца з яго, бо бачыць, што прыходзіць дзень ягоны.

14 Бязбожнікі выцягнулі меч і нацягнулі лук свой, каб паваліць прыгнечанага і беднага, каб замардаваць тых, у каго шлях прасты.

15 Меч іхні ўвойдзе ў іхняе сэрца, і лук іхні будзе зламаны.

16 Малое ў праведніка лепшае за багацьце шматлікіх бязбожнікаў.

17 Бо рамяны бязбожнікаў будуць скрышаныя, а праведнікаў падтрымлівае ГОСПАД.

18 Ведае ГОСПАД дні беззаганных, і спадчына іхняя будзе на вякі.

19 Ня будуць яны асаромленыя ў час ліхі, а ў дні голаду будуць насычаныя.

20 Бо загінуць бязбожнікі, і ворагі ГОСПАДА зьнікнуць, як тлустасьць авечак у дыме зьнікае.

21 Бярэ бязбожнік у доўг — і [доўгу] ня верне; а праведнік літуецца і дае.

22 Бо дабраслаўленья [Богам] зямлю ў спадчыну возьмуць, а тыя, што праклятыя Ім, будуць зьнішчаныя.

23 ГОСПАД умацоўвае крокі чалавека, калі шлях ягоны даспадобы Яму.

24 Калі ўпадзе, не заб'ецца, бо Госпад падтрымлівае руку ягоную.

25 Я быў малады і стаўся стары, і ня бачыў, каб праведнік быў пакінуты, каб насеньне ягонае шукала

хлеба.

26 Кожны дзень ён літуецца і пазычае, і насеньне ягонае мае дабраслаўленьне.

27 Аддаліся ад зла і рабі добрае, і будзеш жыць на вякі.

28 Бо ГОСПАД любіць суд, і Ён не пакіне багабойных Сваіх, на вякі захавае іх, а насеньне бязбожнікаў будзе зьнішчана.

29 Праведнікі возьмуць у спадчыну зямлю і будуць жыць у ёй вечна.

30 Вусны праведніка выказваюць мудрасьць, і язык ягоны гаворыць суд.

31 Закон Бога ягонага ў сэрцы ягоным; ня будуць хістацца крокі ягоныя.

32 Бязбожнік сочыць за праведнікам і шукае, каб прывесці да сьмерці яго.

33 ГОСПАД не пакіне яго ў руцэ ягонай, не асудзіць яго, калі ён будзе суджаны.

34 Спадзявайся на ГОСПАДА, і захоўвай шлях Ягоны, і Ён узвысіць цябе, каб ты ўзяў у спадчыну зямлю; і калі будуць зьнішчаныя бязбожнікі, ты ўбачыш.

35 Я бачыў бязбожніка, моцнага і разгалінаванага, быццам галінастае тутэйшае дрэва,

36 але прамінуў ён, няма яго, і я шукаў яго, і не знайшоў.

37 Зважай на беззаганнага і глядзі на правага, бо канец [гэтага] чалавека ёсьць супакой.

38 А адступнікі будуць зьнішчаны чыста; і канец бязбожных — **ЗЬНІШЧЭНЬНЕ**.

39 Выратаваньне праведнікаў ад ГОСПАДА, Ён — апора іхняя ў час трывогі.

40 ГОСПАД дапаможа ім і вызваліць іх; Ён вызваліць іх ад бязбожнікаў і збавіць іх, бо яны ў Ім маюць надзею.

Пс 38

- ¹ Псалъм Давіда. Напамін.
- ² ГОСПАДЗЕ, у абурэньні Тваім не карай мяне і ў ярасьці Тваёй не вучы мяне!
- ³ Бо стрэлы Твае пранізали мяне, і лягла на мяне рука Твая.
- ⁴ Няма цэлага месца на целе дзеля гневу Твайго, няма супакою ў костках маіх дзеля грэху майго.
- ⁵ Бо правіны мае ўзьняліся вышэй галавы маёй, як бярэмя цяжкое яны абцяжарваюць мяне.
- ⁶ Сьмярдзяць, гнаяцца раны мае дзеля дурасьці маёй.
- ⁷ Я скрывіўся, моцна схіліўся, усе дні ў смутку хаджу,
- ⁸ Бо сьцёгны мае напоўненыя распаленымі [ранамі], і няма цэлага месца ў целе маім.
- ⁹ Я зьнямогся і моцна скрышаны, я выю дзеля енку сэрца майго.
- ¹⁰ Госпадзе мой, перад Табою ўсё жаданьне маё, і уздыханьне маё ад Цябе не схаванае.
- ¹¹ Сэрца маё трапечацца; пакінула мяне сіла мая, і сьвятло вачэй маіх — **НЯМА ЯГО Ў МЯНЕ.**
- ¹² Тыя, што любілі мяне, і бліжня мае стаяць насупраць ранаў маіх, і сваякі мае стаяць здалёк ад мяне.
- ¹³ Тыя, што шукаюць душу маю, ставяць сіло [на мяне]; а тыя, што жадаюць ліхога для мяне, гавораць пра згубу маю і ўвесь дзень задумваюць падступнасьць.
- ¹⁴ А я, быццам глухі, ня чую, і быццам нямы, які не расчыняе вуснаў сваіх.
- ¹⁵ І стаўся я, быццам чалавек, які ня чуе, і няма дакараньня ў вуснах ягоных.
- ¹⁶ Бо на Цябе, ГОСПАДЗЕ, я спадзяюся; Ты адкажаш, Госпадзе, Божа мой!
- ¹⁷ Бо я сказаў: “Няхай яны ня радуюцца з мяне!

Калі пахіснулася нага мая, няхай яны не вывышаюцца нада мною.

18 Бо я блізкі да падзення, і боль мой заўсёды перада мною.

19 Бо беззаконьне маё я апавядаю, сумую дзеля грэху майго.

20 А ворагі мае жывыя і ўзмацняюцца, і шматлікімі сталі тыя, якія няслушна мяне ненавідзяць.

21 Яны плацяць мне злом за дабро; яны супрацьстаяць мне, бо я за добрым ганюся.

22 Не пакінь мяне, ГОСПАДЗЕ, Божа мой, не аддаляйся ад мяне!

23 Пасьпяшайся на ўспамогу мне, Госпадзе выратаваньня майго!

Пс 39

1 Кіраўніку хору. Едутуну. Псальм Давіда.

2 Я сказаў: “Буду захоўваць шлях мой, каб не саграшыць языком маім! Буду захоўваць вусны мае вуздою, пакуль бязбожнік перада мною”.

3 Я зьнямеў ў маўчаньні; маўчаў пра добрае, але боль мой нішчыў [мяне].

4 Распалілася сэрца маё ў нутры маім; ва ўздыханьню маім запалаў агонь, і я прамовіў языком маім.

5 Дай мне ведаць, ГОСПАДЗЕ, канец мой і меру дзён маіх, якая яна, дай мне ведаць, які я нетрывалы!

6 Вось, на [некалькі] пядзяў Ты даў дні мае, і век мой — як нішто перад Табою! Толькі ўсякай марнасьцю ёсьць кожны чалавек, [нават] у сіле. (Сэлях)

7 Толькі як здань ходзіць чалавек, [і ёсьць] толькі марнасьцю; ён трывожыцца, прагавіта зьбірае і ня ведае, хто забярэ гэта.

8 І цяпер на што [яшчэ] я спадзяюся, Госпадзе? Надзея мая ў Табе!

9 Ад усіх правінаў маіх выратуй мяне; на ганьбаваньне ад бязглуздых ня стаў мяне.

10 Я зьнямеў, не адчыняю вуснаў маіх, бо Ты зрабіў гэта.

11 Забяры ад мяне караньне Тваё, ад удараў рукі Твайёй я зьнікаю.

12 Дакараньнем за беззаконьне Ты караеш чалавека і нявечыш, як ад молі, прагненьні ягоня. Толькі марнасьцю ёсьць кожны чалавек! (Сэлях)

13 Пачуй малітву маю, ГОСПАДЗЕ, і прыхілі вуха да ляманту майго! Не маўчы на сьлёзы мае, бо я прыхадзень у Цябе і пасяленец, як і ўсе бацькі мае.

14 Не ўглядайся на мяне, каб я павесялеў перад тым, як зыйду, і ня будзе мяне!

Пс 40

1 Кіраўніку хору: псальм Давіда.

2 Спадзеючыся, спадзяваўся я на ГОСПАДА, і Ён схіліўся да мяне, і пачуў лямант мой.

3 І вывеў мяне з ямы бурлівае, з твані балотнае, і паставіў на скале ногі мае, і ўзмоцніў крокі мае.

4 І даў у вусны мае новы сьпеў, хвалу Богу нашаму. Шматлікія ўбачаць [гэта], і будуць баяцца, і будуць спадзявацца на ГОСПАДА.

5 Шчасьлівы чалавек, які пэўнасьць сваю мае ў ГОСПАДЗЕ, і не зьвяртаецца да ганарыстых і тых, якія прыхіляюцца да няпраўды.

6 Шмат учыніў Ты, ГОСПАДЗЕ, Божа мой, цудаў Тваіх, а намеры Твае дзеля нас ні з чым не параўнаеш перад Табою. Калі б я іх апавядаў і пра іх гаварыў, іх шматкроць больш, чым [можна] палічыць.

7 Ахвяры і дары не даспадобы Табе; вушы Ты мне расчыніў. Цэласпаленьняў і ахвяры за грэх Ты не вымагаеш.

8 Тады я сказаў: “Вось, я іду! У скрутку кнігі напісана пра мяне”.

9 Рабіць тое, што падабаецца Табе, Божа мой, я жадаю, і Закон Твой — у нутры маім.

10 Я дабравесціў пра праведнасьць у грамадзе вялікай; вось жа, вуснаў сваіх я ня стрымліваў, Ты ведаеш [гэта], ГОСПАДЗЕ.

11 Праведнасьць Тваю я не хаваў у сэрцы маім, пра вернасьць Тваю і выратаваньне Тваё я казаў, міласэрнасьці Тваёй і праўды Тваёй перад грамадой вялікай ня ўтоіваў.

12 ГОСПАДЗЕ, ня стрымлівай літасьці Тваёй адносна мяне; міласэрнасьць Твая і праўда Твая няхай заўсёды захоўваюць мяне,

13 бо агарнулі мяне ліхоцьці бяз ліку, дагналі мяне правіны мае, ажно не магу я іх палічыць, іх больш, чым валасоў на галаве маёй, і сэрца маё пакінула мяне.

14 Мей ласку, ГОСПАДЗЕ, вызваліць мяне! ГОСПАДЗЕ, пасьпяшайся на ўспамогу мне!

15 Няхай асаромяцца і будуць у ганьбе ўсе, што шукаюць душы маёй, каб зьнішчыць яе; няхай адступяцца і будуць у сораме тыя, якім даспадобы ліхоцьце маё.

16 Няхай аслупянеюць у сораме сваім тыя, якія кажуць мне: “Ага, ага!”

17 Няхай радуюцца і весяляцца ў Табе ўсе, хто шукае Цябе. Няхай кажуць заўсёды тыя, што любяць выратаваньне Тваё: “Будзь узьвялічаны, ГОСПАДЗЕ!”

18 Хоць я бедны і прыгнечаны, Госпад мой клапаціцца пра мяне. Ты — ўспамога мая і ратунак мой! Не

затрымлівайся, мой Божа!

Пс 41

¹ Кіраўніку хору. Псальм Давіда.

² Шчасьлівы той, хто гаротных разумее; у дзень ліхі ГОСПАД збавіць яго.

³ ГОСПАД захавae яго і дасьць яму жыць; ён будзе шчасьлівы на зямлі, і Ты не аддасі яго на волю ворагаў ягоных.

⁴ ГОСПАД умацуе яго на ложку немачы; увесь ложак ягоны Ты пераменіш у немачы ягонай.

⁵ Я сказаў: “ГОСПАДЗЕ, зьлітуйся нада мною! Вылечы душу маю, бо я саграшыў перад Табою.

⁶ Ворагі мае кажуць ліхое пра мяне: “Калі ж ён памрэ, і будзе зьнішчана імя ягонае?”

⁷ І калі хто прыйдзе пабачыць мяне, гаворыць марнае, сэрца ягонае напаўняецца зласьлівасьцю, і як выйдзе, гаворыць [гэта].

⁸ Разам [сабраўшыся], шэпчуцца супраць мяне тыя, што ненавідзяць мяне, выдумляючы ліхое на мяне:

⁹ “Слова нягоднае вылілася на яго; калі ён зьлёг, больш ня ўстане!”

¹⁰ Нават чалавек супакою майго, на якога я спадзяваўся, які еў хлеб мой, падняў на мяне пяту.

¹¹ А Ты, ГОСПАДЗЕ, зьлітуйся нада мною і падыймі мяне, каб я аддаў ім [адплату]!

¹² З таго я пазнаю, што Ты зычлівы да мяне, калі вораг мой радасна гукаць ня будзе,

¹³ але ў безаганнасьці маёй Ты падтрымаеш мяне і паставіш мяне перад абліччам Тваім на вякі.

¹⁴ Дабраслаўлены ГОСПАД, Бог Ізраіля, ад веку і навекі. Амэн, амэн!

Пс 42

- 1 Кіраўніку хору. Навучаньне сыноў Караха.
- 2 Як лань прагне вады з ручая, так душа мая, Божа, прагне Цябе!
- 3 Душа мая прагне Бога, Бога Жывога! Калі ж я прыйду і ўбачу Божае аблічча?
- 4 Сьлёзы мае былі хлебам маім дзень і ноч, калі да мяне гаварылі цэлы дзень: “Дзе Бог твой?”
- 5 Успамінаючы гэта, я душу маю выліваю, бо хадзіў я ў грамадзе шматлюднай, вядучы яе ў дом Божы з голасам радасьці і падзякі мноства сьвяточнага.
- 6 Чаму ты сумуеш, душа мая? Чаму ў-ва мне ты трывожышся? Спадзявайся на Бога, бо яшчэ будзеш славіць Яго, збаўленьне аблічча майго і Бога майго.
- 7 Душа сумуе ў-ва мне; дык з зямлі Ярданскае, з гор Гермону, з гары Міцар Цябе ўспамінаю.
- 8 Бяздоньне гукае бяздоньню пры шуме Тваіх вадаспадаў; усе воды Твае і ўсе хвалі Твае прайшлі праз мяне.
- 9 Удзень ГОСПАД зьявіць міласэрнасьць Сваю, а ўначы сьпеў Ягоны будзе са мною, малітва да Бога жыцьця майго.
- 10 Да Бога кажу я: “Скала мая! Чаму Ты забыўся пра мяне? Чаму я ў суме хаджу ад уціску ворагаў?”
- 11 Як рана ў костках маіх, зьневажалі мяне ворагі мае, гаворачы мне цэлы дзень: “Дзе Бог твой?”
- 12 Чаму ты сумуеш, душа мая? Чаму ў-ва мне ты трывожышся? Спадзявайся на Бога, бо яшчэ будзеш славіць Яго, збаўленьне аблічча майго і Бога майго!

Пс 43

- 1 Судзі мяне, Божа, і барані мяне ў справе маёй супраць народу небагабойнага! Ад чалавека крывадушнага і беззаконнага збаў Ты мяне!

² Бо Ты — Бог мой, апора мая. Чаму Ты пакінуў мяне? Чаму я ў суме хаджу ад уціску ворагаў?

³ Спашлі сьвятло Тваё і праўду Тваю, каб вялі мяне і прывялі на гару сьвятую Тваю і да сялібы Тваёй,

⁴ каб я прыйшоў да ахвярніка Божага, да Бога радасьці і пацяшэньня майго, і на гуслях буду славіць Цябе, Божа, мой Божа!

⁵ Чаму ты сумуеш, душа мая? Чаму ў-ва мне ты трывожышся? Бо яшчэ будзеш славіць Яго, збаўленьне аблічча майго і Бога майго!

Пс 44

¹ Кіраўніку хору. Сыноў Караха. Навучаньне.

² Божа! Вушамі нашымі мы чулі, бацькі нашыя нам абвясьцілі пра справы, якія Ты ўчыніў у дні іхнія, у дні старадаўныя.

³ Ты рукою Сваёю вырваў паганаў, а іх пасадзіў; вынішчыў народы, а іх разрасьціў.

⁴ Бо не мячом сваім яны ўзялі на ўласнасьць зямлю, не рамяно іхняе збавіла іх, але правіца Твая і рамяно Тваё, і сьвятло аблічча Твайго, бо Ты меў ласку да іх.

⁵ Ты — Валадар мой, о Божа! Дык загадай, [каб прыйшло] збаўленьне Якубу!

⁶ Праз Цябе мы паб'ем прыгнятальнікаў нашых, праз імя Тваё стопчам тых, што паўстаюць супраць нас.

⁷ Бо не на лук спадзяюся я, і меч мой ня збавіць мяне,

⁸ але Ты збавіў нас ад прыгнятальнікаў нашых і асароміў тых, што нас ненавідзяць.

⁹ У Богу мы хвалімся усе дні, і імя Тваё навекі будзем славіць! (Сэлях)

¹⁰ Але Ты нас пакінуў і нас асароміў, і не выходзіш разам з войскамі нашымі.

11 Ты павярнуў нас наўцёкі перад прыгнятальнікамі нашымі, а ненавісьнікі нашыя нас зрабавалі.

12 Ты нас аддаў, як авечкі, каб нас паелі, і расьцярушыў нас між паганаў.

13 Ты прадаў народ Твой за марную плату і не падняў кошту яго.

14 Ты выставіў нас на ганьбаваньне суседзям нашым, на кпіны і насьмешкі тых, што навокал нас.

15 Ты ў прыказку ўвёў нас сярод паганаў, і народы ківаюць галовамі [над намі].

16 Увесь дзень ганьба мая перада мною, і сорам аблічча майго пакрывае мяне

17 дзеля голасу тых, што зьневажаюць і лаюць мяне, дзеля аблічча ворага і мсьціўцы.

18 Усё гэта прыйшло на нас, хоць мы не забыліся на Цябе і ня здрадзілі запавету з Табою.

19 Не адступілася сэрца нашае і не адхіляліся крокі нашыя ад шляху Твайго,

20 хоць Ты скрышыў нас у месцы цмокаў і накрыў нас ценем сьмерці.

21 Калі б мы забыліся імя Бога нашага і цягнулі рукі нашыя да бога чужога,

22 ці ж бы Бог не дазнаўся пра гэта? Бо Ён ведае таямніцы сэрца!

23 Бо за Цябе забіваюць нас цэлы дзень, лічаць нас за авечкі на зарэз.

24 Збудзіся! Чаму сьпіш, Госпадзе? Абудзіся, не пакінь нас навекі!

25 Чаму Ты хаваеш аблічча Тваё, забываешся на пакуты і прыгнечаньне нашае?

26 Бо ўкінута ў пыл душа наша, прыляпілася да зямлі нутро нашае.

27 Паўстань на ўспамогу нам, выбаў нас дзеля міласэрнасьці Тваёй!

Пс 45

1 Кіраўніку хору: на лад “Лілеі”. Сыноў Караха. Навучаньне. Песьня вясельная.

2 Сэрца маё пераліваецца словамі добрымі. Я выказваю твор мой пра валадара. Язык мой, як пёрка спраўнага пісара.

3 Ты прыгажэйшы за ўсіх сыноў чалавечых, ласка ліецца з вуснаў тваіх! Таму дабраславіў цябе Бог на вякі.

4 Падперажы, волаце, паясьніцу мячом тваім, славай тваёю і веліччу тваёю!

5 І ў велічы тваёй мей посьпех, сядзь [пераможна] са словам праўды і лагоднай праведнасьці, і правіца твая няхай навучыць цябе страху [Божаю].

6 Стрэлы твае вострыя, народы ўпадуць пад [ногі] твае, яны [скіраваныя] ў сэрцы ворагаў валадара.

7 Пасад Твой, Божа, на вякі вечныя! Кій роўнасьці — кій валадарства Твайго.

8 Ты палюбіў праведнасьць і зьненавідзеў бязбожнасьць. Дзеля гэтага памазаў цябе Бог, Бог твой, алеем радасьці больш за таварышаў тваіх.

9 Усё адзеньне Тваё — [быццам] міра, альвас і кася; у палацы з косьці слановае [граньне] на струнах вяселіць цябе.

10 Дочкі валадароў сярод шанаваных тваіх; сужонка валадара стаіць праваруч цябе ў шчырым золаце з Афіру.

11 “Слухай, дачка, і ўзглянь, і прыхілі вуха тваё, і забудзься пра народ твой і пра дом бацькі твайго.

12 І калі валадар прыгажосьці тваёй зажадае, ты схіліся перад ім, бо ён – пан твой.

13 І дачка Тыру з дарам [прыйдзе] перад аблічча тваё, панізяцца багатыя народу.

14 Уся аздоба дачкі валадара ўнутры, золатам апраўлены шаты яе.

15 У вопратках рознакаляровых вядуць яе да валадара; дзяўчыны [ідуць] за ёю, сяброўкі ейныя ідуць да цябе.

16 Іх вядуць у радасьці і весялосьці, і ўваходзяць яны ў палац валадара.

17 Замест бацькоў тваіх будуць сыны твае; іх паставіш князямі па ўсёй зямлі.

18 Я зраблю памятным імя тваё з пакаленьня ў пакаленьне; таму народы будуць славіць цябе на вякі вечныя.

Пс 46

1 Кіраўніку хору. Сыноў Караха. На аламот. Сьпеў.

2 Бог для нас — прыстанішча і моц, у бядзе ўспамога, якая заўсёды прыходзіць.

3 Дык ня будзем баяцца, хоць бы захісталася зямля і горы рушылі ў сэрца мора,

4 хоць бы раўлі і ўздымаліся воды ягонья, хоць бы трэсьліся горы ад шалу яго. (Сэлях)

5 [Вось] рака, струмяні ейныя радуюць горад Божы, сьвятую сялібу Найвышэйшага.

6 Бог пасярод яго, дык не захістаецца; Бог дапаможа яму, як настане раніца.

7 Зараўлі народы, захісталіся валадарствы; Ён выдаў голас Свой, і зямля растапілася.

8 ГОСПАД Магуцьцяў з намі, умацаваны замак наш — Бог Якуба. (Сэлях)

9 Хадзеце, пабачце дзеі ГОСПАДА, якое спусташэньне Ён зрабіў на зямлі,

10 Ён войны спыняе аж да краю зямлі, крышыць лукі і дзіды рассякае, калясьніцы паліць у агні.

11 “Спыніцеся, пазнайце, што Я — Бог! Я буду ўзвялічаны між народамі, буду ўзвялічаны на зямлі!”

12 ГОСПАД Магуцьцяў з намі, умацаваны замак наш — Бог Якуба! (Сэлях)

Пс 47

1 Кіраўніку хору. Сыноў Караха. Псальм.

2 Усе народы, пляскайце рукамі, усклікайце Богу голасам радасьці!

3 Бо страшны ГОСПАД Найвышэйшы, Валадар вялікі над усёй зямлёю.

4 Ён скарыў народы, і [кінуў] паганаў пад ногі нашыя.

5 Ён выбраў для нас спадчыну нашую, гонар Якуба, якога Ён палюбіў. (Сэлях)

6 Узьняўся Бог з гукам гучным, ГОСПАД [узьняўся] пры голасе трубы.

7 Выслаўляйце Бога, выслаўляйце! Выслаўляйце Валадара нашага, выслаўляйце!

8 Бо Валадар над усёй зямлёй — [гэта] Бог; выслаўляйце [Яго] з разуменьнем.

9 Валадарыць Бог над усімі народамі; Бог сядзіць на пасадзе сьвятасьці Сваёй.

10 Магнаты народаў сабраліся разам з народам Бога Абрагама, бо шчыты зямлі — БОЖЫЯ; Ён высока ўзьняты.

Пс 48

1 Сьпеў. Псальм сыноў Караха.

2 Вялікі ГОСПАД і вельмі хвалёны ў горадзе Бога нашага, на гары сьвятасьці Сваёй.

3 Прыгожае ўзьнясенне, аздоба ўсёй зямлі, гара Сыён на схілах паўночных, горад вялікага Валадара.

4 Бог у палацах ягоных вядомы як умацаваны замак.

⁵ Бо вось валадары сабраліся, падыйшлі грамадою,
⁶ але, угледзеўшы, аслупянелі; спалохаліся,
збянтэжыліся.

⁷ Дрыжаньне ахапіла іх, болі, як ў жанчыны, што нараджае.

⁸ Ты ветрам усходнім скрышыў караблі з Таршышу.

⁹ Як чулі мы гэта, гэтак і бачылі ў горадзе ГОСПАДА Магуцьцяў, у горадзе Бога нашага. Бог умацаваў яго на вякі. (Сэлях)

¹⁰ Мы разважаем, Божа, пра міласэрнасьць Тваю пасярод сьвятыні Тваёй.

¹¹ Як імя Тваё, Божа, так і хвала Твая — аж да ўзьмежкаў зямлі; правіца Твая напоўнена праведнасьцю.

¹² Весяліцца гара Сыён, радуюцца дачкі Юды дзеля судоў Тваіх.

¹³ Станьце наўкола Сыёну, абыйдзіце вакол яго, палічыце вежы ягоныя,

¹⁴ прылажыце сэрца сваё да валоў ягоных, агледзьце палацы ягоныя, каб абвясьціць пакаленьням, што будуць;

¹⁵ што гэты Бог ёсьць наш Бог на вякі вечныя, і Ён будзе весьці нас аж да сьмерці.

Пс 49

¹ Кіраўніку хору. Сыноў Караха. Псальм.

² Чуйце гэта, усе народы! Прыхіліце вуха, усе жыхары веку гэтага!

³ Як сыны паспалітыя, так і сыны знакамітыя, разам багатыя і бедныя.

⁴ Вусны мае кажуць мудрасьць, і думкі сэрца майго разважлівыя.

⁵ Прыхілю да прыповесьці вуха маё, выяўлю пры [гуках] гусляў загадку маю:

6 Навошта мне баяцца ў дні няшчасьця, калі атачыла мяне беззаконьне напасьнікаў маіх,

7 якія спадзяюцца на сілу сваю і мноствам багацьця свайго хваляцца?

8 Ніхто выбавіць брата ня можа і даць за яго выкуп Богу,

9 (Вельмі дарагая цана за іх душу, дык зрачыся гэтага [мусіць] навекі),

10 каб ён жыў назаўсёды і ня ўбачыў паракленьня.

11 Бо [кожны] бачыць: мудрыя паміраюць, дурны і шалёны разам прападаюць, і пакідаюць іншым багацьце сваё.

12 Думкі іхнія, што дамы іхнія на вякі, сялібы іхнія — з пакаленьня ў пакаленьне, і яны сваім імем назвалі [цэлыя] землі.

13 Але чалавек у славе доўга трываць ня будзе, ён падобны да скаціны, што на зарэз.

14 Гэткі шлях іхні, тых, што пэўныя сябе, і тых, у вуснах чьіх яны даспадобы. (Сэлях).

15 Як авечкі, у пекла яны зыйдуць, сьмерць пасьвіць іх будзе, і раніцаю правыя будуць мець уладу над імі, сіла іхняя ссохне, пекла — **ЖЫТЛО ІХНЯЕ.**

16 Але Бог выбавіць душу маю з рукі пекла, бо Сам возьме мяне. (Сэлях).

17 Ня бойся, калі хто багацее, калі множыцца слава дому ягонага:

18 бо, калі памрэ, нічога ня возьме з сабою, і слава ягоная ня пойдзе за ім.

19 Хоць бы за жыцьця свайго душу сваю ён дабраслаўляў, і хвалілі яго, калі добра рабіў для сябе,

20 ён пойдзе за пакаленьнем бацькоў сваіх, што ня ўбачаць ніколі сьвятла.

21 Чалавек у славе і без разуменьня падобны да скаціны, што на зарэз.

Пс 50

1 Псальм Асафа. Бог багоў, ГОСПАД прамовіў і кліча зямлю ад усходу сонца да захаду яго.

2 З Сыёну, вяршыні прыгажосьці, зазьвяў Бог.

3 Прыйдзе Бог наш і ня будзе маўчаць, перад абліччам Ягоным агонь палючы, навакол Яго – бура вялізарная.

4 Ён кліча неба, што ўверсе, і зямлю на суд народу Свайго:

5 “Зьбярыце да Мяне багабойных Маіх, якія заключылі запавет са Мною пры ахвяры!”

6 І будуць тады нябёсы апавядаць справядлівасьць Ягоную, бо Сам Бог [ёсьць] Судзьдзя. (Сэлях)

7 Слухай, народзе Мой, і Я буду гаварыць. Ізраілю, Я буду сьведчыць супраць цябе. Бог, твой Бог, — ГЭТА Я!

8 Не за ахвяры твае буду вінаваціць цябе: цэласпаленьні твае перада Мною заўсёды!

9 Не вазьму Я быкоў з дому твайго, ані казлоў з абораў тваіх,

10 бо Мае ўсе зьвяры лясныя і скаціна, што тысячамі [ходзіць] па горах.

11 Я ведаю ўсе птушкі ў гарах, і зьвяры палявыя перада Мною.

12 Калі б Я згаладаўся, табе б Я не сказаў, бо Мой сусьвет і што напаўняе яго.

13 Ці ж Я ем мяса валоў і п’ю кроў казлоў?

14 Ахвяруй падзяку Богу, і споўні перад Найвышэйшым абяцаньні твае.

15 І кліч Мяне ў дзень трывогі, Я выратую цябе, і будзеш ушаноўваць Мяне.

16 А да бязбожніка сказаў Бог: “Навошта ты пералічваеш пастановы Мае, узьнімаеш заповіт Мой да вуснаў тваіх,

17 і ненавідзіш настаўленьне, і словы Мае за сябе кідаеш?

18 Калі бачыш злодзея, маеш упадабаньне ў ім, і з чужаложнікамі частка твая.

19 Вусны свае расчыняеш на злое, і язык твой кнуе падступнае.

20 Ты сядзіш і супраць брата твайго гаворыш, абмаўляеш сына маці тваёй.

21 Гэтак ты рабіў, а Я маўчаў. Дык здалася табе, што Я такі самы, як ты! Але Я буду караць цябе і пастаўлю [твае справы] перад вачыма тваімі”.

22 Зважайце цяпер на гэта вы, што Бога забываеце, каб Я не схапіў [вас], бо ня будзе каму вызваліць.

23 Хто ахвяруе падзяку, той ушаноўвае Мяне, і хто парадкуе шлях свой, таму Я пакажу збаўленьне Божае.

Пс 51

1 Кіраўніку хору: псальм Давіда,

2 калі прарок Натан прыйшоў да яго пасля таго, як ён увайшоў да Батшэбы.

3 Зьлітуйся нада мною, Божа, паводле міласэрнасці Тваёй, і праз вялікую літасьць Тваю даруй правіны мае!

4 Абмый мяне ўсяго ад беззаконья майго і ачысьці мяне ад грэху майго.

5 Бо я ведаю правіну маю, і грэх мой заўсёды перада мною.

6 Супраць Цябе, толькі супраць Цябе саграшыў я і ліхое ўчыніў перад вачыма Тваімі, бо Ты праведны ў словах Тваіх і чысты ў судзе Тваім.

7 Вось, я ў беззаконьні нарадзіўся, і ў грэху зачала мяне маці мая.

8 Вось, Табе даспадобы праўда ў нутры, дык дай мне пазнаць мудрасьць у сэрцы маім.

9 Акрапі мяне ізопам, каб я ачысьціўся; абмый мяне, каб я стаўся бялейшым за сьнег.

10 Дай мне пачуць радасьць і вясёласьць, каб узвесьляліся косткі, якія Ты скрышыў.

11 Адварні аблічча Тваё ад грахоў маіх і даруй мне ўсе беззаконьні мае.

12 Сэрца чыстае ствары ў-ва мне, Божа, і дух упэўнены аднаві ў-ва мне.

13 Не адкінь Ты мяне ад аблічча Твайго і Духа сьвятога Твайго не забірай у мяне!

14 Вярні мне радасьць збаўленьня Твайго, і духам шляхетным падтрымай мяне,

15 і я буду навучаць адступнікаў шляхам Тваім, і грэшнікі вернуцца да Цябе.

16 Вызваль мяне ад [віны] за кроў, Божа, Бог выратаваньня майго, і язык мой будзе крычаць пра справядлівасьць Тваю.

17 Адчыні, Госпадзе, вусны мае, і вусны мае будуць абвяшчаць хвалу Тваю.

18 Бо Ты не жадаеш ахвяраў, хоць бы я іх даў, і цэласпаленьні не даспадобы Табе.

19 Ахвяра для Бога — **скрышаны дух**; сэрцам скрышаным і зламаным Ты, Божа, не пагарджаеш!

20 Рабі добрае Сыёну паводле ласкі Твайёй, збудуй муры Ерусаліму.

21 Тады будуць Табе даспадобы ахвяры праведнасьці, цэласпаленьні і ахвяры дасканалыя; тады быкоў узьнясуць на ахвярнік Твой.

Пс 52

- ¹ Кіраўніку хору. Навучаньне Давіда,
² калі прыйшоў Даэг Эдомец, і паведаміў Саўлу, і сказаў яму: “Давід прыйшоў у дом Абімэлеха”.
³ Навошта хвалішся злачынствам, волаце? Міласэрнасьць Божая кожны дзень [трывае]!
⁴ Загубу выдумляе язык твой; як брытва вострая той, які здраду ўчыняе!
⁵ Ты любіш ліхое больш, чым добрае; хлусьню гаворыш, а ня тое, што праведнае. (Сэлях)
⁶ Любіш усе словы шкадлівыя, о, язык падступны.
⁷ Дзеля гэтага Бог скрышыць цябе назаўсёды, схопіць цябе, і вырве цябе з намёту, і выкараніць цябе з зямлі жывых. (Сэлях)
⁸ І ўбачаць праведнікі, і будуць баяцца, і будуць сьмяяцца з яго:
⁹ “Вось чалавек, што ня Бога меў сабе апорай, і спадзяваўся на мноства багацьця свайго і ўмацоўваўся ў сваёй зласьлівасьці”.
¹⁰ А я, як аліўка зялёная ў доме Божым, спадзяюся на міласэрнасьць Божую на вякі вечныя.
¹¹ Буду славіць Цябе на вякі за тое, што Ты ўчыніў, і буду спадзявацца на імя Тваё, бо Ты добры адносна багабойных Тваіх.

Пс 53

- ¹ Кіраўніку хору: на лад сумны. Навучаньне Давіда.
² Сказаў бязглузды ў сэрцы сваім: “Няма Бога! Сапсаваліся яны і агідныя рэчы робяць, няма таго, хто робіць дабро.
³ Бог глянуў з неба на сыноў чалавечых, каб пабачыць, ці ёсьць разумны, які Бога шукае.
⁴ Усе адступіліся, усе разам нягодныя; няма нікога, хто робіць дабро, няма аніводнага!

⁵ Няўжо ня маюць пазнаньня ўсе злачынцы, якія народ мой зьядаюць, быццам хлеб ядуць, і Бога ня клічуць?

⁶ Там яны будуць у страху вялікім, дзе няма страху, бо Бог раскідае косткі тых, якія паставілі табар [супраць] цябе, і ты асароміш іх, бо Бог іх адкінуў.

⁷ Хто дасьць збаўленьне з Сыёну для Ізраіля? Калі Бог верне палон народу Свайго, будзе радавацца Якуб і будзе весяліцца Ізраіль!

Пс 54

¹ Кіраўніку хору: на струнных інструмэнтах. Навучаньне Давіда,

² калі прыйшлі Зіфеі і сказалі Саўлу: “Ці ж гэта не Давід схаваўся у нас?”

³ Божа, імем Тваім збаў мяне, і магутнасьцю Тваёю вядзі справу маю!

⁴ Божа, пачуй малітву маю, прыхілі вуха да словаў вуснаў маіх!

⁵ Бо чужынцы паўсталі супраць мяне, і моцныя шукаюць душы маёй; яны ня маюць Бога перад сабою. (Сэлях)

⁶ Вось, Бог – дапамога мая; Госпад падтрымлівае душу маю.

⁷ Зьвяртаючыся, зьвернецца ліха на ворагаў маіх. У праўдзе Тваёй Ты вынішчы іх!

⁸ Тады ахвотна буду ахвяроўваць Табе; буду славіць імя Тваё, ГОСПАДЗЕ, бо Ты – добры!

⁹ Бо Ты вызваліў мяне ад усіх трывогаў, і на [загубу] ворагаў маіх глядзелі вочы мае.

Пс 55

¹ Кіраўніку хору: на струнных інструмэнтах. Навучаньне Давіда.

² Прыхілі вуха, Божа, да малітвы маёй і не хавайся ад маленьня майго!

³ Зваж на мяне і адкажы мне; я стогну ў тузе маёй і енчу

⁴ ад голасу ворага, ад уціску бязбожніка, бо злачынства закідаюць мне і ў гневе змагаюцца са мною.

⁵ Сэрца маё трапеча ў-ва мне, і жахі сьмерці напалі на мяне;

⁶ страх і дрыжаньне прыйшлі на мяне, і трывога ахапіла мяне.

⁷ І я сказаў: “Хто дасьць мне крылы, як у голуба! Я паляцеў бы і супачеў!

⁸ Вось, уцёк бы далёка і жыў бы ў пустыні. (Сэлях)

⁹ Я б сьпяшаўся, каб схавацца перад ветра віхурай, перад бурай!

¹⁰ Вынішчы іх, Госпадзе, падзялі мову ім, бо я бачыў крыўды і спрэчкі ў горадзе.

¹¹ Дзень і ноч яны ходзяць па мурах ягоных наўкола, злачынства і ліхоцьце ў сярэдзіне яго.

¹² Загуба ў сярэдзіне яго, і не выходзяць з плошчаў ягоных ашуканства і здрада.

¹³ Бо ня вораг мяне зьневажае, я дараваў бы [гэта] — ня той, што мяне ненавідзіць, узьвялічаецца супраць мяне, ад яго б я схаваўся,

¹⁴ але ты, чалавек, як я, сябра мой і знаёмы мой,

¹⁵ з якім мы разам вялі шчырыя гутаркі, з якім у дом Божы хадзілі у грамадзе.

¹⁶ Няхай зьнішчаючы, зьнішчыць іх сьмерць! Няхай зыйдуць жывыя ў пекла, бо ліхота [жыве] ў вандраваньні іхнім, у нутры іхнім.

¹⁷ А Я буду клікаць да Бога, і ГОСПАД збавіць мяне.

¹⁸ Увечары, і раніцаю, і ў белы дзень я буду енчыць і галасіць, і Ён пачуе голас мой.

19 Ён выбавіць душу маю, каб даць супакой ад [тых, што] варагуць супраць мяне, бо шмат было тых, якія супраць мяне.

20 Пачуе Бог, і ўпакорыць іх Той, Які жыве спрадвеку. (Сэлях.) Бо няма ў іх паправы, і яны не баяцца Бога,

21 руку сваю выцягваюць на тых, што з імі ў супакоі жылі, і парушаюць заповіт свой;

22 гладкія, як тое масла, вусны ягонья, а ў сэрцы — **варожасьць**; словы ягонья лагаднейшыя за алей, але яны — **мячы аголеныя**.

23 Ускладзі бярэмя тваё на ГОСПАДА, і Ён паклапоціцца пра цябе; ня дасьць Ён ніколі, каб пахіснуўся праведнік.

24 І Ты, Божа, іх кінеш у ямы паракхненья; людзі крыважэрныя і падступныя не [дажывуць] паловы дзён сваіх. А я на Цябе спадзяюся!

Пс 56

1 Кіраўніку хору: на лад “Галубка бязмоўная ў мясьцінах далёкіх”. Залатая песьня Давіда, калі яго ў Гаце схапілі Філістынцы.

2 Зьлітуйся нада мною, Божа, бо прагне праглынуць мяне чалавек; ўсякі дзень нападаючы, уціскае мяне.

3 Прагнуць праглынуць мяне ворагі мае цэлы дзень, бо шмат іх ваюе супраць мяне, Найвышэйшы!

4 У дзень, калі я баюся, я на Цябе спадзяюся.

5 У Богу буду хваліцца словам Ягоным, на Бога я спадзяюся, ня буду баяцца. Што цела можа зрабіць мне?

6 Штодзень яны перакручваюць словы мае; супраць мяне ўсе думкі іхнія, [каб учыніць мне] зло.

7 Яны збіраюцца і хаваюцца, яны высочваюць сьляды мае, бо цікуюць на душу маю.

⁸ Дзеля злачынства [іхняга будзь] vyrатаваньнем для мяне, у гневе [Тваім] адкінь народы, Божа!

⁹ Туляньне маё Ты мне залічыў; зьбяры сьлёзы мае ў мяхі Твае, напэўна яны ў кнізе Твай!

¹⁰ Тады павернуць наўцёкі ворагі мае ў дзень, калі паклічу. Я ведаю, што Бог са мною!

¹¹ У Богу буду хваліцца словам, у ГОСПАДЗЕ буду хваліцца словам [Ягоным].

¹² На Бога я спадзяюся, ня буду баяцца. Што можа зрабіць мне чалавек?

¹³ На мне, Божа, абяцаньні Твае, дык прынясу падзяку Табе,

¹⁴ бо Ты вызваліў душу маю ад сьмерці і стопы мае ад падзенья, каб хадзіў я перад абліччам Бога ў сьвятле жывых.

Пс 57

¹ Кіраўніку хору: на лад: “Не загубляй!” Залатая **песьня Давіда**, калі ён уцякаў ад аблічча Саўла ў пячору.

² Зьлітуйся нада мною, Божа, зьлітуйся нада мною! Бо ў Табе мае надзею душа мая і ў ценю крылаў Тваіх буду хавацца, пакуль не міне загуба.

³ Буду клікаць да Бога Найвышэйшага, да Бога, Які выканае [справу маю] для мяне.

⁴ Ён спашле з неба і збавіць мяне ад знявагаў таго, хто хоча мяне праглынуць. (Сэлях) Спашле Бог міласэрнасьць Сваю і праўду Сваю.

⁵ Душа мая між ільвоў, я ляжу сярод тых, што палаюць агнём, сярод сыноў чалавечых, зубы іхнія — **дзіды і стрэлы**, языкі іхнія — **мячы вострыя**.

⁶ Узьвялічся па-над неба, Божа, па-над ўсёй зямлёй [няхай будзе] слава Твая.

7 Яны наставілі сетку дзеля стопаў маіх, прыгнялі душу маю, яны капалі яму перад абліччам маім, але [самі] ўваліліся ў яе. (Сэлях)

8 Умацаванае сэрца маё, Божа, умацаванае сэрца маё, буду сьпяваць і выслаўляць [Цябе].

9 Збудзіся, слава мая! Збудзіцеся, псалтыр і гусьлі! Я пабуджу сьвітаныне.

10 Буду славіць Цябе сярод людзей, Госпадзе, буду выслаўляць Цябе сярод народаў,

11 бо аж да неба вялікая міласэрнасьць Твая, і праўда Твая — да аблокаў.

12 Узьвялічса па-над неба, Божа, па-над ўсёй зямлёй [няхай будзе] слава Твая!

Пс 58

1 Кіраўніку хору: на лад: “Не загубляй!” Залатая песьня Давіда.

2 Ці сапраўды маўчаньнем прамаўляеце праведна? Ці справядліва судзіце сыноў чалавечых?

3 Але ж у сэрцы беззаконьне вы ўчынілі, злачынствы рук ваших на зямлі ўзважваеце.

4 Адступіліся бязбожнікі ад улонья маці, блукаюць ад нараджэньня тыя, што кажуць няпраўду.

5 Атрута іхняя як атрута зьмяі, гадзюкі глухой, што вушы свае затыкае

6 і ня чуе голасу шаптуна, які заклінаць закляцьцямі ўмее.

7 Божа, скрышы зубы іхнія ў вуснах іхніх! Выбі іклы льявнятам, ГОСПАДЗЕ!

8 Няхай зьнікнуць яны як вада, што разьлілася; няхай як будуць нацягваць [лук], паломяцца стрэлы іхнія!

9 Няхай як сьлімак, што ледзьве паўзе, яны счэзнуць! Няхай як спарон жанчыны яны сонца ня ўбачаць!

10 Перш, чым катлы вашыя адчуюць [агонь ад] цярніны, няхай раскідае бура [цярніну], ці сьвежую, ці распаленую.

11 Узрадуецца праведнік, калі ўбачыць помсту; ён абмые стопы свае ў крыві бязбожнікаў!

12 І скажа [кожны] чалавек: “Сапраўды, ёсьць плод у праведніка! Сапраўды, ёсьць Бог, Які судзіць на зямлі!”

Пс 59

1 Кіраўніку хору: на лад “Не загубляй!” Залатая песьня Давіда, калі Саўл паслаў пільнаваць дом [ягоны], каб яго забіць.

2 Выратуй мяне ад ворагаў маіх, Божа мой! Ад тых, што паўстаюць супраць мяне, абарані мяне.

3 Выратуй мяне ад злачынцаў і збаў мяне ад людзей крывавых.

4 Бо вось, яны пільнуюць у засадзе душу маю, зьбіраюцца супраць мяне моцныя, і не за правіну маю, і не за грэх мой, ГОСПАДЗЕ!

5 Без [ніякай] віны маёй яны зьбягаюцца і шыхтуюцца [супраць мяне]. Збудзіся, выйдзі на спатканьне мне і паглядзі!

6 Ты Сам, ГОСПАДЗЕ, Бог Магуцьцяў, Бог Ізраіля, абудзіся, каб наведаць усе народы! Ня мей літасьці для ўсіх ліхадзеяў і злачынцаў! (Сэлях)

7 Увечары яны вяртаюцца, выюць, быццам сабакі, і горад абыходзяць наўкола.

8 Вось, пена [спадае] з іхніх вуснаў, у губах іхніх — мячы, бо хто гэта чуе?

9 Але Ты, ГОСПАДЗЕ, будзеш сьмяяцца з іх, Ты будзеш кпіць з усіх паганаў!

10 Моц Тваю буду шукаць у Табе, бо Бог — умацаваны замак мой!

11 Бог, Які міласэрны да мяне, у міласэрнасьці Сваёй сустрэне мяне; Бог дасьць мне ўгледзець [перамогу] над ворагамі маімі.

12 Не забівай іх, каб не забыўся народ мой! Захістай іх сілаю Тваёй і павалі іх, Госпадзе, шчыце наш!

13 Грэх вуснаў іхніх — словы на губах іхніх. Няхай злоўлены будуць у фанабэрыстасьці сваёй за праклёны і ману, што абвяшчаюць.

14 Зьнішчы іх у ярасьці, зьнішчы, няхай іх ня будзе, і няхай ведаюць, што Бог у Якубе пануе да канцоў зямлі! (Сэлях)

15 Увечары яны вяртаюцца, выюць, быццам сабакі, і горад абыходзяць наўкола.

16 Бадзяючыся, бадзяюцца яны, каб што зьесьці; і не насыціўшыся, будуць жыць.

17 А я буду сьпяваць пра моц Тваю і раніцаю буду радавацца дзеля міласэрнасьці Тваёй, бо Ты стаўся для мяне ўмацаваным замкам і прытулкам у дзень уціску майго.

18 Сіла мая, Цябе буду выслаўляць, бо Ты, Божа — умацаваны замак мой, Бог мой міласэрны!

Пс 60

1 Кіраўніку хору: на лад: “Лілея сьведчаньня”. Залатая песьня Давіда. Дзеля навучаньня,

2 калі ён змагаўся з Арам-Нагараім і з Арам-Цова, і калі Ёаў, варочаючыся, пабіў Эдом у Сяляной даліне, дванаццаць тысячаў.

3 Божа, Ты нас пакінуў, нас раструшчыў! Ты разгневаўся, вярніся зноў да нас!

4 Ты затрос зямлёю, расшчапіў яе; вылячы разломы ейныя, бо яна хістаецца!

5 Ты даў убачыць народу Твайму цяжкую долю, напаіў нас віном зьбянтэжаннасьці.

6 Тым, што баяцца Цябе, Ты даў знак, каб уцяклі ад аблічча луку. (Сэлях)

7 Каб былі ўратаваныя ўмілаваныя Твае, збаў правіцай Тваёй і адкажы нам, і адкажы мне.

8 Бог сказаў у сьвятасьці Сваёй: “Я ўзрадуся! Я падзялю Сыхэм, і даліну Сукот разьмераю.

9 Мой Гілеад, і Мой Манаса, і Эфраім — моц галавы Маёй; Юда — заканадаўца Мой!

10 Мааў — міса для мыцыця Майго; на Эдом кіну сандалы Мае, радасна гукай дзеля Мяне, [зямля] Філістынская”.

11 Хто ўвядзе мяне ў горад умацаваны? Хто завядзе мяне ў Эдом?

12 Ці ж ня Ты, Божа, нас пакінуў і не выходзіш, Божа, з войскамі нашымі?

13 Дай нам успамогу ў прыгнечаньні [нашым], бо марны ратунак чалавечы.

14 З Богам мы зьявім сілу, і Ён растопча прыгнятальнікаў нашых.

Пс 61

1 Кіраўніку хору: на струнных інструмэнтах. Давіда.

2 Пачуй, Божа, галашэньне маё, зваж на малітву маю!

3 Ад краю зямлі да Цябе клічу, калі зьнемагае сэрца маё; на скалу, што ўзвышаецца нада мною, узьвядзі мяне!

4 Бо Ты быў прыстанішчам маім, вежай моцы маёй супраць ворага.

5 Буду жыць у намёце Тваім вечна, маю надзею пад заслонаю крылаў Тваіх. (Сэлях)

6 Бо Ты, Божа, чуў абяцаньні мае, Ты даў валоданьне тым, што баяцца імя Твайго.

7 Дадай дні да дзён валадара, няхай гады яго [будуць] з пакаленьня ў пакаленьне,

⁸ Няхай жыве вечна перад абліччам Божым; прызнач міласэрнасьць і праўду, каб захоўвалі яго!

⁹ Дык буду выслаўляць імя Тваё на вякі, буду спаўняць абяцаньні мае кожны дзень.

Пс 62

¹ Кіраўніку хору: на лад Едутуна. Псальм Давіда.

² Толькі ў Богу супакойваецца душа мая, ад Яго збаўленьне маё.

³ Толькі Ён — скала мая і збаўленьне маё, умацаваны замак мой, дык я не пахіснуся.

⁴ Як доўга будзеце насядаць на чалавека? Вы ўсе [хочаце] забіць [яго], як тая сьцяна, што скранулася, як агароджа, што валіцца.

⁵ Яны толькі і радзяцца, як скінуць [яго] з высакосьці; ім даспадобы няпраўда; яны вуснамі дабраслаўляюць, але ў нутры сваім праклінаюць! (Сэлях)

⁶ Толькі ў Богу супачынеш, душа мая, бо на Яго спадзяваньне маё.

⁷ Толькі Ён — скала мая і збаўленьне маё, умацаваны замак мой, дык не пахіснуся.

⁸ У Богу збаўленьне маё і слава мая; скала моцы маёй, прыстанішча маё ў Богу.

⁹ На Яго спадзявайся ў кожную часіну, народзе! Вылівайце перад абліччам Ягоным сэрцы вашыя, бо Бог — прыстанішча нашае. (Сэлях)

¹⁰ Сыны чалавечыя — толькі марнасьць, сыны людзкія — няпраўда; калі пакладзеш іх на шалі, яны разам лягчэй за марнасьць!

¹¹ Не спадзявайцеся на крыўду, не марнейце ў зрабаваным, калі вам памножыцца багацьце, сэрца свайго да яго не прыкладайце!

12 Раз сказаў Бог, а я двойчы пачуў гэта, што сіла — у Бога.

13 І ў Цябе міласэрнасьць, Госпадзе, бо Ты даеш чалавеку паводле ўчынкаў ягоных.

Пс 63

1 Псальм Давіда, калі ён быў у пустыні Юдэйскай.

2 Божа! Ты — БОГ МОЙ! Цябе я шукаю, Цябе прагне душа мая, па Табе тужыць цела маё ў сухой і спрагнёнай зямлі, на бязводзьдзі.

3 Гэтак я ўглядаўся на Цябе ў сьвятасьці Тваёй, каб убачыць моц Тваю і славу Тваю.

4 Бо міласэрнасьць Твая лепшая за жыцьцё; вусны мае хваліць Цябе будуць.

5 Гэтак буду я дабраслаўляць Цябе ў жыцьці маім, у імя Тваё буду рукі мае ўзьнімаць.

6 Быццам тлушчам і тлустасьцю насычаецца душа мая, і сьпевам хвалы будуць хваліць Цябе вусны мае,

7 калі я на ложку маім пра Цябе ўспамінаю, калі ў часе варты [начной] пра Цябе разважаю.

8 Бо Ты быў успамогай мне, і ў ценю крылаў Тваіх буду весяліцца.

9 Прыляпілася да Цябе душа мая, падтрымлівае мяне правіца Твая.

10 А тыя, што шукаюць загубы душы маёй, пойдучь у глыбіні зямлі,

11 будуць аддадзены яны ў рукі мяча, стануцца здабычай шакалаў.

12 І валадар узрадуецца ў Богу; і будзе хваліцца кожны, хто Ём прысягае, бо будуць заткнёныя вусны таго, хто гаворыць хлусню.

Пс 64

1 Кіраўніку хору. Псальм Давіда.

² Пачуй, Божа, голас мой у смутку маім! Ад страху [перад] ворагам захавай жыцьцё маё!

³ Схавай мяне ад таемных [намераў] злачынцаў, ад грамады тых, што чыняць нягоднае,

⁴ якія навастрылі як меч язык свой, нацягнулі [лук са] стрэламі сваімі — **горкімі словамі**,

⁵ каб страляць з засады ў беззаганнага; зьнянацку страляюць яны ў яго і не баяцца.

⁶ Яны ўмацоўваюць сябе ў справах ліхіх; змаўляюцца пастку [наставіць] таемна; яны кажуць: “Хто гэта ўбачыць?”

⁷ Яны шукаюць беззаконья, мы гінем праз задумы беззаконья! Бо нутро чалавека і сэрца — **глыбокія [воды]**.

⁸ І стрэліць Бог у іх стралою, зьнянацку атрымалі яны ўдар,

⁹ і яны спатыкнуліся праз язык свой; і ўцякаюць усе, хто іх убачыў.

¹⁰ І будуць баяцца ўсе людзі, і будуць апавядаць пра справы Божыя і будуць разважаць пра тое, што Ён учыніў.

¹¹ Узрадуецца праведнік у ГОСПАДЗЕ і будзе мець надзею ў Ім, і будуць хваліць Яго ўсе шчырыя сэрцам.

Пс 65

¹ Кіраўніку хору. Псальм Давіда. Сьпеў.

² Табе, Божа, прыналежыць хвала на Сыёне; і Табе будуць споўненыя абяцаньні.

³ Ты чуеш малітву, да Цябе ўсякае цела імкнецца.

⁴ Справы беззаконья перамаглі мяне, але Ты дараваў нам правіны нашыя.

⁵ Шчасьлівы той, каго Ты выбраў і наблізіў, каб жыў ён на панадворках Тваіх; мы будзем насычацца даброцьцем дому Твайго, сьвятой сьвятыні Тваёй.

⁶ Страшнымі [ўчынкамі] у праведнасьці Ты адказваеш нам, Божа збаўленьня нашага, пэўнасьць усіх канцоў зямлі і далёкага мора,

⁷ Які ўгрунтаваў горы сілаю Сваёй, Які падперазаны магутнасьцю,

⁸ Які ўсьцішаеш шум мора, шум хваляў ягоных і мноства народу.

⁹ І будуць баяцца знакаў Тваіх жыхары канцоў сьвету, землі на ўсходзе і на захадзе Ты разьвесяляеш.

¹⁰ Ты адведаў зямлю і напаіў яе, Ты ўзбагаціў яе Божым струмянём, напоўненым водамі. Ты прыгатаваў збожжа на ёй, бо гэтак угрунтаваў яе.

¹¹ Ты насычаеш разоры яе і разраўноўваеш скібы яе, кроплямі дажджу размякчаеш яе, парастак яе дабраслаўляеш.

¹² Ты ўкаранаваў год добром Тваім, і сьцежкі Твае разьліваюць тлустасьць,

¹³ разьліваюць на пашы ў пустыні, і ўзгоркі падпярэзваюцца радасьцю,

¹⁴ апранаюцца ў чароды авечак, і даліны атуляюцца збожжам, радасна гукаюць і сьпяваюць.

Пс 66

¹ Кіраўніку хору. Сьпеў. Псальм. Радасна гукай для Бога, уся зямля!

² Выслаўляйце славу імя Ягонага, узносьце славу і хвалу Яму!

³ Кажыце да Бога: “Які Ты страшны ў дзеяньнях Тваіх! Дзеля вялікасьці моцы Тваёй падпарадкоўваюцца Табе ворагі Твае.

⁴ Уся зямля паклоніцца Табе і будзе выслаўляць Цябе, будзе выслаўляць імя Тваё. (Сэлях)

⁵ Хадзеце і паглядзіце на дзеі Бога, страшнага ў дзях [Сваіх] адносна сыноў чалавечых.

⁶ Ён перамяніў мора ў сухазем'е, праз раку перайшлі пехатою; там радаваліся мы ў Ім!

⁷ Ён пануе ў магутнасьці Сваёй на вякі; вочы Ягонья сочаць за народамі, каб бунтаўнікі не вывышаліся перад Ім. (Сэлях)

⁸ Дабраслаўляйце, народы, Бога нашага, і няхай будзе чутны голас хвалы Ягонай.

⁹ Ён дараваў жыцьцё душы нашай і ня даў пахіснуцца назе нашай.

¹⁰ Бо Ты выпрабаваў нас, Божа! Ачысьціў нас, як ачышчаецца срэбра.

¹¹ Ты ўвёў нас у пастку, сьціснуў цяжкімі путамі сьцігны нашыя.

¹² Ты пасадзіў чалавека на галовы нашыя; мы прайшлі праз агонь і ваду, і Ты вывеў нас на прастор.

¹³ Увайду ў дом Твой з цэласпаленьнямі, споўню Табе абяцаньні мае,

¹⁴ якія прамовілі губы мае, і сказаў я вуснамі маімі ў бядзе маёй.

¹⁵ Цэласпаленьні з тлустых [авечак] прынясу Табе з дымам баранаў; дам [Табе] валоў і казлоў. (Сэлях)

¹⁶ Хадзеце, паслухайце, і я раскажу ўсім, хто Бога баіцца, што Ён учыніў для душы маёй.

¹⁷ Да Яго я клікаў вуснамі маімі, і ўзьвялічваньне было на языку маім.

¹⁸ Калі б я глядзеў на нягоднае ў сэрцы маім, Госпад мяне б не пачуў!

¹⁹ Але Бог пачуў і зьвярнуў увагу [Сваю] на голас малітвы маёй.

²⁰ Дабраслаўлёны Бог, Які не адкінуў малітвы маёй і міласэрнасьці Сваёй [не пазбавіў мяне]!

Пс 67

¹ Кіраўніку хору: на струнных інструмэнтах. Псальм. Сьпеў.

² Божа, зьлітуйся над намі і дабраславі нас; асьвяці нас абліччам Тваім, (Сэлях)

³ каб на зямлі мы пазналі шлях Твой, між усімі народамі — збаўленьне Тваё.

⁴ Тады будуць славіць народы Цябе, Божа, будуць славіць Цябе ўсе народы.

⁵ Будуць весяліцца і радавацца ўсе народы, бо Ты будзеш судзіць народы справядліва і будзеш весьці народы на зямлі. (Сэлях)

⁶ Тады будуць славіць народы Цябе, Божа, будуць славіць Цябе ўсе народы.

⁷ Зямля дасьць ураджай свой; няхай дабраславіць нас Бог, Бог наш!

⁸ Няхай дабраславіць нас Бог і няхай баяцца Яго ўсе канцы зямлі!

Пс 68

¹ Кіраўніку хору. Псальм Давіда. Сьпеў.

² Няхай паўстане Бог, і будуць расьцярушаныя ворагі Ягонья, і ўцякуць перад абліччам Ягоным тыя, хто ненавідзіць Яго.

³ Як разносіцца [ветрам] дым, так Ты разьвееш іх; як топіцца воск перад абліччам агню, так бязбожнікі загінуць перад абліччам Божым.

⁴ А праведнікі ўзрадуюцца, будуць весяліцца перад абліччам Божым і гукаць ад радасьці.

⁵ Сьпявайце Богу, выслаўляйце імя Ягонае! Узьвялічвайце Таго, Які ўзносіцца па-над пустыняй,

ГОСПАД — імя Яго, і радуйцеся перад абліччам Ягоным,

⁶ Ён — Бацька сіротаў і Заступнік удоваў, Бог у сядзібе сьвятасьці Сваёй,

⁷ Бог, Які пасяляе самотных у дамы, Які выводзіць вязьняў з путаў, але бунтаўнікоў пакідае ў [пустыні] сьпякотнай.

⁸ Божа, калі Ты выходзіў перад народамі Тваімі, калі праходзіў праз пустыню, (Сэлях)

⁹ зямля дрыжала, і нябёсы тапіліся перад абліччам Бога, і гэты Сыён [дрыжаў] перад абліччам Бога, Бога Ізраіля.

¹⁰ Шчодры дождж Ты выліў, Божа, на спадчыну Тваю, і тое, што зьнемаглося, Ты ўмацаваў.

¹¹ Жывыя Твае пасяліліся ў тым, што Ты ў добрасьці Тваёй уладкаваў для ўбогага, Божа.

¹² Госпад даў вестку, і тых, якія дабравесьцяць яе, — вялікае войска.

¹³ Валадары з войскамі ўцякаюць, уцякаюць, а тая, што даглядае дом, дзеліць здабычу!

¹⁴ Хоць вы ляжыце паміж абораў, вы сталіся, быццам галубка, у якой крылы пакрытыя срэбрам, а пер'е — золатам **ЗЕЛЯНЯВЫМ**.

¹⁵ Калі Ўсемагутны расьцярушыў валадароў у ёй, [яна сталася], як сьнег на Сальмоне.

¹⁶ Гара Божая, гара Башан! Гара шматверхая, гара Башан.

¹⁷ Чаму глядзіце з зайздрасьцю, горы шматверхія, на гару, на якой Бог пасяліцца пажадаў? І ГОСПАД будзе жыць там заўсёды.

¹⁸ Калясьніцаў Божых дзясяткі тысячаў, тысячы тысячаў; Госпад сярод іх, [як] на Сінаі, у сьвятасьці.

¹⁹ Ты ўзыйшоў на высокасьць, паланіў палон, узяў дары для людзей; і нават бунтаўнікоў, каб жылі пры

[Табе], ГОСПАДЗЕ Божа.

20 Дабраслаўлёны Госпад! З дня на дзень Ён нас абдароўвае, Бог збаўленьня нашага. (Сэлях)

21 Бог для нас — Бог ратунку, і ГОСПАД — Гаспадар над крыніцаю сьмерці.

22 Сапраўды, Бог скрышыць галаву ворагаў Сваіх, валасатае цемя тых, што ходзяць у правінах сваіх.

23 Сказаў Госпад: “З Башану вярну, вярну з глыбіняў марскіх,

24 каб змачыў нагу тваю ў крыві, а сабакі твае — языкі ў крыві ворагаў”.

25 Бачылі шэсьце Тваё, Божа, шэсьце Бога майго і Валадара майго ў сьвятыні:

26 сьпевакі наперадзе ішлі, пасья — музыкі, пасярэдзіне – дзяўчыны з бубнамі.

27 У зграмаджэньні дабраслаўляйце Бога, ГОСПАДА, [вы, што] з крыніцы Ізраіля!

28 Там Бэн’ямін, наймалодшы, мае ўладу над імі; князі Юды з палкамі сваімі; князі Забулёна, князі Нэфталі.

29 Загадаў Бог твай моцы тваёй! Умацуй, Божа, тое, што для нас учыніў!

30 Дзеля сьвятыні Тваёй у Ерусаліме валадары будуць прыносіць дары.

31 Утаймуй зьвера ў чароце, статак быкоў сярод цялятаў народаў, якія падаюць перад кавалкамі срэбра; расьцяруш народы, што жадаюць вайны!

32 Прыйдуць магнаты з Эгіпту, Куш працягне рукі свае да Бога.

33 Валадарствы зямлі, сьпявайце Богу, выслаўляйце Госпада, (Сэлях)

34 Які сядзіць па нябёсах, нябёсах адвечных. Вось, Ён дае голас Свой, голас моцы Сваёй!

35 Признайце моц Божую! Над Ізраілем слава Ягоная, і моц Ягоная — у аблоках.

36 Страшны Ты, Божа, у сьвятыні Тваёй, Бог Ізраіля. Ён дае сілу і магутнасьць народу [Свайму]. Дабраслаўлёны Бог!

Пс 69

1 Кіраўніку хору: на лад “Лілеі”. Давіда.

2 Збаў мяне, Божа, бо воды да душы маёй даходзяць!

3 Я заграз у глыбокім балоце бяздонным; я патрапіў у глыбіню водную, і цячэньне мяне падхапіла.

4 Я зьнямогся ад крыку майго, засохла горла маё; змарыліся вочы мае, пакуль я спадзяваўся на Бога майго.

5 Больш, чым валасоў на галаве маёй, тых, што мяне ненавідзяць без прычыны, узмацніліся тыя, што нішчаць мяне, ворагі мае падступныя. Чаго не рабаваў, мушу аддаваць.

6 Божа, Ты ведаеш дурасьць маю, і правіны мае ад Цябе не схаваныя.

7 Ня дай праз мяне асароміцца тым, што на Цябе спадзяюцца, Госпадзе, ГОСПАД Магуцьцяў; ня дай праз мяне асароміцца тым, што шукаюць Цябе, Божа Ізраіля!

8 Бо дзеля Цябе я ганьбу зношу, і сорамам пакрыта аблічча маё.

9 Я стаўся чужым для братоў маіх і чужынцам для сыноў маці маёй.

10 Бо руплівасьць пра дом Твой зьядае мяне, і зьнявагі тых, што Цябе зьневажаюць, зыйшлі на мяне.

11 І плакала ў посьце душа мая, і сталася гэта зьнявагай мне.

12 І зрабіў я зрэбніцу вопраткай маёй, і стаўся для іх прыповесьцю.

13 Абмаўляюць мяне тыя, што сядзяць у браме [гораду], і прыпеўкі пяюць тыя, што п'юць сікеру.

14 А я да Цябе малюся, ГОСПАДЗЕ, у час упадабаньня Твайго, Божа; у вялікай міласэрнасьці Тваёй пачуй Ты мяне, у праўдзе збаўленьня Твайго!

15 Выратуй мяне з балота, каб я не заграз; ратуй ад тых, што ненавідзяць мяне, і з глыбіняў водных!

16 Няхай не падхопіць мяне цячэньне водаў, няхай не праглыне мяне глыбіня, і няхай не сашчэміць нада мною калодзеж вуснаў сваіх.

17 Пачуй мяне, ГОСПАДЗЕ, бо добрая міласэрнасьць Твая! Паводле вялікай літасьці Тваёй павярніся да мяне.

18 І не хавай аблічча Твайго перад слугою Тваім, бо я прыгнечаны; хутчэй адкажы мне!

19 Наблізься да душы маёй, барані яе; насупраць ворагам маім выбаў Ты мяне!

20 Ты ведаеш ганьбу маю, і сорам мой, і зьнявагу маю; перад Табою ўсе, што перасьледуюць мяне.

21 Ганьба разьбіла сэрца маё, і я ў распачы; я спадзяваўся на спачуваньне, і ня маю яго, і на пацяшальнікаў, і не знайшоў іх.

22 Яны далі мне замест стравы жоўць, і, калі я смагнуў, нападлі мяне воцатам.

23 Няхай станецца стол іхні перад абліччам іхнім пасткаю, і бясьпечнасьць — СІЛОМ.

24 Няхай зацемрацца вочы іхнія, каб ня бачылі, няхай сьцэгны іхнія заўсёды дрыжаць!

25 Вылі на іх ярасьць Тваю, і жар гневу Твайго няхай дагоніць іх!

26 Няхай апусьцее сяліба іхняя, у намётах іхніх няхай ніхто не жыве!

27 Бо таго, каго Ты б'еш, яны перасьледуюць, і пра боль таго, каго Ты параніў, яны абвяшчаюць.

28 Дадай беззаконьне да беззаконья іхняга і ня дай ім прыйсьці да праведнасьці Тваёй.

29 Няхай будуць выкрэсьленыя з кнігі жывых і ня будуць запісаныя разам з праведнікамі.

30 А я прыгнечаны і поўны тугі; збаўленьне Тваё, Божа, няхай падыме мяне!

31 Я буду хваліць імя Божае сьпевам і ўзьвялічваць Яго з падзякаю.

32 І будзе гэта больш даспадобы ГОСПАДУ, чым вол, бык з рагамі і капытамі.

33 Угледзяць [гэта] ўцісканыя і ўзрадуюцца; і ў вас, што Бога шукаеце, няхай ажыве сэрца вашае!

34 Бо ГОСПАД выслухоўвае бедных і вязьнямі сваімі не пагарджае.

35 Няхай хваляць Яго неба і зямля, і мора, і ўсё, што рухаецца ў іх.

36 Бо збавіць Бог Сыён, і адбудуе гарады Юды, і яны паселяцца там, і возьмуць у спадчыну іх.

37 І насеньне слугаў Ягоных ў спадчыну іх атрымае, і той, хто любіць імя Ягонае, жыць будзе ў іх.

Пс 70

1 Кіраўніку хору. Давіда. Напамін.

2 Божа, ратуй мяне! ГОСПАДЗЕ, пасьпяшайся на ўспамогу мне!

3 Няхай асаромяцца і зганьбяцца тыя, што шукаюць душы маёй! Няхай адступяцца і будуць у сораме тыя, якім даспадобы ліхоцьце маё!

4 Няхай павернуць наўцекі ў сораме сваім тыя, якія кажуць [мне]: “Ага! Ага!”

5 Няхай радуюцца і веселяцца ў Табе ўсе, хто шукае Цябе. Няхай кажуць заўсёды тыя, што любяць выратаваньне Тваё: “Будзь узьвялічаны, Божа!”

6 А я бедны і прыгнечаны, дык пасьпяшайся да мяне, Божа! Ты — ўспамога мая і ратунак мой. ГОСПАДЗЕ, не затрымлівайся!

Пс 71

1 У Табе, ГОСПАДЗЕ, я маю надзею. Ня дай мне асароміцца на вякі!

2 Паводле праведнасьці Тваёй выратуй мяне і вызвалі! Прыхілі да мяне вуха Тваё і збаў мяне!

3 Будзь мне скалой, дзе сяліба мая, куды прыходжу заўсёды, дзе Ты даў загад, каб збавіць мяне, бо Ты — скала мая і замчышча маё.

4 Божа мой, вызваль мяне з рукі бязбожніка, з рукі беззаконьніка і прыгнятальніка.

5 Бо Ты — надзея мая, Госпадзе, ГОСПАДЗЕ, пэўнасьць мая з маладосьці маёй!

6 На Цябе я абапіраўся ад чэрава [маці]; з нутра маці маёй Ты вывеў мяне; дык Табе заўсёды хвала мая!

7 Быццам дзіва стаўся я для многіх, і Ты — прыстанішча маё моцнае.

8 Няхай будуць напоўненыя вусны мае хвалай Табе, кожны дзень — услаўленьнем Цябе.

9 Не адкінь мяне ў час старасьці маёй; калі счэзнуць сілы мае, Ты не пакінь мяне!

10 Бо змаўляюцца ворагі мае супраць мяне, і тыя, што сочаць за душою маёй, радзяцца між сабою,

11 кажучы: “Бог пакінуў яго; дык ганіцеся за ім і схпіце яго, бо няма ў яго ратунку!”

12 Божа, не аддаляйся ад мяне! Божа мой, пасьпяшайся на ўспамогу мне!

13 Няхай будуць асаромленыя і зьнішчаныя тыя, што супрацьстаяць душы маёй! Няхай ганьбай і сорамам пакрыюцца тыя, што шукаюць ліхога для мяне!

14 А я заўсёды буду спадзявацца і множыць ўсю хвалу Тваю.

15 Вусны мае будуць абвяшчаць праведнасьць Тваю, і цэлы дзень — **выратаваньне Тваё**, бо ім лічбы ня ведаю я!

16 Перайду да магутнасьці Госпада, ГОСПАДА, буду ўзгадаць праведнасьць Тваю, толькі Тваю!

17 Божа, Ты вучыў мяне з маладосьці маёй, і дагэтуль я пра цуды Твае апавядаю.

18 І да старасьці, і да сівізны не пакідай мяне, Божа, пакуль я пра рамяно Тваё не распавяду пакаленьню гэтаму і пра магутнасьць Тваю — **ўсім**, што народзяцца яшчэ.

19 Бо праведнасьць Твая, Божа, аж да вышыняў, Ты чыніш вялікія рэчы. Божа, хто падобны да Цябе?

20 Ты даў нам угледзець шмат трывог і ліха, але Ты вернеш нас да жыцьця і з бяздоньяў зямлі зноў узьнімеш нас.

21 Ты памножыш велічнасьць маю і зноўку пацешыш мяне.

22 Дык я буду славіць на музычных інструмэнтах Цябе, мой Божа, і праўду Тваю! Буду выслаўляць Цябе на гуслях, Сьвяты Ізраіля!

23 Узрадуюцца вусны мае, бо я Цябе выслаўляю, і душа мая, што Ты выбавіў яе.

24 І язык мой будзе цэлы дзень разважаць пра праведнасьць Тваю, бо асаромленья і ў ганьбе тыя, што шукалі ліха для мяне.

Пс 72

1 Для Салямона. Божа, дай суд Твой валадару, і праведнасьць Тваю — **сыну валадара**.

2 Няхай судзіць ён народ Твой паводле справядлівасьці, і ўбогіх Тваіх — паводле права.

³ Няхай прынясуць горы супакой народу, і ўзгоркі — праведнасьць.

⁴ Няхай ён судзіць убогіх з народу, выбаўляе сыноў беднякоў і скрышыць прыгнятальнікаў.

⁵ Няхай баяцца Цябе пакуль будзе сонца і перад абліччам месяца, з пакаленьня ў пакаленьне.

⁶ Няхай зыходзіць, як дождж на атаву, як кроплі дажджу, што зямля ад іх вільгатнее.

⁷ Няхай закрасуе праведнік у дні ягоныя, і будзе мноства супакою, аж пакуль месяц стаіць.

⁸ І няхай ён мае ўладу ад мора да мора і ад ракі аж да краю зямлі.

⁹ Перад абліччам ягоным упадуць жыхары пустыні, і ворагі ягоныя будуць лізаць пыл.

¹⁰ Валадары Таршышу і астравоў дары яму панясуць; валадары Шэбы і Сэбы прынясуць яму даніну.

¹¹ І паклоняцца яму ўсе валадары, усе народы будуць служыць яму.

¹² Бо ён ратуе беднага, калі той галосіць, і прыгнечанага, і таго, у каго няма дапамогі.

¹³ Ён літуецца над гаротным і бедным і выбаўляе душы бедакоў.

¹⁴ Ад ашуканства і гвалту вызваляе душы іхнія, і ў вачах ягоных кроў іхняя вельмі каштоўная.

¹⁵ І будзе ён жыць, і даваць яму будуць золата Шэбы, і будуць маліцца за яго заўсёды, і будуць дабраслаўляць яго ўсе дні.

¹⁶ І будзе дастатак збожжа на зямлі, на вяршынях гор; будуць шумець, як Лібан, каласы ягоныя, і мяшчане завітнеюць, як трава на зямлі.

¹⁷ І будзе імя ягонае на вякі, перад абліччам сонца будзе трываць імя ягонае, і будуць дабраслаўленья ў ім усе народы, і будуць шчасьлівыя ў ім.

18 Дабраслаўлёны ГОСПАД Бог, Бог Ізраіля, Які Сам робіць чуды.

19 І дабраслаўлёнае імя славы Яго на вякі, і няхай напоўніцца славай Яго ўся зямля! Амэн, амэн!

20 Канец малітвы Давіда, сына Есэя.

Пс 73

1 Псальм Асафа. Які добры Бог для Ізраіля, для тых, што чыстыя сэрцам!

2 А я — амаль спатыкнуліся ногі мае, ледзь не пакаўзнуліся крокі мае.

3 Бо я пазайздросьціў тым, што хваляць сябе, убачыўшы супакой бязбожнікаў,

4 бо яны не зазнаюць гора аж да сьмерці і добра ўскормлена цела іхняе,

5 нядолі людзкой яны ня маюць, і [кары], як у іншых людзей, няма для іх.

6 Дзеся гэтага атачае шыю іхнюю пыха, ліхадзейства нібы шатамі атуляе іх.

7 Ад тлустасьці павылазілі вочы іхнія, прыходзіць [ім] больш за ўяўленьні сэрца [іхняга].

8 Яны зьдзекуюцца і гавораць зласьліва; звысака гавораць пра крыўду.

9 Да неба ўзьнімаюцца вуснамі сваімі, а язык іхні па зямлі гуляе.

10 Дык туды і народ Ягоны паварочваецца, і шчодрыя воды выліваюцца на іх.

11 І тыя кажуць: “Як Бог даведацца? І ці мае веданьне [пра гэта] Найвышэйшы?”

12 Вось, гэтакія ёсьць бязбожнікі, і ў спакоі вечным зьбіраюць яны багацьці.

13 Дык ці-ж зусім надарма я захоўваў ў чыстасьці сэрца сваё і абмываў у нявіннасьці рукі мае,

14 і білі мяне ўвесь дзень, і каралі мяне кожную раніцу?

15 Калі б я сказаў: “Буду думаць, як яны!”— я б гэтым адрокся ад пакаленьня сыноў Тваіх.

16 І разважаў я, каб зразумець [усё] гэта, і нядоляй гэта [здавалася] ў вачах маіх,

17 аж пакуль не ўвайшоў я ў сьвятыню Божую, і тады зразумеў канец іхні.

18 Сапраўды, на коўзкім грунце Ты ставіш іх і спасылаеш на пагібель!

19 Як жа імгненна яны спустошаныя, загінулі, счэзлі ад жаху!

20 Як сном пасья абуджэньня, Ты, Госпадзе, збудзіўшыся, грэбуеш вобразам іхнім.

21 Бо згоркла сэрца маё і курчыліся ныркі мае,

22 я стаўся дурнем і ня ведаў нічога, і быў перад Табой, як жывёла,

23 але я быў пры Табе заўсёды! Ты трымаеш мяне за правую руку маю,

24 Ты вядзеш мяне паводле рады Тваёй, і потым возьмеш мяне ў славу [Тваю].

25 Каго ж я маю ў небе? І на зямлі апроч Цябе мне [ніхто] не даспадобы.

26 Зьнікаюць цела маё і сэрца маё, але Бог — скала сэрца майго і частка мая на вякі.

27 Бо, вось, гінуць тыя, што ад Цябе адыходзяць; Ты вынішчаеш кожнага, хто чужаложыць, [выракаючыся] Цябе.

28 А для мяне блізкасьць Бога ёсьць дабро [для мяне]; я зрабіў у ГОСПАДЗЕ, Госпадзе маім, прыстанішча маё, каб абвяшчаць усе справы Твае.

Пс 74

¹ Навучаньне Асафа. Чаму Ты, Божа, нас назаўсёды

адкінуў? Чаму ўзгарэўся Твой гнеў на авечкі чарады Тваёй?

² Узгадай пра грамаду Тваю, якую Ты здаўна набыў, якую бароніш, як кій спадчыны Сваёй, гару Сыён, на якой Ты жывеш!

³ Зьвярні стопы Твае да таго, што загінула назаўсёды, усё панішчыў вораг у сьвятыні.

⁴ Рыкаюць ненавісьнікі Твае пасярод [наме́ту] спатканьня Твайго; паставілі на знак [гэтага] знакаў сваіх.

⁵ Яны падобны да тых, што падымаюць ў гушчары лясным сякеру,

⁶ і цяпер усе разьбяныя рэчы ў [сьвятыні] бярдышамі і молатамі крышаць.

⁷ Яны пусьцілі з агнём сьвятыню Тваю, [кінуўшы] на зямлю, апаганілі сялібу іменьня Твайго.

⁸ Сказалі ў сэрцы сваім: “Усё зруйнуем дазваньня!”; папалілі ўсе [месцы] спатканьня з Богам на зямлі.

⁹ Знакаў нашых ня бачым мы болей; няма больш прарока, і нікога няма, хто б ведаў, як доўга гэта будзе.

¹⁰ Як доўга, Божа, будзе зьневажаць прыгнятальнік? Ці заўсёды вораг будзе пагарджаць імем Тваім?

¹¹ Чаму Ты стрымліваеш руку Тваю і правіцу Тваю? Вым яе з-за пазухі Тваёй і ўдар!

¹² Бог ёсьць Валадар мой заўсёды, Які збаўленьне дае на зямлі.

¹³ Ты моцай Тваёй разьдзяліў мора, скрышыў галовы цмокаў у водах.

¹⁴ Ты раструшчыў галаву левіятану, аддаў яго на ежу народу, што жыве ў пустыні.

¹⁵ Ты расьсёк крыніцу і ручай, Ты высушыў рэкі магутныя.

16 Твой ёсьць дзень, і Твая ёсьць ноч; Ты ўмацаваў сьвятло і сонца.

17 Ты назначыў усе межы зямлі; лета і зіму — Ты іх уфармаваў.

18 Памятай пра гэта: вораг зьневажае ГОСПАДА, і народ бязглузды пагарджае імем Тваім!

19 Не аддавай хеўры [гэтай] душу турка Твайго; не забудзь назаўсёды грамаду прыгнечаных Тваіх.

20 Узглянь на запавет Твой, бо цёмныя месцы зямлі напоўненыя сялібамі гвалту.

21 Няхай не вяртаецца ўцісьнёны асаромленым, няхай бедныя і прыгнечаныя хваляць імя Тваё!

22 Паўстань, Божа! Змагайся ў справе Тваёй! Узгадай, што бязглузды ганьбіць Цябе кожны дзень.

23 Не забудзь голас ненавісьнікаў Тваіх, гармідар тых, якія паўстаюць супраць Цябе, што ўсыцяж узьнімаецца!

Пс 75

1 Кіраўніку хору: на лад: “Не загубляй!”. Псальм Асафа. Сьпеў.

2 Славім мы Цябе, Божа, славім, і тыя, што блізкія да імя Твайго, абвяшчаюць цуды Твае.

3 “Калі Я прызначу [месца] спатканьня, Я буду судзіць паводле справядлівасьці.

4 Калі растапляецца зямля і ўсе, хто жыве на ёй, Я ўзважваю слупы яе. (Сэлях)

5 Я кажу да тых, што хваляцца сабою: “Не хваліцеся!” і да бязбожных: “Не падыймайце рогі!

6 Не падыймайце высока рогі свае, не прамаўляйце, дзёрзка [трымаючы] шыю!”

7 Бо ані з усходу, ані з захаду, ані з пустыні вывышэньне,

8 але Бог ёсьць Судзьдзя, гэтага Ён паніжае, а таго вывышае.

9 Бо ў руцэ ГОСПАДА келіх з віном, якое пеніцца; ён поўны напой змяшанага, і Ён з яго налівае, але толькі фуз яго піць будуць усе бязбожнікі на зямлі.

10 А я буду апавядаць [пра гэта] вечна, буду выслаўляць Бога Якуба.

11 І ўсе рогі бязбожнікам я адсяку, і будуць узнятыя рогі праведнага.

Пс 76

1 Кіраўніку хору: на струнных інструмэнтах. Псальм Асафа. Сьпеў.

2 Вядомы ў Юдэі Бог, вялікае ў Ізраілі імя Ягонае.

3 І паўстаў у Салеме схоў Ягоны, і жытло Ягонае — на **Сыёне**.

4 Там Ён скрышыў стрэлы луку, шчыт і меч, і вайну. (Сэлях)

5 Ты зьзяеш, Ты слаўнейшы за горы здабычы.

6 Зрабаваныя моцныя сэрцам, дрэмлюць сном сваім, і не знайшлі ўсе мужы дужыя рук сваіх.

7 Ад пагрозаў Тваіх, Божа Якуба, здрантвелі і калясьніца, і конь.

8 Ты, [толькі] Ты [напаўняеш] страхам, і хто можа ўстаяць прад абліччам Тваім у час гневу Твайго?

9 З неба Ты даеш пачуць прысуд, зямля ў страху і маўчаньні,

10 калі Бог падняўся на суд, каб збавіць ўсіх уцісканых на зямлі. (Сэлях)

11 Бо [нават] ярасьць чалавека будзе славіць Цябе, парэшткамі ярасьці Ты падпярэжашся.

12 Давайце і спаўняйце абяцаньні ГОСПАДУ, Богу вашаму; усе, што навакол Яго, нясіце дары Страшліваму.

13 Ён пазбаўляе духу князёў, Ён страшны для валадароў зямных.

Пс 77

1 Кіраўніку хору. Едутуну. Псальм Асафа.

2 Голас мой да Бога, і буду крычаць; голас мой да Бога, і Ён пачуў мяне.

3 У дзень трывогі маёй шукаю я Госпада; уначы рука мая працягнутая і не зьнемагаецца; адмаўляецца ад пацяшэньня душа мая.

4 Узгадваю пра Бога і стогну; енчу і зьнемагае дух мой. (Сэлях)

5 Ты затрымаў павекі вачэй маіх; я ўстрывожаны, і не магу гаварыць.

6 Разважаю пра дні старадаўня, пра гады спрадвечныя.

7 Уначы ўзгадваю песьні мае, енчу ў сэрцы маім, і дапытываецца дух мой:

8 “Няўжо Госпад навекі адкінуў мяне і ня будзе больш спагадаць?”

9 Няўжо назаўсёды канец міласэрнасьці Ягона, і вестка з пакаленьня ў пакаленьне счэзла?”

10 Няўжо Бог забыўся пра літасьцівасьць Сваю і спыніў ў гневе Сваім літасьць Сваю?” (Сэлях)

11 І сказаў я: “Тэта боль мой, што зьмянілася правіца Найвышэйшага.

12 Буду ўзгадаць дзеянньні ГОСПАДА; бо хачу ўзгадаць цуды Твае старадаўня.

13 І буду разважаць пра ўсе справы Твае, і пра вялікія ўчынкi Твае буду апавядаць.

14 У сьвятасьці, Божа, шлях Твой. Які бог гэтакі вялікі, як Бог?

15 Ты — Бог, Які цуды робіць. Ты даў спазнаць народам моц Тваю.

16 Ты бараніў рамяном Тваім народ Твой, сыноў Якуба і Язэпа. (Сэлях)

17 Убачылі Цябе воды, Божа, убачылі Цябе воды і задрыжэлі, і затрэсьліся бяздоньні.

18 Лінулі з хмараў воды; выдалі голас аблокі, і лёталі стрэлы Твае.

19 Голас грымотаў Тваіх у віхры; маланкі сусьвет асьвятлялі; зямля трэслася і дрыжэла.

20 Праз мора ішоў шлях Твой, і сьцяжына Твая — праз воды вялікія, і сьлядоў Тваіх нельга пазнаць.

21 Ты вёў народ Твой, як авечкі, рукой Майсея і Аарона.

Пс 78

1 Навучаньне Асафа. Зважай, народзе мой, на закон мой, прыхіліце вушы свае да словаў вуснаў маіх!

2 Адчыню я вусны мае ў прыповесьці, буду апавядаць загадкі старадаўня.

3 Што чулі мы і даведаліся, і што бацькі нашыя расказалі нам,

4 гэтага не схаваем ад сыноў іхніх, абвяшчаючы пакаленьню наступнаму хвалу ГОСПАДА і магутнасьць Ягоную, і цуды Ягонья, што Ён учыніў.

5 І Ён ўзьняў сьведчаньне ў Якубе, і паклаў Закон у Ізраілю, пра якія загадаў бацькам нашым, каб яны паведамлі [гэта] сынам сваім,

6 каб ведала пакаленьне наступнае, сыны, якія народзяцца, і каб яны ў свой час абвясцілі [гэта] сынам сваім.

7 І ўскладуць на Бога надзею сваю, і не забудуцца пра дзеянні Божыя, і прыказанні Ягоня будуць захоўваць,

8 і ня будуць падобныя да бацькоў сваіх, пакаленьня бунтаўнікоў і непакорных, пакаленьня, якое не трывалае ў сэрцы сваім і дух іхні ня верны Богу.

9 Сыны Эфраіма, узброеныя лукамі, павярнулі назад у дзень бітвы.

10 Яны не захавалі завету Богага і адмовіліся хадзіць паводле Закону Ягонага.

11 І забыліся пра дзеі Ягоня і цуды, якія Ён ім даў бачыць.

12 Перад бацькамі іхнімі ўчыніў Ён цуды ў зямлі Эгіпецкай, на полі Цоан.

13 Ён расьсёк мора і перавёў іх [праз яго], і паставіў воды, як капю.

14 І вёў іх удзень воблакам, і ўсю ноч — **СВЯТЛОМ ВОГНЕННЫМ.**

15 Ён рашчапіў скалы ў пустыні і напаіў іх, быццам з вялікай бездані;

16 І вывеў струмяні са скалаў, і пацяклі рэкамі воды.

17 Але яны і надалей грашылі супраць Яго, бунтаваліся супраць Найвышэйшага ў сухой [зямлі].

18 Яны выпрабоўвалі Бога ў сэрцах сваіх, жадаючы спажывы для душаў сваіх.

19 І гаварылі супраць Бога, кажучы: “Хіба Бог можа прыгатаваць стол у пустыні?”

20 Вось, Ён ударыў скалу, і люнулі воды, і ручаі пацяклі; але ці можа Ён даць таксама хлеба і паставіць мяса для народа Свайго?”

21 Дык пачуў ГОСПАД, і абурыўся, і ўзгарэўся агонь на Якуба, і ўзьняўся гнеў на Ізраіля,

22 бо яны ня верылі Богу і не спадзяваліся на збаўленьне Ягонае.

23 І Ён загадаў хмарам высока, і адчыніў дзэверы неба,
24 і спаслаў дажджом ім манну, і даў ім збожжа
нябеснага.

25 Хлеб дужых еў чалавек; Ён спаслаў ім ежы
ўдосталь.

26 Ён рушыў вецер усходні ў небе і сілай Сваёю навёў
вецер паўднёвы;

27 і спаслаў дажджом на іх мяса, быццам пыл, і птушак
крылатых — **ЯК ПЯСОК ЛЯ МОРА.**

28 І скінуў іх пасярод табару іхняга, навакол сялібаў
іхніх.

29 І елі яны, і насыціліся добра, і тое, што яны жадалі,
Ён даў ім.

30 Яшчэ не пазбавіліся яны жадання свайго, яшчэ
спажыва іхняя была ў вуснах іхніх,

31 як гнеў Божы ўзняўся на іх, і забіў тлустых іхніх, і
юнакоў Ізраіля паваліў.

32 Пры ўсім гэтым яны далей грашылі і ня верылі ў
цуды Ягонаыя.

33 І сканчваліся ў марнасьці дні іхнія, і гады іхнія — ў
страху.

34 Калі Ён забіваў іх, яны шукалі Яго, і вярталіся, і
імкнуліся да Бога,

35 і ўзгадвалі, што Бог — скала іхняя, і Бог
Найвышэйшы — **Абаронца іхні.**

36 І яны лісьлівілі Яму вуснамі Сваімі, і языком сваім
хлусілі перад Ім,

37 і сэрца іхняе не было трывалым у Ім, і не былі яны
верныя запавету Ягонаму.

38 А Ён, спагадлівы [да іх], дараваў ім беззаконьне
іхняе і ня знішчыў іх, і неаднакроць супыняў гнеў
Свой і не абуджаў ўсю ярасьць Сваю,

39 бо памятаў, што яны — **Цела,** вецер, які адыходзіць
і ня вернецца.

40 Як часта яны бунтаваліся супраць Яго ў пустыні, засмучалі Яго ў [зямлі] бязьлюднай!

41 І зьвярталіся, і выпрабоўвалі Бога і абражалі Сьвятога Ізраіля.

42 Не памяталі яны рукі Ягонай, дня, калі Ён іх вызваліў ад прыгнёту,

43 калі знакі Свае рабіў у Эгіпце, і цуды Свае на полі Цоан.

44 І Ён перамяніў рэкі іхнія і ручаіны іхнія у кроў, што не маглі піць,

45 спаслаў на іх мухаў, што іх кусалі, і жабаў, што іх губілі.

46 І аддаў вусеням ураджаі іхнія, а працу іхнюю — саранчы.

47 Пабіў градам вінаградныя лозы іхнія, фігавыя дрэвы іхнія — шэраньню.

48 І аддаў граду скаціну іхнюю, а статкі іхнія — маланкам;

49 І спаслаў на іх жар гневу Свайго, абурэньне, і ярасьць, і трывогі, навалу злых анёлаў.

50 Выпрастаў сьцежку гневу Свайму, ня захоўваў ад сьмерці душы іхнія, і жыцьцё іхняе пошасьці аддаў.

51 І забіў усіх першародных у Эгіпце, пачаткі сілы ў наметах Хама.

52 І вывеў, як авечкі, народ Свой, і веў іх як статак праз пустыню.

53 І веў іх у бясьпецы, і яны не палохаліся, а ворагаў іхніх мора накрыла.

54 І прыйшлі яны да межаў сьвятасьці Ягонай, да гары, што набыла правіца Ягоная;

55 і Ён выгнаў перад абліччам іхнім народы, і кінуў шнур, [каб падзяліць] спадчыну іхнюю, і пасяліў у наметах іхніх калены Ізраіля.

56 Але яны выпрабоўвалі Бога Найвышэйшага і бунтаваліся супраць Яго, і сьведчаньняў Ягоных

не захоўвалі,

57 і яны адступаліся і здраджвалі, як і бацькі іхнія, выварачваліся, быццам той лук здрадлівы.

58 І яны злавалі Яго ўзгоркамі сваімі і балванамі сваімі раздражнялі Яго.

59 Пачуў [гэта] Бог і абурыўся, і вельмі пагрэбаваў Ізраілем.

60 І Ён пакінуў сялібу ў Шыло, намёт, у якім жыў сярод людзей;

61 і аддаў у палон моц Сваю, і славу Сваю — ў рукі прыгнятальніка.

62 І аддаў пад меч народ Свой, і на спадчыну Сваю абурыўся.

63 Юнакоў ягоных агонь зьядаў, і дзяўчаты ягоныя не былі ўшанаваныя.

64 Сьвятары ягоныя падалі ад мяча, і ўдовы ягоныя ня плакалі.

65 І быццам зо сну прачнуўся Госпад, як той волат, якога разьвесяліла віно,

66 і Ён выбіў прыгнятальнікаў дашчэнт, на вечную ганьбу аддаў іх.

67 І Ён адкінуў намёт Яэпа, і ня выбраў калена Эфраіма,

68 а выбраў калена Юды, гару Сыён, якую палюбіў.

69 І пабудаваў Ён як [пад неба] высокую сьвятыню Сваю; і як зямлю заснаваў яе навякі.

70 І выбраў Давіда, слугу Свайго, і ўзяў яго ад абораў авечых.

71 Ад котных авечак забраў яго, каб пасьвіў Якуба, народ Ягоны, і Ізраіля, спадчыну Ягоную.

72 І той пасьвіў іх у беззаганнасьці сэрца свайго і ў разважлівасьці рук сваіх вадзіў іх.

Пс 79

1 Псальм Асафа. Божа, пагане ўвайшлі ў спадчыну Тваю, апаганілі сьвятыню Тваю сьвятую, Ерусалім ператварылі ў купу друзу .

2 Трупы слугаў Тваіх аддалі на ежу птушкам нябесным, целы багабойных Тваіх — зьвярам зьмным.

3 Вылілі кроў іхнюю, як ваду, вакол Ерусаліму, і не было каму іх хаваць.

4 Мы сталіся ганьбаваньнем для суседзяў нашых, кпінамі і насьмешкамі для тых, што навокал нас.

5 Як доўга, ГОСПАДЗЕ? Ці будзеш гневацца заўсёды? Ці як агонь будзе палаць рэўнасьць Твая?

6 Вылі ярасць Тваю на народы, якія ня ведаюць Цябе, і на валадарствы, якія імя Твайго ня клічуць,

7 бо зжэрлі Якуба і жытло ягонае спустошылі.

8 Ня ўзгадвай нам беззаконьяў ранейшых; няхай чым хутчэй сустрэне нас літасьць Твая, бо вельмі мы зьнемагліся.

9 Дапамажы нам, Божа збаўленьня нашага, дзеля славы імя Твайго; выратуй нас і даруй грахі нашыя дзеля імя Твайго!

10 Навошта казаць паганам: “Дзе Бог іхні?” Няхай на паганах, у нас на вачох, вядомай станецца помста за кроў слугаў Тваіх, што праліта!

11 Няхай дойдучь перад аблічча Тваё стогны вязьняў! Паводле вялікасьці рамяна Твайго пакінь [пры жыцьці] сыноў, сказаных на сьмерць.

12 І нашым суседзям вярні сямікротна ў грудзі іхнія зьнявагу іхнюю, якой яны, Госпадзе, Цябе зьневажалі!

13 А мы, Твой народ і авечкі чарады Тваёй, будзем славіць Цябе вечна і з пакаленьня ў пакаленьне будзем абвяшчаць хвалу Тваю.

Пс 80

- 1 Кіраўніку хору: на лад: “Лілея сьведчаньня”. Псальм Асафа.
- 2 Пастыру Ізраіля, прыхілі вуха! Ты, Які, як авечкі, водзіш Язэпа, Які на херувімах сядзеш, зазьзяй!
- 3 Перад абліччам Эфраіма, і Бэн’яміна, і Манасы абудзі магутнасьць Тваю і прыйдзі збавіць нас!
- 4 Божа, вярні нас назад. Асьвяці нас абліччам Тваім, і будзем збаўленыя!
- 5 ГОСПАДЗЕ, Божа Магуцьцяў, дакуль Ты будзеш ў гневе пры малітве народу Твайго?
- 6 Ты накарміў іх хлебам сьлёзаў і шчодро сьлязамі напаіў іх.
- 7 Ты паставіў нас як [кастку] нязгоды дзеля суседзяў нашых, і ворагі нашыя кпяць над намі.
- 8 Божа Магуцьцяў, вярні нас назад. Асьвяці нас абліччам Тваім, і будзем збаўленыя!
- 9 Ты вінаградную лазу вынес з Эгіпту, выгнаў народы і яе пасадзіў.
- 10 Ты расчысьціў [месца] перад абліччам яе, і ўкараніў карані ейныя, і яна напоўніла зямлю.
- 11 Горы пакрыліся ценем яе, і вецьце яе — **як кедры Божыя**.
- 12 Яна пусьціла галіны свае аж да мора, і парасткі свае — да ракі.
- 13 Чаму Ты раскідаў агароджу ейную, і кожны, хто ідзе дарогаю, абрывае яе?
- 14 Дзік лясны падкопвае яе, і зьвер палявы пасьвіцца ў ёй.
- 15 Божа Магуцьцяў, павярніся [да нас], зірні з неба, і паглядзі, і наведай вінаградную лазу гэтую!
- 16 Захавай тое, што правіца Твая пасадзіла, і парасткі, якія Ты для Сябе ўмацаваў.

17 Яны спалены агнём і пасечаны, і гінуць ад гневу аблічча Твайго.

18 Няхай рука Твая будзе над мужам правіцы Тваёй, над сынам чалавечым, якога Ты ўмацаваў для Сябе!

19 А мы не адступімся ад Цябе; ажыві нас, і мы будзем клікаць імя Тваё.

20 ГОСПАДЗЕ, Божа Магуцьцяў, вярні нас назад. Асьвяці нас абліччам Тваім, і будзем збаўленыя!

Пс 81

1 Кіраўніку хору: на лад Гітыт. Асафа.

2 Весяліцеся перад Богам моцы нашай; радасна гукайце Богу Якубаваму!

3 Пачніце сьпяваньне, вазьміце бубны, гусьлі мілагучныя і псалтыр.

4 Дзьміце ў трубу ў маладзік, у поўню, у дзень нашага сьвята,

5 бо гэткая пастанова у Ізраілі, закон Бога Якубавага.

6 Ён паставіў гэта на сьведчаньне для Язэпа, калі выводзіў з зямлі Эгіпецкай, і мы пачулі мову, якой ня ведалі:

7 “Я прыбраў цяжар з плячэй ягоных, рукі ягонья вольныя ад кашоў.

8 У бядзе ты паклікаў Мяне, і Я выратаваў цябе; адказаў табе з-за заслоны грымотаў, выпрабаваў цябе пры водах Мэрыбы. (Сэлях)

9 Слухай, народзе Мой! Я буду сьведчыць супраць цябе, Ізраіль, каб ты паслухаў Мяне,

10 і не было ў цябе бога чужога, і не пакланяўся ты богу чужынцаў!

11 Я — ГОСПАД, Бог твой, Які вывеў цябе з зямлі Эгіпецкай! Расчыні шырока вусны твае, і Я напоўню іх.

12 Ды народ Мой не паслухаў голасу Майго, і Ізраіль ня быў паслухмяны Мне.

13 Дык Я пакінуў іх закамьянеласьці сэрца іхняга, і яны хадзілі паводле намераў сваіх.

14 О, калі б народ Мой паслухаў Мяне, калі б Ізраіль хадзіў шляхамі Маімі,

15 Я б неўзабаве ўпакорыў ворагаў іхніх, і супраць прыгнятальнікаў іхніх павярнулася б рука Мая.

16 Тыя, што ГОСПАДА ненавідзяць, падпарадкаваліся б ім, а шчасьце іхняе трывала б на вякі.

17 І Я карміў бы іх з тлустасьці пшаніцы, мёдам са скалы насычаў бы іх”.

Пс 82

1 Псальм Асафа. Бог стаіць на сходзе багоў, сярод багоў Ён судзіць:

2 Дакуль будзеце судзіць беззаконна і ўздымаць абліччы бязбожнікаў? (Сэлях)

3 Судзіце беднага і сірату; убогага і бедака апраўдайце.

4 Ратуйце беднага і гаротнага, з рукі бязбожнікаў вызваляйце!

5 Нічога ня ведаюць і не разумеюць, і ў цемры ходзяць; і захіталіся ўсе падваліны зямлі!

6 Я сказаў: “**Вы — богі, усе вы — сыны Найвышэйшага,**

7 аднак, вы памраце, як людзі, упадзеце, як адзін з князёў.

8 Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты возьмеш у спадчыну ўсе народы.

Пс 83

1 Сьпеў. Псальм Асафа.

² Божа! Не маўчы, і ня будзь у маўчаньні і ў супакоі, Божа!

³ Бо вось, узварухнуліся ворагі Твае, і ненавісьнікі Тваі паднялі галаву.

⁴ Супраць народу Твайго яны кнуюць [намеры] таемныя і радзяцца супраць тых, каго Ты ахоўваеш.

⁵ Яны казалі: “Хадзіце і сатрэм іх між народамі, і імя Ізраіля ня будзе ўзгадвацца болей”.

⁶ Бо радзіліся яны аднадумна, супраць Цябе заключылі заповіт

⁷ намёты Эдому і Ізмаэляне, Мааў і Агаране,

⁸ Геваль і Амон і Амалек, Філістынцы і жыхары Тыру.

⁹ І Асур далучыўся да іх, стаўся ён рамяном для сыноў Лёта. (Сэлях)

¹⁰ Зрабі ж Ты ім як Мадьяну, як Сісэры, як Явіну ля ручая Кішон,

¹¹ якія зьнішчаныя каля Эндору, сталіся як гной на зямлі.

¹² Учыні з імі, з магнатамі іхнімі як з Арэвам і Зэвам, і з усімі князямі іхнімі, як з Зэвахам і Сальмунам,

¹³ якія казалі: “Возьмем сабе ў спадчыну сялібы **Божыя!**”

¹⁴ Божа мой! Зрабі іх як [пыл у] віхуры, як салому пад ветрам!

¹⁵ Як агонь паліць лясы і як полымя апальвае горы,

¹⁶ гэтак перасьледуй Ты іх бурай Тваёю і віхрам Тваім нападохай!

¹⁷ Напоўні сорамам твары іхнія, і будуць шукаць імя Тваё, ГОСПАДЗЕ.

¹⁸ Няхай будуць асаромленыя і спалоханыя навечна, няхай будуць у сораме і загінуць,

¹⁹ і пазнаюць, што імя Тваё — ГОСПАД, і толькі Ты — **Найвышэйшы над усёй зямлёю.**

Пс 84

¹ Кіраўніку хору: на лад Гітыт. Сыноў Караха. Псальм.

² Як умілаваныя сялібы Твае, ГОСПАД Магуцьцяў!

³ Прагне і тужыць душа мая па панадворках ГОСПАДА; сэрца маё і цела маё весяляцца ў Богу Жывым.

⁴ Нават птушка адшукала дом, ластаўка — гняздо для сябе, дзе птушанятак сваіх укладае: ля ахвярнікаў Тваіх, ГОСПАД Магуцьцяў, Валадар мой і Бог мой!

⁵ Шчасьцівыя тыя, што жывуць у доме Тваім, заўсёды яны выхваляюць Цябе. (Сэлях)

⁶ Шчасьлівы чалавек, сіла якога ў Табе, і ў сэрцы якога дарога [да Цябе]!

⁷ Праходзячы далінаю Бака, яны адкрываюць крыніцы, і дождж раньні пакрывае яе дабраслаўленьнем.

⁸ Ідуць яны ад сілы да сілы, і прыходзяць да Бога на Сыён.

⁹ ГОСПАДЗЕ, Божа Магуцьцяў, пачуй малітву маю! Прыхілі вуха, Божа Якубавы! (Сэлях)

¹⁰ Божа, шчыце наш! Зірні і паглядзі на аблічча памазанца Твайго!

¹¹ Бо [адзін] дзень на панадворку Тваім лепшы за тысячу [іншых]; я выбіраю стаяць ля парога ў доме Божым, чым жыць у намётах беззаконья.

¹² Бо ГОСПАД Бог ёсьць сонца і шчыт; ГОСПАД дае ласку і славу, і не адмовіць добра аніякага тым, што ў беззаганнасьці ходзяць.

¹³ ГОСПАД Магуцьцяў! Шчасьлівы чалавек, які на Цябе спадзяецца!

Пс 85

¹ Кіраўніку хору. Сыноў Караха. Псальм.

² Ты зьявіў ласку, ГОСПАДЗЕ, для зямлі Твайёй, Ты вярнуў палон Якуба.

³ Ты дараваў віну народу Твайго, Ты пакрыў усе грахі іхнія. (Сэлях)

⁴ Ты стрымаў усю лютасьць Тваю, адварнуў жар гневу Твайго.

⁵ Вярні нас, Божа збаўленьня нашага, і супыні абурэньне Тваё на нас.

⁶ Няўжо вечна будзеш гневацца на нас і гнеў Твой працягнеш з пакаленьня ў пакаленьне?

⁷ Няўжо не павернешся, каб ажывіць нас, каб народ Твой узрадаваўся ў Табе?

⁸ Дай нам убачыць, ГОСПАДЗЕ, міласэрнасьць Тваю, і збаўленьне Тваё дай нам!

⁹ Паслухаю, што кажа Бог ГОСПАД, бо Ён кажа пра супакой для народу Свайго і для багабойных Сваіх, і няхай не зьвяртаюцца яны да глупоты. (Сэлях)

¹⁰ Вось, блізка збаўленьне Ягонае для тых, што баяцца Яго, каб слава [Божая] пасялілася на зямлі нашай.

¹¹ Міласэрнасьць і праўда сустрэнуцца, праведнасьць і супакой пацалуюцца.

¹² Праўда ўзыйдзе з зямлі, і праведнасьць з неба глядзець будзе.

¹³ І ГОСПАД дасьць даброцьце, і зямля наша дасьць ураджай свой.

¹⁴ Праведнасьць будзе ісьці перад абліччам Яго і будзе стаяць на шляху крокаў Ягоных.

Пс 86

¹ Малітва Давіда. Прыхілі, ГОСПАДЗЕ, вуха Тваё, адкажы мне, бо я — бедны і прыгнечаны.

² Захавай душу маю, бо я багабойны. Збаў Ты, Божа, слугу Твайго, які на Цябе спадзяецца.

³ Зьлітуйся нада мною, Госпадзе, бо я клічу да Цябе ўвесь дзень.

⁴ Узрадуй душу слугі Твайго, бо да Цябе, Госпадзе, я душу маю ўзьнімаю.

⁵ Бо Ты, Госпадзе, — **добры і літасьцівы**, і вельмі міласэрны для ўсіх, што Цябе клічуць.

⁶ Прыхілі вуха, ГОСПАДЗЕ, на малітву маю і выслухай голас маленьня майго!

⁷ У дзень тугі маёй я клічу Цябе, бо Ты адкажаш мне.

⁸ Няма між багамі падобнага да Цябе, Госпадзе, і няма такіх чынаў, як Твае.

⁹ Усе народы, якія Ты стварыў, прыйдуць і паклоняцца прад абліччам Тваім, Госпадзе, і будуць ушаноўваць імя Тваё.

¹⁰ Бо Ты — вялікі і робіш цуды, Ты — Бог, толькі Ты адзін.

¹¹ Навучы мяне, ГОСПАДЗЕ, шляху Твайму, каб хадзіў я ў праўдзе Тваёй; з'яднай сэрца маё, каб баялася імя Твайго.

¹² Буду славіць Цябе, Госпадзе, Божа мой, усім сэрцам маім, і буду ўшаноўваць імя Тваё на вякі.

¹³ Бо міласэрнасьць Твая нада мною вялікая, і Ты выратаваў душу маю з глыбіні пекла.

¹⁴ Божа, пыхлівы паўстаў супраць мяне, і грамада моцных шукае душу маю, і на Цябе не зважаюць яны.

¹⁵ Але Ты, Госпадзе, — **Бог спагадлівы і літасьцівы**, павольны да гневу і багаты на міласэрнасьць і праўду.

¹⁶ Павярніся да мяне і зьлітуйся нада мною; дай сілу Тваю слуге Твайму і збаў сына служкі Тваёй!

¹⁷ Учыні Ты для мяне знак добрасьці Тваёй, і ўгледзяць гэта тыя, што ненавідзяць мяне, і будуць асаромленыя, бо Ты, ГОСПАДЗЕ, мне дапамог і пацешыў мяне.

Пс 87

1 Сыноў Караха. Псальм. Сьпеў. Угрунтаваньне ягонае на гарах сьвятых.

2 Любіць ГОСПАД брамы Сыёну больш за ўсе іншыя сялібы Якуба.

3 Слаўныя [рэчы] казанья пра цябе, горад Божы! (Сэлях)

4 Узгадаю пра Рагаў і Бабілён перад тымі, што ведаюць мяне. Вось, Філістына і Тыр разам з Кушам [скажуць]: “Гэты нарадзіўся там”.

5 А пра Сыён будуць казаць: “Той чалавек і той чалавек нарадзіўся ў ім, і Найвышэйшы ўзмацняе яго”.

6 ГОСПАД палічыць, запісваючы народы: “Гэты нарадзіўся там”. (Сэлях)

7 І тыя, што сьпяваюць, і тыя, што таньчаць [скажуць]: “Усе мае крыніцы ў Табе!”.

Пс 88

1 Сьпеў. Псальм сыноў Караха. Кіраўніку хору: на лад сумны, суцішаны. Навучаньне Гемана Эзрахі.

2 ГОСПАДЗЕ, Божа збаўленьня майго! Удзень я крычу, і ўначы я перад Табою!

3 Няхай прыйдзе перад аблічча Тваё малітва мая; прыхілі вуха Тваё да галашэньня майго.

4 Бо перасычана ліхоцьцем душа мая, і жыцьцё маё дакранаецца да пекла.

5 Я залічаны да тых, што зыходзяць у магілу; я стаўся, як чалавек, які сілы ня мае.

6 Сярод памёршых, свабодны, падобны да забітых, што ляжаць у магіле, якіх Ты ўжо не ўзгадваеш, і адсечаны яны ад рукі Твайёй.

7 Ты кінуў мяне ў яму найглыбейшую, у месца цёмнае, у глыбіню.

- 8 Націснула на мяне ярасьць Твая, і ўсімі хвалямі Тваімі прыціснуў Ты мяне. (Сэлях)
- 9 Ты аддаліў ад мяне знаёмых маіх, Ты зрабіў мяне агідным для іх; я зьвязаны і выйсьці не магу.
- 10 Самлела вока маё ад пакутаў; кожны дзень я клічу Цябе, ГОСПАДЗЕ, і выцягваю да Цябе рукі мае.
- 11 Ці Ты зробіш цуд для памёршых? Ці нябожчыкі паўстануць і будуць славіць Цябе? (Сэлях)
- 12 Ці будзе абвешчана ў магіле міласэрнасьць Твая, і вернасьць Твая — у [месцы] загубы?
- 13 Ці ў цемры даведаюцца пра цуды Твае, і пра справядлівасьць Тваю — у зямлі забыцьця?
- 14 Але я галашу да Цябе, ГОСПАДЗЕ, і раніцаю малітва мая сустракае Цябе.
- 15 Дзеля чаго, ГОСПАДЗЕ, Ты пакінуў душу маю, хаваеш аблічча Тваё ад мяне?
- 16 З маленства я прыгнечаны і паміраю; пераносячы жахі Твае, я зьнямогся.
- 17 Нада мною прайшоў жар [гневу] Твайго, пагрозы Твае вынішчаюць мяне,
- 18 атачаюць мяне, як вада, кожны дзень, абступаюць мяне разам.
- 19 Ты аддаліў ад мяне тых, што любяць [мяне], і бліжніх, знаёмых мае — у цемры.

Пс 89

- 1 Навучаньне Этана Эзрахі.
- 2 Пра міласэрнасьць ГОСПАДА буду сьпяваць вечна; з пакаленьня ў пакаленьне буду апавядаць пра вернасьць Тваю вуснамі маімі.
- 3 Бо я сказаў: “Навечна збудаваная міласэрнасьць, на нябёсах Ты ўгрунтаваў вернасьць Тваю”.

4“Я заключыў завет Мой з выбранцам Маім, присягнуў Давіду, слуге Майму:

5 На вякі ўгрунтую насенне тваё, збудую пасад твой з пакаленьня ў пакаленьне. (Сэлях)

6 І нябёсы славяць цуды Твае, ГОСПАДЗЕ, і вернасьць Тваю — у зграмаджэньні сьвятых.

7 Бо хто параўнаецца ў аблоках з ГОСПАДАМ? Хто падобны да ГОСПАДА сярод сыноў Божых?

8 Бог гэтак страшлівы на нарадзе сьвятых, і страшны для ўсіх, што вакол Яго.

9 ГОСПАДЗЕ, Божа Магуцьцяў, хто гэтакі моцны, як Ты, ГОСПАДЗЕ? І вернасьць Твая навакол Цябе.

10 Ты пануеш над узнёсласьцю мора, і калі хвалі ўздымаюцца, Ты іх сыцішаеш.

11 Ты скрышыў Рагава, быццам параненага; рамяном моцы Тваёй Ты раскідаў ворагаў Тваіх.

12 Тваё ёсьць неба, і Твая — зямля; сусьвет і ўсё, што ў ім, Ты заснаваў.

13 Поўнач і поўдзень — Ты іх стварыў; Табор і Гермон радуюцца дзеля імя Твайго.

14 Рамяно Тваё магутнае; рука Твая дужая, ўзьнятая правіца Твая.

15 Праведнасьць і суд — падставы пасаду Твайго; міласэрнасьць і праўда ідуць перад абліччам Тваім.

16 Шчасьлівы народ, які ведае трубны голас Твой. ГОСПАДЗЕ, яны ходзяць ў сьвятле аблічча Твайго!

17 У іменьні Тваім будуць радавацца яны ўвесь дзень, і праведнасьцю Тваёй будуць узвышаны.

18 Бо Ты — краса сілы іхняй, і праз ласку Тваю ўзьняты рог наш.

19 Бо ад ГОСПАДА шчыт наш, і ад Сьвятога Ізраіля валадар наш.

20 Тады гаворачы у відзежы да багабойнага Твайго, Ты

сказаў: “Я даў успамогу волату, узвысіў юнака з народу.

21 Знайшоў Я Давіда, слугу Майго, сьвятым алеем Маім памазаў яго.

22 Рука Мая ўмацуе яго, і плячо Маё ўзмоцніць яго.

23 Не пераможа вораг яго, і сын беззаконья не асіліць яго.

24 І скрышу перад абліччам ягоным тых, што прыгнятаюць яго, а тых, што ненавідзяць яго, павалю.

25 І будзе вернасьць Мая і міласэрнасьць Мая з ім, і ў імя Маё ўзьнясецца рог ягоны.

26 І палажу руку ягоную на мора, а правіцу ягоную — на рэках.

27 Ён будзе клікаць Мяне: “Ты — Бацька Мой, Ты — Бог мой і скала збаўленьня майго!”

28 Я зраблю яго першародным, найвышэйшым між валадароў зямлі.

29 Навякі захоўваючы, захаваю для яго міласэрнасьць Маю, і заповіт Мой з ім будзе верным.

30 І зраблю, што насеньне ягонае будзе трываць вечна, і пасады ягоны — як дні нябёсаў.

31 Калі сыны ягоныя пакінуць закон Мой і ня будуць хадзіць паводле судоў Маіх,

32 калі парушаць пастановы Мае і прыказаньяў Маіх ня будуць захоўваць,

33 Я наведаю правіны іхнія з кіем, і карамі беззаконьні іхняе,

34 але міласэрнасьці Маёй не забяру ў яго, і вернасьці Маёй ня здраджу.

35 Не парушу Я завету Майго і таго, што выйшла з вуснаў Маіх, не зьмяню.

36 Раз Я пакляўся ў сьвятасьці Маёй, што не схлушу Давіду.

37 Насеньне ягонае будзе на вякі, і пасады ягоны — як сонца перада Мнюю.

38 Як месяц будзе умацаваны ён на вякі, а сьведка ў небе — верны. (Сэлях)

39 Але Ты пакінуў і пагрэбаваў, адварнуўся ад памазанца Твайго!

40 Ты пагардзіў заветаў са слугою Тваім, кінуў на зямлю дыядэму ягону.

41 Ты збурыў усе загарадкі ягоныя, прывёў загубу ў замкі ягоныя.

42 Усе, што праходзілі дарогаю, рабавалі яго; ён стаўся ганьбаю для суседзяў сваіх.

43 Ты ўзьняў правіцы тых, што перасьледавалі яго, і ўзрадаваў ўсіх ворагаў ягоных.

44 Ты назад павярнуў джала мяча ягонага і ня даў перамогі ў вайне,

45 Ты прыбраў бляск ягоны і пасады яго паваліў на зямлю.

46 Ты скараціў дні моладасьці ягонай, ганьбай пакрыў яго. (Сэлях)

47 Як доўга, ГОСПАДЗЕ? Ці назаўсёды Ты будзеш хавацца? Ці будзе палаць як агонь ярасьць Твая?

48 Узгадай, які век мой, якой марнасьцю Ты стварыў ўсіх сыноў чалавечых!

49 Хто з людзей можа жыць і ня ўгледзіць сьмерці? Хто выбавіць душу сваю з рукі пекла? (Сэлях)

50 Дзе, Госпадзе, даўнейшая міласэрнасьць Твая, як Ты прысягаў Давіду ў вернасьці Тваёй!

51 Узгадай, Госпадзе, ганьбу слугаў Тваіх, што ўнутры я нашу ад усіх народаў шматлікіх,

52 якою зьневажаюць ворагі Твае, ГОСПАДЗЕ, якой зьневажаюць сьляды памазанца Твайго!

53 Няхай будзе дабраслаўлёны ГОСПАД на вякі. Амэн!
Амэн!

Пс 90

¹ Малітва Майсея, мужа Божага. Госпадзе, Ты быў для нас сялібаю з пакаленьня ў пакаленьне!

² Перш, чым горы нарадзіліся, і Ты даў кшталт зямлі і сусьвету, ад веку і на вякі Ты ёсьць Бог.

³ Ты вяртаеш у друз чалавека і кажаш: “Вярніцеся, сыны Адама!”

⁴ Бо тысяча год перад вачыма Тваімі — як учорашні дзень, што мінуў, і варта начная.

⁵ Ты іх зносіш [разводзьдзем]; яны — як сон; і як трава, якая раніцаю зелянее,

⁶ раніцаю квітнее яна і зелянее, а ўвечары зрэжуць яе і сохне.

⁷ Бо мы зьнікаем ад гневу Твайго, ад ярасьці Тваёй мы спалоханыя.

⁸ Ты паклаў беззаконьні нашыя перад Сабою, нашыя схаваныя [грахі] — перад сьветласьцю аблічча Твайго.

⁹ Бо ўсе дні нашыя прападаюць ад абурэньня Твайго, гады нашы сканчваюцца, быццам той уздых.

¹⁰ Дзён гадоў нашых — гадоў семдзсят, а як пры сіле — гадоў восемдзсят; і найлепшае ў іх — гарапашнасьць і ліхоцьце, бо прамінаюць яны шыбка, і мы адлятаем.

¹¹ Хто ведае моц гневу Твайго і абурэньне Тваё, што як страх прад Табою?

¹² Лічыць нашыя дні навучы Ты нас, каб прыдбаць нам мудрае сэрца.

¹³ Павярніся, ГОСПАДЗЕ! Дакуль Ты? Пашкадуй слугаў Тваіх!

¹⁴ Насыць нас раніцаю міласэрнасьцю Тваёй, каб мы весяліліся і радаваліся ў-ва ўсе нашы дні.

¹⁵ Узрадуй Ты нас паводле дзён, у якія Ты прыгнятаў нас, і паводле гадоў, у якія мы бачылі ліхое.

16 Няхай зьявіцца над слугамі Тваімі справа Твая, і веліч Твая — над сынамі іхнімі.

17 Няхай харакство Госпада, Бога нашага, будзе над намі і ўмацуе справы рук нашых. Умацуй Ты справы рук нашых!

Пс 91

1 Той, які жыве пад заслонай Найвышэйшага і пад ценом Усемагутнага,

2 кажа да ГОСПАДА: “Ты – прыстанішча маё і цьвярдэньня мая, мой Бог, на Якога спадзяюся”.

3 Бо Ён выратуе цябе ад пасткі птушкалова, ад пошасьці сьмяротнай.

4 Пер’ем Сваім закрые цябе, і пад крыламі Ягонымі будзеш мець надзею; праўда Ягоная — шчыт і заслона.

5 Не спалохаешся страху ўначы, ані стралы, якая ўдзень ляціць,

6 ані пошасьці, якая ў цемры прыходзіць, ані заразы, якая сярод белага дня пустошыць.

7 Тысяча побач з табой упадзе і дзесяць тысячаў праваруч ад цябе, а да цябе яна не падыйдзе.

8 Толькі вачыма тваімі глядзець будзеш і ўбачыш з бязбожнымі расплату.

9 За тое, што ты ГОСПАДА, прыбежышча сваё, і Найвышэйшага выбраў за сялібу сабе,

10 не спаткае цябе злое, і пакараньне не наблізіцца да намёту твайго.

11 Бо Ён анёлам Сваім загадае пра цябе, каб захоўвалі цябе на ўсіх шляхах тваіх.

12 На руках панясуць цябе, каб не спатыкнуўся аб камень нагою тваёю.

13 Па ільвах і гадзюках хадзіць будзеш, льявнятаў і цмокаў патопчаш.

14 “За тое, што ён Мяне ўзлюбіў, збаўлю яго; узвышу яго, бо імя Маё ведае.

15 Будзе клікаць Мяне, і Я адкажу яму; у бядзе Я буду з ім, выратую яго і ўшаную яго.

16 Доўгімі днямі насычу яго і дам убачыць збаўленьне Маё”.

Пс 92

1 Псалъм. Сьпеў на дзень суботы.

2 Добра славіць ГОСПАДА і выслаўляець імя Тваё, Найвышэйшы!

3 Апавядаць раніцаю міласэрнасьць Тваю, і вернасьць Тваю — ўначы,

4 на дзесяціструнным псалтыры і на гусьлях граючы.

5 Бо Ты ўзвесяліў мяне, ГОСПАДЗЕ, справамі Тваімі, творах рук Тваіх буду радавацца.

6 Якія вялікія ўчынкі Твае, ГОСПАДЗЕ; вельмі глыбокія думкі Твае.

7 Чалавек бязглузды ня будзе ведаць, і дурань не зразумее гэтага.

8 Калі бязбожнікі зелянеюць, як трава, і ўсе ліхадзеі квітнеюць, няхай будуць яны знішчаны на вякі!

9 А Ты, ГОСПАДЗЕ, узвышаны навекі!

10 Бо вось ворагі Твае, ГОСПАДЗЕ, бо вось ворагі Твае загінуць, і будуць расьцярушаныя ўсе ліхадзеі.

11 І Ты ўзнясеш мой рог, як у аднарога, я буду памазаны сьвежым алеем.

12 Будуць глядзець вочы мае на ворагаў маіх, і пра злачынцаў, якія паўсталі супраць мяне, пачуюць вушы мае.

13 Праведнік быццам пальма зелянее, ён расьце, як той кедр на Лібане.

14 Насаджаныя ў доме ГОСПАДА, зелянеюць на панадворках Бога нашага.

15 Яны плод свой даюць і ў старасьці, яны сакавітыя і сьвежыя,

16 каб абвяшчаць, што ГОСПАД справядлівы, скала мая, і няма ў Ім беззаконья.

Пс 93

1 ГОСПАД валадарыць, апрануўся ў веліч, апрануўся ГОСПАД у моц і падперазаўся. Ён сусьвет умацаваў, што не захістаецца.

2 Умацаваны пасад Твой ад спрадвечных часоў; і Ты — спакон вякоў!

3 Узьнімаюць рэкі, ГОСПАДЗЕ, узьнімаюць рэкі голас свой, узьнімаюць рэкі хвалі свае.

4 Слаўнейшы за голас водаў вялікіх, за хвалі марскія — слаўны на вышынях ГОСПАД.

5 Сьведчаньні Твае вельмі верныя; сьвятасьць аздабляе дом Твой, ГОСПАДЗЕ, на вечныя дні!

Пс 94

1 Божа помсты, ГОСПАДЗЕ, Божа помсты, зазьзяй!

2 Узьніміся, Судзьдзя зямлі, аднагародзь пыхліўцам за тое, што зрабілі яны!

3 Дакуль бязбожнікі, ГОСПАДЗЕ, дакуль бязбожнікі будуць радавацца?

4 [Дакуль] будуць плявузгаць, гаварыць дзёрзка, прамаўляць усе злачынцы.

5 Яны крышаць народ Твой, ГОСПАДЗЕ, прыціскаюць спадчыну Тваю.

6 Удоваў і прыхадняў мардуюць і сіротаў забіваюць,

7 і кажуць: “Ня ўбачыць гэтага ГОСПАД, і не даведаецца Бог Якубавы!”

8 Зразумейце, бязглуздыя з народу! І калі, бязглуздыя, паразумнееце?

9 Ці ж Той, Які вуха стварыў, не пачуе? Ці ж Той, Які вока ўфармаваў, ня ўбачыць?

10 Ці ж Той, Які навучае народы, ня будзе караць, Той, Які вучыць чалавека ведам?

11 ГОСПАД ведае думкі чалавечыя, што яны — марнасьць.

12 Шчасьлівы чалавек, якога Ты, ГОСПАДЗЕ, навучаеш і вучыш яго закону Твайму,

13 каб быў ён у супакоі ў дні ліхія, пакуль выкапаны будзе дол для бязбожніка.

14 Бо не адкіне ГОСПАД народ Свой, і спадчыну Сваю не пакіне.

15 Бо зьвернецца суд да справядлівасьці, і пойдучь за ім усе правыя сэрцам.

16 Хто за мяне супраць злачынцаў паўстане? Хто заступіцца за мяне супраць тых, што робяць злачынства?

17 Калі б ГОСПАД ня быў успамогай мне, хутка душа мая пасялілася б у [месцы] маўчаньня.

18 Калі я сказаў: “Хістаецца нага мая!”, міласэрнасьць Твая, ГОСПАДЗЕ, ўмацавала мяне.

19 Калі мноства цяжкіх думак у нутры маім, пацяшэньні Твае падбадзёрваюць душу маю.

20 Ці ж можа таварышаваць з Табою пасады загубы, які чыніць ліхоцьце супраць пастановы [Тваёй]?

21 Яны зьбіраюцца супраць душы праведніка і кроў нявінную асуджаюць.

22 Але ГОСПАД стаўся умацаваным замкам для мяне, і Бог мой — скалой прыстанішча майго.

23 І зьверне Ён на іх злачынства іхняе, і ў ліхоце іхняй вынішчыць іх; вынішчыць іх ГОСПАД, Бог наш.

Пс 95

1 Хадземце, будзем весяліцца ў ГОСПАДЗЕ, усклікаць

Скале збаўленьня нашага!

² Станьма перад абліччам Яго з падзякаю, гімны ўсклікайма Яму!

³ Бо ГОСПАД ёсьць Бог вялікі і Валадар вялікі над усімі багамі.

⁴ У руцэ Ягонай глыбіні зямлі, і Ягонья вяршыні найвышэйшыя гор.

⁵ Ягонае мора, бо Ён яго ўчыніў, і сухазем'е рукі Ягонья ўкшталтавалі.

⁶ Прыйдзіце, суклонімся і ўпадзем, уклечым прад Госпадам, Тварцом нашым!

⁷ Бо Ён ёсьць Бог наш, а мы — народ чарады Ягонай і авечкі рукі Ягонай. Сёньня, калі пачуеце голас Ягоны,

⁸ ня рабіце цьвёрдымі сэрцы вашыя, як у Мэрыбе, як у дзень выпрабаваньня ў пустыні,

⁹ дзе бацькі вашыя выпрабоўвалі Мяне, спакушалі Мяне, хоць і бачылі справы Мае!

¹⁰ Сорак гадоў Я брыдзіўся пакаленьнем гэтым, і Я сказаў: “Яны — народ, што блукаецца сэрцам, і яны не спазналі шляхоў Маіх”.

¹¹ Дык Я прысягнуў у гневе Маім, што яны ня ўвойдуць ў супачынак Мой.

Пс 96

¹ Сьпявайце ГОСПАДУ новы сьпеў, сьпявайце ГОСПАДУ, уся зямля!

² Сьпявайце ГОСПАДУ, дабраслаўляйце імя Ягонае! З дня на дзень дабравесьціце пра збаўленьне Ягонае!

³ Абвяшчайце між народамі славу Ягоную, між усімі людзьмі — **цуды Ягонья**.

⁴ Бо вялікі ГОСПАД і годны [ўсялякай] хвалы, годны страху больш за ўсіх багоў!

⁵ Бо ўсе богі народаў — ідалы, а ГОСПАД нябёсы стварыў.

⁶ Годнасьць і велічнасьць перад абліччам Ягоным, моц і краса — у сьвятыні Ягонай.

⁷ Аддайце ГОСПАДУ, плямёны народаў, аддайце ГОСПАДУ славу і моц!

⁸ Аддайце ГОСПАДУ славу імя Ягонага, нясіце дары і ідзіце ў панадворкі Ягоныя.

⁹ Пакланіцеся ГОСПАДУ ў велічы сьвятыні; дрыжыце перад абліччам Яго, усе землі!

¹⁰ Скажыце народам: “ГОСПАД валадарыць! Ён сусьвет умацаваў, каб не пахіснуўся. І будзе судзіць Ён народы паводле справядлівасьці”.

¹¹ Няхай узвесьляцца нябёсы і ўзрадуецца зямля; няхай мора гудзе, і ўсё, што ў ім.

¹² Няхай усьцешыцца поле і ўсё, што на ім; і будуць усклікаць тады ўсе дрэвы лясныя,

¹³ перад абліччам ГОСПАДА, бо Ён ідзе, бо Ён ідзе судзіць зямлю. Судзіць Ён будзе сусьвет паводле праведнасьці і народы — паводле вернасьці Сваёй.

Пс 97

¹ ГОСПАД валадарыць! Няхай радуецца зямля, няхай весяліцца мноства астравоў!

² Хмары і імгла навакол Яго; праведнасьць і суд — падставы пасаду Ягонага.

³ Агонь ідзе перад абліччам Ягоным і паліць наўкола супраціўнікаў Ягоных.

⁴ Маланкі Ягоныя сусьвет асьвятляюць; бачыць гэта зямля і дрыжыць.

⁵ Горы топяцца, быццам воск, ад аблічча ГОСПАДА, ад аблічча Госпада ўсёй зямлі.

6 Апавядаюць нябёсы праведнасьць Ягоную, і ўсе народы бачаць славу Ягоную.

7 Асаромяцца ўсе, што балванам служаць, што ідаламі сваімі хваляцца. Пакланіцеся Яму, усе богі!

8 Чуе гэта Сыён і весяліцца, і радуецца дочкі Юдавы дзеля судоў Тваіх, ГОСПАДЗЕ!

9 Бо Ты, ГОСПАДЗЕ, над усёй зямлёй Найвышэйшы, Ты ўзьнёсся па-над усімі багамі.

10 Вы, што любіце ГОСПАДА, ненавідзьце зло! Ён захоўвае душы багабойных Сваіх, з рукі бязбожных выратаўвае іх.

11 Сьвятло ўзыходзіць для праведніка, і радасьць — для шчырых сэрцам.

12 Весяліцеся ў ГОСПАДЗЕ, праведнікі, і слаўце на ўспамін сьвятасьці Ягонай!

Пс 98

1 Псалъм. Сьпявайце ГОСПАДУ новы сьпеў, бо Ён цуды ўчыніў! Правіца Ягоная і рамяно сьвятасьці Ягонай здабылі перамогу Яму.

2 ГОСПАД зьявіў збаўленьне Сваё, перад вачыма народаў адкрыў праведнасьць Сваю.

3 Узгадаў пра міласэрнасьць Сваю і вернасьць Сваю для дому Ізраіля. Усе канцы зямлі ўбачылі збаўленьне Бога нашага.

4 Усклікай ГОСПАДУ, уся зямля! Цешцеся, і радуйцеся, і выслаўляйце!

5 Выслаўляйце ГОСПАДА на гуслях, на гуслях і галосным сьпяваньнем!

6 На трубах і гукам рогу усклікайце перад абліччам Валадара ГОСПАДА!

7 Няхай мора гудзе і ўсё, што ў ім, сусьвет і ўсё, што жыве ў ім!

⁸ Няхай пляскаюць у далоні рэкі, і горы радуюцца разам [з імі]

⁹ перад абліччам ГОСПАДА, бо Ён ідзе судзіць зямлю. Сусьвет Ён будзе судзіць паводле праведнасьці і народы — паводле справядлівасьці.

Пс 99

¹ ГОСПАД валадарыць, няхай дрыжаць народы! Ён сеў на херубімаў, няхай ўзварухнецца зямля!

² Вялікі ГОСПАД на Сыёне, Ён узвысіўся па-над усімі народамі.

³ Няхай славяць імя Ягонае вялікае і страшнае; [бо] сьвятое яно!

⁴ І моц Валадара, Які любіць суд. Ты ўстанавіў справядлівасьць, Ты суд і праведнасьць учыніў у Якубе.

⁵ Узьвялічвайце ГОСПАДА, Бога нашага, і пакланіцеся ля падножжа стоп Ягоных, [бо] сьвяты Ён!

⁶ Майсей і Аарон сярод сьвятароў Ягоных, і Самуэль сярод тых, што клічуць імя Ягонае; яны клікалі ГОСПАДА, і Ён адказаў ім.

⁷ У слупе воблачным прамаўляў Ён да іх; яны захоўвалі сьведчаньні Ягоныя і пастановы, якія Ён даў ім.

⁸ ГОСПАДЗЕ, Божа наш, Ты адказаў ім. Ты быў для іх Богам, Які прабачаў іх і адпачваў за ўчынкі.

⁹ Узьвялічвайце ГОСПАДА, Бога нашага, і пакланіцеся перад гарой Яго сьвятою, бо сьвяты ГОСПАД, Бог наш!

Пс 100

¹ Псальм падзякі. Усклікай ГОСПАДУ, ўся зямля!

² Служыце ГОСПАДУ з радасьцю, прыходзьце прад аблічча Ягонае з хвалою!

³ Ведайце, што ГОСПАД ёсьць Бог! Ён нас зрабіў, і мы — ЯГОНЫЯ, народ Ягоны і авечкі чарады Ягонай.

⁴ Уваходзьце ў брамы Ягоныя з падзякай, у панадворкі Ягоныя — з праслаўленьнем! Слаўце Яго, дабраслаўляйце імя Ягонае!

⁵ Бо добры ёсьць ГОСПАД, на які міласэрнасьць Ягоная і з пакаленьня ў пакаленьне вернасьць Ягоная!

Пс 101

¹ Псальм Давіда. Пра міласэрнасьць і суд буду сьпяваць, Цябе, ГОСПАДЗЕ, буду выслаўляць.

² Буду разважаць пра шлях безаганнасьці. Калі ж Ты прыйдзеш да мяне? Буду хадзіць у безаганнасьці сэрца майго пасярод дому майго.

³ Не пастаўлю перад вачыма маімі рэчы нягодныя; учынкi паганья я ненавіджу, не прылепяцца яны да мяне.

⁴ Сэрца падступнае далёка ад мяне, зла не хачу я і ведаць.

⁵ Таго, хто ачарняючы, ачарняе таемна бліжняга свайго, я вынішчу; вочы пыхлівыя і сэрца надзьмутае ня буду зносіць.

⁶ Вочы мае на верных зямлі, каб жылі пры мне. Той, хто ходзіць па шляху безаганнасьці, будзе служыць мне.

⁷ Ня будзе ў доме маім жыць той, хто здраду кнуе; той, хто гаворыць хлусьліва, ня будзе стаяць перад вачыма маімі.

⁸ Раніцаю буду вынішчаць усіх бязбожнікаў зямлі, каб у горадзе ГОСПАДАВЫМ зьнішчыць усіх злачынцаў.

Пс 102

¹ Малітва прыгнечанага, калі ён зьнемагаў і перад ГОСПАДАМ вылівае смутак свой.

2 ГОСПАДЗЕ, пачуй малітву маю, і лямант мой няхай
дойдзе да Цябе!

3 Не хавай аблічча Твайго ад мяне ў дзень уціску,
прыхілі да мяне вуха Тваё ў дзень, калі клічу; хутчэй
адкажы мне.

4 Бо зьніклі, як дым, дні мае, і косткі мае выпаленыя
як у гарне.

5 Скошанае як трава і высахлае сэрца маё, ажно
забываюся я есці хлеб свой.

6 Ад голасу ўздыханьня майго косткі мае прыляпіліся
да цела майго.

7 Я падобны да пэлікана ў пустыні, стаўся як пугач
срод спусташэньня.

8 Я ня сплю і стаўся як птушка самотная на даху.

9 Увесь дзень зьяняваюць мяне ворагі мае; тыя, што
сьмяюцца з мяне, запрысягнуліся супраць мяне.

10 Бо я ем попел як хлеб, і напой мой са сьлязамі
мяшаю

11 праз гнеў [Твой] і абурэньне, бо Ты падняў мяне і
кінуў.

12 Дні мае, быццам цені, зьнікаюць, і я сохну, быццам
трава.

13 А Ты, ГОСПАДЗЕ, будзеш жыць на вякі, і памяць Твая
— з пакаленьня ў пакаленьне.

14 Ты паўстанеш, зьлітуешся над Сыёнам, бо час
дараваць яму, бо прыйшла пара.

15 Бо слугі Твае маюць ласку да камянёў ягоных і
літасць — над ПЫЛАМ ЯГОНЫМ.

16 І будуць баяцца народы імя ГОСПАДА, і ўсе
валадары зямныя — славы Тваёй,

17 бо адбудаваў ГОСПАД Сыён і даў убачыць Сябе ў
славе Сваёй.

18 Ты прыхіліўся да малітвы прыніжанага і не
пагардзіў малітвамі іхнімі.

19 Будзе запісана гэтае будзе для пакаленьня наступнага, і народ, які будзе створаны, будзе хваліць ГОСПАДА,

20 бо Ён глянуў з вышыні сьвятасьці Сваёй, паглядзеў ГОСПАД з нябёсаў на зямлю,

21 каб пачуць стогны вязьня, каб вызваліць сыноў, сказаных на сьмерць,

22 каб апавядалі на Сыёне імя ГОСПАДА, і хвалу Ягону — ў Ерусаліме,

23 калі разам зьбяруцца народы і валадарствы, каб служыць ГОСПАДУ.

24 Змардаваў Ён у дарозе сілу маю, скараціў дні мае.

25 Я кажу: “**Божа мой**, не вазьмі Ты мяне ў палове дзён маіх! З пакаленьня ў пакаленьне гады Твае!

26 Здаўна Ты заснаваў зямлю, і нябёсы — твор рук Тваіх.

27 Яны згінуць, а Ты застанешся; і ўсе яны, як адзеньне, спаракнеюць, як вопратку іх пераменіш, і яны пераменяцца;

28 а Ты — **Той самы**, і гады Твае ня маюць канца!

29 Сыны слугаў Тваіх будуць жыць, і насеньне іхняе будзе ўмацаванае перад абліччам Тваім.

Пс 103

1 Псалъм Давіда. Дабраславі, душа мая, ГОСПАДА, і ўсё нутро маё — імя Ягонае сьвятое!

2 Дабраславі, душа мая, ГОСПАДА і не забывайся пра ўсё, што Ён зрабіў!

3 Ён даруе табе ўсе беззаконьні твае, вылечвае ўсякую немач тваю,

4 вызваляе ад магілы жыцьцё тваё, літасьцю вялікай і міласэрнасьцю карануе цябе,

5 насычае дабром старасьць тваю, аднаўляе, як у арла, маладосьць тваю.

6 Справядлівасьць робіць ГОСПАД і суд для ўсіх прыгнечаных.

7 Ён зрабіў вядомымі шляхі Свае Майсею, сынам Ізраіля — **учынкi Свае.**

8 Спагадлівы і літасьцівы ГОСПАД, павольны да гневу і багаты на міласэрнасьць.

9 Не назаўсёды Ён гневам палае і не навекі памятае ліхое.

10 Не паводле грахоў нашых нам Ён дае і не ўчыняе з намі паводле беззаконьяў нашых,

11 бо як высока неба над зямлёю, так вялікая міласэрнасьць Ягоная да тых, што баяцца Яго,

12 як далёкі ад захаду ўсход, так Ён нашыя правіны ад нас аддаліў,

13 як літуецца бацька над сынамі, так ГОСПАД літуецца над тымі, што баяцца Яго.

14 Бо ведае Ён настаўленьне нашае, памятае, што мы — [толькі] пыл.

15 Дні чалавечыя — **як трава**; як кветка ў полі, так ён квітнее,

16 бо пройдзе над ім вецер, і няма яго, і ўжо месца ягонае больш не пазнае яго.

17 Але міласэрнасьць ГОСПАДА ад веку і на вякі над тымі, што баяцца Яго, і справядлівасьць Ягоная — **над сынамі сыноў**

18 тых, якія захоўваюць заповіт Ягоны і загады Ягоныя памятаюць, каб выконваць іх.

19 ГОСПАД умацаваў пасады Свой на нябёсах, і валадарства Ягонае над усім пануе.

20 Дабраславіце ГОСПАДА, анёлы Ягоныя, магутныя моцаю, што выконваеце слова Ягонае, чуючы голас слова Ягонага!

21 Дабраславіце ГОСПАДА ўсе войскі Ягоныя, служыцелі Ягоныя, што выконваеце волю Ягоную!

22 Дабраславіце ГОСПАДА ўсе творы Ягонаыя па ўсіх месцах панаванья Ягонага! Дабраславі, душа мая, ГОСПАДА!

Пс 104

¹ Дабраславі, душа мая, ГОСПАДА! ГОСПАДЗЕ, Божа мой, Ты вельмі вялікі! У годнасьць і велічнасьць Ты апрануўся!

² Ты ахінуўся ў сьвятло, быццам у шату, Ты раскінуў нябёсы, як намёт.

³ Ты паставіў над водамі хорама Твае, Ты паставіў хмары як рыдван Твой, Ты ходзіш на крылах ветру.

⁴ Ты робіш вятры анёламі Тваімі, служыцелямі Тваімі — АГОНЬ, што палае.

⁵ Ты паставіў зямлю на мейсцы яе, ня можа яна пахіснуцца на вякі вечныя.

⁶ Бяздоньнямі, як вопраткай, закрыў Ты яе; па-над горамі воды стаялі.

⁷ Перад пагрозай Тваёй яны уцякалі, перад голасам грывотаў Тваіх адступаліся.

⁸ Узьнімаліся горы, зыходзілі раўніны на месцы, якія Ты заснаваў для іх.

⁹ Ты паклаў ім мяжу, якую не праройдуць; ня вернуцца, каб закрыць зямлю.

¹⁰ Ты пасылаеш крыніцы для ручаёў, яны цякуць паміж гораў,

¹¹ пояць усіх зьвяроў палявых, праганяюць дзікія аслы смагу сваю.

¹² Над імі жывуць птушкі нябесныя, праз вецьце голас падаюць.

¹³ Ты поіш горы з хорамаў Тваіх; пладамі дзеяў Тваіх зямля насычаецца.

¹⁴ Ты ўзрошчваеш траву для скаціны і расьліны для працы чалавеку, каб вырастаў хлеб з зямлі

15 і віно, якое сэрца людзям весяліць, і алей, ад якога твар іх блішчыць, і хлеб, які сэрца людзей умацоўвае.

16 Насычаюцца дрэвы ГОСПАДАВЫ, кедры Лібанскія, якія Ён пасадзіў.

17 Там птушкі робяць гнёзды, бусел на кіпарысе [мае] дом свой.

18 Высокія горы — для сарнаў, скалы — прыстанішча для горных мышэй.

19 Ён месяц зрабіў, [каб вызначаць] пару; сонца ведае заход свой.

20 Ты цемру кладзеш, і стаецца ноч, у ёй рухаюцца ўсе зьвяры лясныя.

21 Львяняты рыкаюць пра здабычу, шукаючы ў Бога пажывы.

22 Як узыйдзе сонца, яны зьбіраюцца разам і ў логвах залягаюць.

23 Выходзіць чалавек на дзеі свае і на працу сваю аж да вечара.

24 Якія шматлікія, ГОСПАДЗЕ, дзеі Твае! Усё Ты ў мудрасьці ўчыніў, зямля поўная даброцьцяў Тваіх.

25 Вось мора: вялікае і шырокае на абодва бакі; там рухаецца безьліч жывёлаў малых і вялікіх;

26 там караблі ходзяць, левіятан, якога Ты ўфармаваў, гуляе ў ім.

27 Усе яны ўзіраюцца на Цябе, каб Ты даў ім пажыву ў свой час.

28 Ты даеш ім, яны зьбіраюць; Ты адкрываеш руку Тваю, і яны дабром насычаюцца.

29 Ты хаваеш аблічча Тваё, і яны палохаюцца; забіраеш дух іхні, і яны паміраюць, і ў пыл назад вяртаюцца.

30 Ты пашлеш Дух Твой, і яны створаныя, і Ты аднаўляеш аблічча зямлі.

31 Няхай будзе слава ГОСПАДА на вякі, няхай радуецца ГОСПАД з дзеяў Сваіх.

32 Ён гляне на зямлю, і яна дрыжыць; дакранецца да гор, і яны палаюць.

33 Буду сьпяваць ГОСПАДУ жыцьцём маім; буду выслаўляць Бога майго яшчэ больш.

34 Няхай будзе салодкім Яму разважаньне маё, а я буду весяліцца ў ГОСПАДЗЕ.

35 Няхай грэшнікі счэзнуць з зямлі, няхай больш ня будзе бязбожнікаў! Дабраславі, душа мая, ГОСПАДА! Альлелюя!

Пс 105

1 Слаўце ГОСПАДА, клічце імя Ягонае! Паведамляйце між народамі пра дзеі Ягонья!

2 Сьпявайце Яму, выслаўляйце Яго! Размаўляйце пра ўсе цудоўныя дзеі Ягонья!

3 Хвалецца імям Яго сьвятым! Няхай весяліцца сэрца тых, што шукаюць ГОСПАДА.

4 Шукайце ГОСПАДА і сілу Ягоную, шукайце аблічча Ягонае заўсёды!

5 Узгадвайце цудоўныя дзеі Ягонья, якія Ён зрабіў, цуды Ягонья і прысуды вуснаў Ягоных,

6 вы, насеньне Абрагама, слугі Ягонага, сыны Якуба, выбранца Ягонага!

7 Ён — ГОСПАД, Бог наш; над усёй зямлёй суды Ягонья.

8 Ён памятае на вякі запавет Свой, слова, якое загадаў на тысячу пакаленьняў,

9 якое заключыў з Абрагамам, і прысягу Сваю Ісааку.

10 І паставіў Якубу як пастанову, Ізраілю — запавет вечны,

11 кажучы: “Табе Я дам зямлю Ханаан, [пакладу] шнур спадчыны вашай”,

12 калі было ў іх людзей мала на лік, вельмі мала, калі яны жылі там

13 і пераходзілі ад народу да народу, ад [аднаго] валадарства да другога народу.

14 Не дазваляў Ён ніякаму чалавеку прыгнятаць іх, і караў дзеля іх валадароў,

15 [кажучы]: “Не чапайце памазанцаў Маіх, і прарокам Маім не рабіце благога!”

16 І паклікаў Ён голад на зямлю, усякую падпору хлеба зламаў,

17 і паслаў перад абліччам іхнім чалавека, які быў прададзены як нявольнік, Язэпа.

18 Зашчамілі ў кайданы ногі ягоныя, жалезам сьціснулі душу ягоную

19 аж да часу, калі выйшла справа ягоная, слова ГОСПАДА ачысьціла яго.

20 Валадар паслаў, каб звольніць яго, той, што пануе над народамі, вызваліў яго,

21 паставіў яго гаспадаром над домам сваім і [чалавекам], што пануе над усім даброцьцем ягоным,

22 каб скіроўваў князёў ягоных паводле [рашэньня] душы сваёй, і старшыняў ягоных вучыў мудрасьці.

23 І прыйшоў Ізраіль у Эгіпет, і Якуб пасяліўся ў зямлі Хамавай.

24 І [Бог] зрабіў вельмі плодным народ Свой, і зрабіў яго мацнейшым за прыгнятальнікаў ягоных.

25 Зьмяніў сэрца іхняе, каб ненавідзелі народ Ягоны, каб змовіліся супраць слугаў Ягоных.

26 Ён паслаў Майсея, слугу Свайго, Аарона, якога выбраў Сабе.

27 Ён зьявіў праз іх знакі Свае і цуды Свае ў зямлі Хамавай.

28 Ён паслаў цемру, і зрабілася цёмна, і не маглі працівіцца слову Ягонаму.

29 Ён перамяніў воды іхнія ў кроў і памерлі рыбы іхнія.

30 Напоўнілася зямля іхняя жабамі, нават у спальнях валадароў іхніх.

31 Сказаў, і наляцела мух і камароў у-ва ўсіх іхніх межах.

32 Ён даў ім [замест] дажджу град, полымя агню на зямлю іхнюю.

33 Пабіў вінаградныя лозы іхнія і дрэвы фігавыя, і паламаў дрэвы ў межах іхніх.

34 Сказаў, і прыйшла саранча, і хрушчоў безьліч,

35 і яны паелі ўсе расьліны ў зямлі іхняй, і паелі плады палёў іхніх.

36 Ён пабіў ўсіх першародных у зямлі іхняй, зачаткі ўсёй сілы іхняй.

37 А іх вывеў са срэбрам і золатам, і не было ў каленах іхніх нядужага.

38 Радаваўся Эгіпет з выхаду іхняга, бо ахапіў іх страх перад імі.

39 Ён хмару разгарнуў як заслону і агонь, каб ноч асьвятляць.

40 Зажадалі, і прывёў перапёлак, і хлебам нябесным насычаў іх.

41 Ён расшчапіў скалу, і люнулі воды, і ракой пацяклі па сухой [зямлі].

42 Бо Ён ўгадаў слова сьвятое Сваё да Абрагама, слугі Свайго,

43 і вывеў народ Свой у радасьці, выбранцаў Сваіх — са **СЬПЯВАНЬНЕМ**.

44 І даў ім зямлю народаў, і набытак народаў успадкаемілі яны,

45 каб захоўвалі пастановы Ягоныя і законаў Ягоных трымаліся. Альлелюя!

Пс 106

1 Альлелюя! Хвалеце ГОСПАДА, бо Ён добры, бо міласэрнасьць Ягоная на вякі.

2 Хто выкажа магутнасьць ГОСПАДА, дасьць пачуць усю хвалу Ягоную?

3 Шчасьлівыя тыя, што захоўваюць суд і робяць праведнасьць у кожным часе.

4 Памятай пра мяне, ГОСПАДЗЕ, праз ласкавасьць да народу Твайго! Наведай мяне са збаўленьнем Тваім,

5 каб я ўгледзеў дабро выбранцаў Тваіх, каб я радаваўся радасьцю народу Твайго, каб хваліўся разам са спадчынаю Тваёю!

6 Саграшылі мы разам з бацькамі нашымі, правініліся і адступіліся.

7 Бацькі нашыя ў Эгіпце не зразумелі цудаў Тваіх, ня памяталі мноства міласэрнасьці Тваёй бунтаваліся ля мора, пры моры Чырвоным.

8 Але Ён збавіў іх дзеля імя Свайго, каб зьвяіць магутнасьць Сваю.

9 Ён утаймаваў мора Чырвонае, і яно высахла; і Ён правёў іх праз бяздоньне як праз пустыню.

10 І збавіў іх з рукі ненавісьніка, і выбавіў іх з рукі ворага.

11 І пакрылі воды прыгнятальнікаў іхніх, ніводзін з іх не застаўся.

12 І хоць яны паверылі словам Ягоным і сьпявалі хвалу Яму,

13 але хутка забыліся пра дзеі Ягоныя, не чакалі на раду Ягоную.

14 І зажадалі жаданьнем у пустыні, і выпрабоўвалі Бога ў [зямлі] бязьлюднай.

15 І Ён даў ім тое, чаго хацелі, і спаслаў зьнемажэньне ў душу іхнюю.

16 І пазайздросьцілі Майсею ў табары, і Аарону, сьвятому ГОСПАДА.

17 Расчынілася зямля, і праглынула Датана, і пакрыла грамаду Авірама,

18 і загарэўся агонь пад грамадою іхняю, полымя спаліла бязбожнікаў.

19 Яны зрабілі цяля пад Гарэбам і пакланяліся перад літым [ідалам];

20 і замянілі Славу сваю на вобраз вала, які есьць траву.

21 Яны забыліся на Бога, Збаўцу свайго, Які вялікае ўчыніў у Эгіпце,

22 цуды ў зямлі Хамавай, страшныя [рэчы] ля мора Чырвонага.

23 І сказаў Ён, што вынішчыць іх, калі б не Майсей, выбранец Ягоны, які стаў у выломе перад абліччам Ягоным, каб адварнуць ярасьць Ягоную, каб Ён ня вынішчыў іх.

24 І пагрэбавалі яны зямлёй пажаданай, не паверылі словам Ягоным.

25 І наракалі ў намётах сваіх, ня слухаліся голасу ГОСПАДА.

26 І Ён падняў руку Сваю на іх, каб пападалі яны ў пустыні

27 і пападала насеньне іхняе сярод народаў і расьцярушыць іх па зямлі.

28 І яны далучыліся да Баал-Пэгора, і елі ахвяры мёртвых,

29 і злавалі [Яго] дзеянньямі сваімі, і абрынулася на іх пляга.

30 І паўстаў Пінхас, і спынілася пляга.

31 І залічана яму гэта за праведнасьць з пакаленьня ў пакаленьне на вякі.

32 І ўгнавілі яны [Бога] ля водаў Мэрыбы, і з-за іх пацярпеў Майсей,

33 бо бунтаваліся супраць духа ягонага, і ён
неразважна гаварыў вуснамі сваімі.

34 Яны ня зьнішчылі народаў, як ім казаў ГОСПАД,

35 і зьмяшаліся з паганамі, і навучыліся справаў іхніх,

36 і служылі ідалам іхнім, і яны сталіся для іх пасткаю,

37 і ахвяроўвалі сыноў сваіх і дачок сваіх дэманам,

38 і пралівалі кроў бязьвінную, кроў сыноў сваіх і
дачок сваіх, якую ахвяроўвалі ідалам Ханаанскім, і
апаганілася зямля ад крыві.

39 І апаганілі сябе ўчынкамі сваімі, чужаложылі ў
дзеяньнях сваіх.

40 І распаліўся гнеў ГОСПАДА на народ Ягоны, і
абрыдла Яму спадчына Ягоная.

41 І Ён аддаў іх у рукі паганаў, і запанавалі над імі тыя,
што ненавідзелі іх.

42 І ўціскалі іх ворагі іхнія, і яны скарыліся пад рукою
іхняю.

43 Шмат разоў Ён выратоўваў іх, але яны бунтаваліся
ў задумах сваіх і паніжаны былі за беззаконьне сваё.

44 Але Ён глянуў на іх у горы, пачуўшы галашэньне
іхняе,

45 і ўгадаў на іх дзеля запавету Свайго, і пашкадаваў
іх дзеля мноства міласэрнасьці Сваёй,

46 і Ён даў літасьць да іх перад абліччам усіх, што
паняволілі іх.

47 Збаў нас, ГОСПАДЗЕ, Божа наш, і зьбяры нас ад
паганаў, каб мы славілі сьвятое імя Тваё і хваліліся
славай Тваёю!

48 Дабраслаўлёны ГОСПАД, Бог Ізраіля, ад веку і на
вякі! І няхай скажа ўвесь народ: Амэн! Альлелюя!

Пс 107

1 Слаўце ГОСПАДА, бо Ён добры, бо на вякі
міласэрнасьць Ягоная!

2 Няхай гэтак скажуць выкупленыя ГОСПАДАМ, якіх Ён выкупіў з рукі прыгнятальніка

3 і сабраў з земляў з усходу і з захаду, з поўначы і ад мора.

4 Яны блукалі па пустыні, па бязьлюдзьдзі, шляху да гораду, дзе будуць жыць, не знайшлі.

5 Былі галоднымі і сасьмяглымі, душа іхняя ў іх зьнемаглася.

6 І крычалі яны да ГОСПАДА ў тузе сваёй, і Ён выратаваў іх з бяды іхняй.

7 І павёў Ён іх шляхам простым, каб прыйшлі да гораду, дзе будуць жыць.

8 Няхай славяць ГОСПАДА за міласэрнасьць Ягоную і за цуды Ягонья для сыноў чалавечых,

9 бо Ён насыціў душу спрагнёную і душу галодную напоўніў дабром.

10 Яны сядзелі ў цемры і ў ценю сьмерці, увязьненыя пакутамі і жалезам,

11 бо яны бунтаваліся супраць словаў Бога і радай Найвышэйшага пагрэбавалі.

12 І Ён спакорыў сэрца іхняе нядоляй; яны спатыкнуліся, і не было дапамогі.

13 І крычалі яны да ГОСПАДА ў тузе сваёй, і Ён выратаваў іх з бяды іхняй,

14 і вывёў іх з цемры і ценю сьмерці, і кайданы іхнія парваў.

15 Няхай славяць ГОСПАДА за міласэрнасьць Ягоную і за цуды Ягонья для сыноў чалавечых,

16 бо Ён скрышыў брамы мядзяныя і расьсек жалезныя засаўкі.

17 Яны [былі] неразумнымі на шляху правінаў сваіх і за беззаконьні свае пакутавалі.

18 Усякая ежа абрыдла душы іхняй, і блізка былі яны

ад брамаў сьмерці.

19 І крычалі яны да ГОСПАДА ў тузе сваёй, і Ён выратаваў іх з бяды іхняй,

20 Ён паслаў слова Сваё, і аздаравіў іх, і выбавіў іх ад магілы.

21 Няхай славяць ГОСПАДА за міласэрнасьць Ягоную і за цуды Ягонья для сыноў чалавечых!

22 Няхай ахвяруюць ахвяры падзякі, і няхай абвяшчаюць з радасьцю пра дзеянні Ягонья!

23 Тыя, што зыходзілі на мора на караблях і вялі справы на водах вялікіх,

24 яны бачылі справы ГОСПАДА і цуды Ягонья ў глыбінях.

25 Ён сказаў, і стаўся вецер бурны, і ўзьняліся хвалі,

26 і яны ўздываюцца пад неба, і падаюць у бяздоньне; душа іхняя ў [гэтым] ліху млее,

27 бадзяюцца і хістаюцца, як п'яныя, і ўся мудрасьць іхняя на марна.

28 І крычалі яны да ГОСПАДА ў тузе сваёй, і Ён выратаваў іх з бяды іхняй.

29 Ён перамяніў буру ў цішу, і суцішыліся хвалі.

30 І ўзрадаліся яны, што [ўсё] сьціхла, і Ён іх правёў да жаданае прыстані.

31 Няхай славяць ГОСПАДА за міласэрнасьць Ягоную і за цуды Ягонья для сыноў чалавечых!

32 Няхай вывышаюць Яго ў зграмаджэньні народу і паміж старшыняў няхай хваляць Яго!

33 Ён перамяніў рэкі ў пустыню і крыніцы водаў — у сухую зямлю,

34 і ўрадлівую зямлю — у салёную — за ліхоту ТЫХ, што жывуць на ёй.

35 Ён перамяніў пустыню ў возера водаў і сухую зямлю — у крыніцы водаў,

36 і там пасяліў галодных, і яны паставілі горад, дзе будуць жыць,

37 і засеялі палі, і пасадзілі вінаграднік, і атрымалі плод багаты.

38 І Ён дабраслаўляў іх, і яны множыліся вельмі; і не зьмяншалася ў іх скаціны.

39 Але [пасья] іх паменшала, і яны схіліліся пад цяжарам ліхоты і смутку.

40 Ён вылівае пагарду на князёў і кідае іх блукаць па пустках без дарогі.

41 І паднімае прыгнечанага з нэндзы, і робіць плямёны як [чароды] авечак.

42 Убачаць гэта правыя і ўзьвесьляцца; і ўсякая несправядлівасьць закрые вусны свае.

43 Хто мудры, той гэта захавае, і зразумее міласэрнасьць ГОСПАДА!

Пс 108

1 Сьпеў. Псалъм Давіда.

2 Ўмацаванае сэрца маё, Божа! Буду сьпяваць і выслаўляць [Цябе] ў славе маёй!

3 Збудзіцеся, псалтыр і гусьлі! Я пабуджу сьвітаньне!

4 Буду славіць Цябе сярод людзей, ГОСПАДЗЕ, і буду выслаўляць Цябе сярод народаў,

5 бо па-над неба вялікая міласэрнасьць Твая, і праўда Твая — да аблокаў.

6 Узьвялічя па-над неба, Божа, і па-над усёй зямлёй [няхай будзе] слава Твая!

7 Каб былі ўратаваньня ўмілаванья Твае, збаў правіцай Тваёй і адкажы мне!

8 Бог сказаў у сьвятасьці Сваёй: “Я ўзрадуся! Я падзялю Сыхем, і даліну Сукот разьмераю.

9 Мой Гілеад, Мой Манаса, і Эфраім — моц галавы Маёй, Юда — заканадаўца Мой!

10 Мааў — міса для мыцьця Майго; на Эдом кіну сандалы Мае; над [зямлёй] Філістынскай радасна гукаць буду!

11 Хто ўвядзе мяне ў горад умацаваны? Хто завядзе мяне ў Эдом?

12 Ці ж ня Ты, Божа, нас пакінуў і не выходзіш, Божа, з войскамі нашымі?

13 Дай нам успамогу ў прыгнечаньні [нашым], бо марны ратунак чалавечы.

14 З Богам мы зьявім сілу, і Ён растопча прыгнятальнікаў нашых.

Пс 109

1 Кіраўніку хору. Псальм Давіда. Божа, хвала мая, не маўчы!

2 Бо вусны бязбожныя і вусны здрадлівыя расчыніліся супраць мяне, гавораць са мною языком хлусьлівым.

3 І словамі нянавісьці атачылі мяне, і ваююць супраць мяне без прычыны.

4 За любоў маю яны супрацьстаяць мне; а я малюся.

5 Яны заплацілі мне злом за дабро, і нянавісьцяй — за любоў маю.

6 Пастаў над ім бязбожніка, і шатан няхай стане праваруч яго;

7 калі будзе суджаны, няхай будзе як бязбожнік, а малітва ягоная няхай станецца грэхам.

8 Няхай дні ягоныя будуць кароткія, а ўрад ягоны няхай возьме іншы.

9 Няхай сыны ягоныя будуць сіротамі, а жонка ягоная — удавою.

10 Няхай выгнаньня, будуць выгнанцамі сыны ягоныя, і няхай жабруюць і шукаюць [хлеба] на руінах сваіх!

11 Няхай захопіць ліхвар усё, што яму належыць, і няхай чужынцы захопяць працу ягоную.

12 Няхай ня будзе нікога, хто яму зьявіць міласэрнасьць, і няхай ня будзе таго, хто зьлітуецца над сіротамі ягонымі.

13 Насеньне ягонае няхай будзе зьнішчана; у пакаленьні наступным няхай будзе выкрэсьленае імя ягонае!

14 Няхай будзе ўзгаданае беззаконьне бацькоў ягоных перад ГОСПАДАМ, і грэх маці ягонай няхай ня будзе змыты!

15 Няхай будуць яны перад ГОСПАДАМ заўсёды, і няхай Ён вынішчыць на зямлі памяць пра яго,

16 бо ён не памятаў, каб чыніць міласэрнасьць, і перасьледаваў чалавека беднага і прыгнечанага, і з сэрцам зламаным, каб забіць яго.

17 Любіў ён праклён, і ён прыйдзе на яго! Не было даспадобы яму дабраслаўленьне, і яно будзе далёка ад яго!

18 І ён апранецца праклёнам, быццам шатай сваёй, і ён увойдзе, як вада, у нутро ягонае, і як алей, — **У КОСТКІ ЯГОНЫЯ!**

19 Няхай будзе яму як адзеньне, у якое ён адзяецца, і як пас, якім заўсёды падпярэзваецца!

20 Гэткая будзе плата ад ГОСПАДА тым, што супрацьстаяць мне, і тым, што благое гавораць супраць душы маёй!

21 А Ты, ГОСПАДЗЕ, Госпадзе, учыні са мною дзеля імя Твайго, і, бо добрая міласэрнасьць Твая, выратуй мяне,

22 бо я бедны і прыгнечаны, і сэрца маё ў нутры маім зранена.

23 Я зыходжу, як цень, што зьнікае; ганяюць мяне, як саранчу.

24 Калені мае ад посту хістаюцца, і цела маё ссохла без алею.

25 І я стаўся ганьбаю для іх, яны глядзяць на мяне, ківаючы галовамі сваімі.

26 Дапамажы мне, ГОСПАДЗЕ, Божа мой! Збаў мяне паводле міласэрнасьці Тваёй!

27 І даведаюцца яны, што гэта рука Твая, што Ты, ГОСПАДЗЕ, зрабіў гэта!

28 Яны праклінаюць, а Ты дабраславі! Яны паўстаюць [супраць мяне], і будуць асаромленыя, а слуга Твой няхай узрадуецца!

29 Няхай апрануцца ў зьнявагу тыя, што супрацьстаяць мне, і ахінуцца, быццам плашчом, у сорам свой!

30 Я буду гучна славіць ГОСПАДА вуснамі маімі і сярод мноства [народу] буду хваліць Яго,

31 бо Ён стаіць праваруч прыгнечанага, каб збавіць яго ад тых, што асуджаюць душу ягоную.

Пс 110

1 Псальм Давіда. Сказаў ГОСПАД Госпаду майму: “Сядзь праваруч Мяне, пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа пад стопы Твае!”

2 Кій моцы тваёй пашле ГОСПАД з Сыёну: “Мей уладу сярод ворагаў тваіх!”

3 Народ твой у дзень магутнасьці тваёй ахвотна зьбярэцца ў аздобе сьвятой; як раса з улоньня сьвітання будзе маладосьць твая.

4 Прысягнуў ГОСПАД і не раскаецца: “Ты сьвятар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка”.

5 Госпад праваруч цябе у дзень гневу Свайго скрышыць валадароў,

6 будзе судзіць народы, усё напоўніць трупамі, скрышыць галаву, што пануе над многімі землямі.

7 Са струменя нап'ецца ў дарозе і дзеля таго ўзвысіць галаву.

Пс 111

1 Альлелюя! Буду славіць ГОСПАДА ўсім сэрцам на нарадзе правых і ў грамадзе.

2 Вялікія дзеянні ГОСПАДА, годныя ўвагі ўсіх, што імкнуцца да іх.

3 Годнасьць і велічнасьць — справы Ягонья, і праведнасьць Ягоная будзе трываць вечна.

4 Ён памятнымі зрабіў цуды Свае, ГОСПАД літасьцівы і спагадлівы.

5 Ён ежу дае тым, што баяцца Яго, памятае на які запавет Свой.

6 Ён распавёў народу Свайму пра сілу дзеянняў Сваіх, даючы яму спадчыну народаў.

7 Дзеі рук Ягоных — праўда і суд; усе загады Ягонья верныя,

8 замацаваныя на які вечныя, зробленыя ў праўдзе і шчырасьці.

9 Збаўленьне паслаў Ён народу Свайму, пастанавіў на які запавет Свой; сьвятое і страшнае імя Ягонае!

10 Страх перад ГОСПАДАМ — пачатак мудрасьці; добры розум [маюць] усе, што дзейнічаюць [у страху Божым]. Хвала Ягоная трывае вечна.

Пс 112

1 Альлелюя! Шчаслівы той чалавек, які баіцца ГОСПАДА і ў прыказаньнях Ягоных мае ўпадабаньне вялікае.

2 Магутным будзе на зямлі насеньне ягонае; пакаленьне правых будзе дабраслаўлёнае.

3 Маёмасьць і багацьце ў доме ягоным, і праведнасьць ягоная будзе трываць вечна.

4 Узыходзіць у цемры сьвятло правым, літасьцівы і спагадлівы, і праведны [Бог].

5 Добра чалавеку, які літуецца і пазычае, які справы свае вядзе згодна з судом.

6 Бо ён ніколі не пахісьнецца; у вечнай памяці будзе праведнік.

7 Ня будзе баяцца, чуючы вестку благу; моцнае сэрца ягонае, ён спадзяецца на ГОСПАДА.

8 Умацаванае сэрца ягонае, ён ня будзе баяцца, аж пакуль угледзіць [загубу] прыгнятальнікаў сваіх.

9 Раскідаў, раздаў бедным; праведнасьць ягоная трывае вечна, рог ягоны ўзьнімецца ў славе.

10 Угледзіць гэта бязбожнік і будзе злаваць, скрыгатаць ён будзе зубамі і змарнее, і жаданьне бязбожніка загіне.

Пс 113

1 Альлелюя! Хвалеце, слугі ГОСПАДАВЫ, хвалеце імя ГОСПАДА!

2 Няхай будзе дабраслаўлёнае імя ГОСПАДА ад цяпер і на вякі!

3 Ад усходу сонца да захаду яго няхай будзе хвалёнае імя ГОСПАДА!

4 Узьвялічаны ГОСПАД над усімі народамі; па-над нябёсы слава Ягоная.

5 Хто як ГОСПАД, Бог наш, Які жыве ў вышыні

6 і схіляецца, каб паглядзець на неба і зямлю;

7 Які з пылу падымае гаротніка, з гною узносіць беднага,

8 каб пасадзіць яго сярод магнатаў, сярод магнатаў народу Свайго;

9 Які бясплодную садзіць у доме як маці, якая радуецца сынам [сваім]? Альлелюя!

Пс 114

- 1 Калі выходзіў Ізраіль з Эгіпту, дом Якуба з народу чужацкага,
- 2 стаўся Юда сьвятыняй Ягонай, Ізраіль — [месцам] панаваньня Ягонага.
- 3 Мора ўбачыла і ўцякло, Ярдан павярнуў назад.
- 4 Горы скакалі, быццам бараны, узгоркі — **БЫЦЦАМ ЯГНЯТЫ.**
- 5 Што табе, мора, што ты ўцякло? Ты, Ярдане, што павярнуў назад?
- 6 Што вы скачаце, горы, быццам бараны, узгоркі — **БЫЦЦАМ ЯГНЯТЫ?**
- 7 Перад абліччам Госпада задрыжэла зямля, перад абліччам Бога Якубавага,
- 8 Які перамяняе скалу ў возера воднае, камень — у крыніцу водаў.

Пс 115

- 1 Ня нам, ГОСПАДЗЕ, ня нам, але іменьню Твайму дай Ты славу дзеля міласэрнасьці Тваёй, дзеля праўды Тваёй!
- 2 Навошта казаць паганам: “Дзе ж Бог іхні?”
- 3 А Бог наш у небе; усё, што Яму да спадобы, Ён робіць.
- 4 Іхнія ідалы — срэбра і золата, творы рук чалавечых.
- 5 Маюць вусны, і не гавораць; маюць вочы, і ня бачаць;
- 6 маюць вушы, і ня чуюць, маюць ноздры, і нюху няма;
- 7 рукі ў іх, і ня мацаюць; ногі ў іх, і ня ходзяць; і не выказваюцца горлам сваім.
- 8 Няхай стануцца падобнымі да іх тыя, што іх робяць, усе, што на іх спадзяюцца.
- 9 Ізраілю, спадзявайся на ГОСПАДА. Ён — дапамога іхняя і шчыт іх!
- 10 ДOME Аарона, спадзявайся на ГОСПАДА. Ён — дапамога іхняя і шчыт іх!

11 Вы, што ГОСПАДА баіцеся, спадзявайцеся на ГОСПАДА: Ён — дапамога іхняя і шчыт іх!

12 ГОСПАД памятае пра нас. Ён будзе дабраслаўляць, Ён будзе дабраслаўляць дом Ізраіля, Ён будзе дабраслаўляць дом Аарона,

13 Ён будзе дабраслаўляць тых, што баяцца ГОСПАДА, разам малых і вялікіх.

14 Няхай памножыць вас ГОСПАД, вас і вашых сыноў.

15 Дабраслаўлёныя вы ГОСПАДАМ, Які стварыў неба і зямлю.

16 Неба — неба ГОСПАДА, а зямлю Ён даў сынам чалавечым.

17 Ня мёртвыя хваляць ГОСПАДА, ня ўсе тыя, што зыходзяць ў [месца] маўчаньня,

18 але мы будзем дабраслаўляць ГОСПАДА ад цяпер і на вякі. Альлелюя!

Пс 116

1 Люблю ГОСПАДА, бо Ён пачуў голас мой і маленьне маё,

2 бо Ён прыхіліў да мяне вуха Сваё ў дзень, калі я клікаў [Яго].

3 Ахапілі мяне путы сьмерці; мукі пякельныя адшукалі мяне; я знайшоў трывогу і смутак.

4 І паклікаў я імя ГОСПАДА: “Збаў, прашу, ГОСПАДЗЕ, душу маю!”

5 Літасьцівы ГОСПАД і праведны, наш Бог міласьцівы.

6 ГОСПАД захоўвае неразумных; і калі зьнемагаю, Ён ратуе мяне.

7 Вярніся, душа мая, да супачынку твайго, бо ГОСПАД робіць добрае табе.

8 Бо Ты выратаваў душу маю ад сьмерці, вочы мае — ад сьлёзаў, ногі мае — ад падзенья.

9 Буду хадзіць перад абліччам ГОСПАДА ў зямлі жывых.

10 Я веру, дык гавару: “Я моцна прыгнечаны”.

11 Я сказаў у збянтэжанасьці маёй: “Усе людзі хлусяць!”

12 Што я вярну ГОСПАДУ за ўсе дабрадзействы Ягоная для мяне?

13 Келіх збаўленьня ўзьніму і імя ГОСПАДА буду клікаць.

14 Абяцаньні мае ГОСПАДУ споўню перад усім народам Ягоным.

15 Каштоўная ў вачах ГОСПАДА сьмерць багабойных Ягоных.

16 О ГОСПАДЗЕ! Я ж слуга Твой, я — слуга Твой, сын служкі Тваёй! Ты разьбіў кайданы мае.

17 Табе ахвярую ахвяру падзякі і імя ГОСПАДА буду клікаць.

18 Абяцаньні мае ГОСПАДУ споўню перад усім народам Ягоным,

19 у панадворках дому ГОСПАДАВАГА, пасярод цябе, Ерусаліме! Альлелюя!

Пс 117

1 Хвалеце ГОСПАДА, усе народы! Праслаўляйце Яго, усе плямёны!

2 Бо вялікая над намі міласэрнасьць Ягоная, і праўда ГОСПАДА на вякі! Алелюя!

Пс 118

1 Слаўце ГОСПАДА, бо Ён добры, бо на вякі міласэрнасьць Ягоная!

2 Няхай скажа Ізраіль, што на вякі міласэрнасьць Ягоная!

3 Няхай скажа дом Ааронавы, што на вякі міласэрнасьць Ягоная!

4 Няхай скажуць тыя, што баяцца ГОСПАДА, што на вякі міласэрнасьць Ягоная!

5 У муках клікаў я ГОСПАДА, і Ён адказаў мне, Госпад [вывеў мяне] на вольны прастор.

6 ГОСПАД са мною, я не баюся. Што зробіць мне чалавек?

7 ГОСПАД са мною, Ён — дапамога мая, і я буду глядзець [на загубу] тых, што мяне ненавідзяць.

8 Лепш мець надзею на ГОСПАДА, чым спадзявацца на чалавека.

9 Лепш мець надзею на ГОСПАДА, чым спадзявацца на магнатаў.

10 Усе народы мяне абступілі, але імем ГОСПАДА я зьнёс іх.

11 Абступілі мяне, абступілі, але імем ГОСПАДА я зьнёс іх.

12 Абселі мяне, быццам пчолы, і згарэлі яны, як агонь з цярніны, бо імем ГОСПАДА я зьнёс іх.

13 Пхаючы, папхнулі мяне, каб я ўпаў, але ГОСПАД дапамог мне.

14 ГОСПАД — моц мая і песня мая, Ён стаўся збаўленьнем маім.

15 Голас радасьці і збаўленьня — у наметах праведнікаў. Правіца ГОСПАДА зьявіла сілу.

16 Правіца ГОСПАДА ўзьнесена, правіца ГОСПАДА зьявіла сілу.

17 Не памру, але буду жыць і буду абвяшчаць пра дзеянні ГОСПАДА.

18 Караючы, пакараў мяне ГОСПАД, але сьмерці мяне не аддаў.

19 Адчыніце мне брамы праведнасьці; я ўвайду праз іх і буду славіць ГОСПАДА.

20 Вось брама ГОСПАДАВА; праведнікі ўвойдуць праз яе.

- 21 Буду славіць Цябе, бо Ты адказаў мне і стаўся збаўленьнем маім!
- 22 Камень, які адкінулі будаўнікі, стаўся галавой вугла.
- 23 Ад ГОСПАДА гэта сталася і [гэта] чуд у вачах нашых!
- 24 Вось дзень, які стварыў ГОСПАД; будзем весяліцца і радавацца ў ім!
- 25 Прашу, ГОСПАДЗЕ, збаў цяпер! Прашу, ГОСПАДЗЕ, дай посьпех цяпер!
- 26 Дабраслаўлены той, хто прыходзіць у імя ГОСПАДА; мы дабраслаўляем вас з дому ГОСПАДАВАГА.
- 27 ГОСПАД ёсьць Бог, Ён асьвятліў нас; прывяжыце вяроўкамі сьвяточную [ахвяру] да рагоў ахвярніку!
- 28 Ты — Бог мой, Цябе я буду славіць, Цябе, Божа мой, вывышаць!
- 29 Слаўце ГОСПАДА, бо Ён — добры, бо на вякі міласэрнасьць Ягоная!

Пс 119

- 1 Шчасьлівыя тыя, у якіх шлях беззаганны, якія ходзяць паводле закону ГОСПАДА.
- 2 Шчасьлівыя тыя, што захоўваюць сьведчаньні Ягоня, якія ўсім сэрцам шукаюць Яго,
- 3 якія ня робяць беззаконья, і ходзяць шляхам Ягоным.
- 4 Ты загадаў, каб пільна захоўвалі загады Твае.
- 5 О, каб жа я ўмацаваў шлях мой, каб захоўваць пастановы Твае!
- 6 Тады я ня буду асаромлены, калі буду глядзець на ўсе прыказаньні Твае.
- 7 Буду славіць Цябе ў шчырасьці сэрца, калі буду вучыцца судам праведнасьці Твай.
- 8 Пастановы Твае я буду захоўваць, толькі не пакідай мяне!

9 Якім чынам юнак захавае ў чыстасьці сьцежку сваю? [Калі] будзе захоўваць [яе] паводле слова Твайго.

10 Усім сэрцам маім я шукаю Цябе, ня дай мне адхіліцца ад прыказаньняў Тваіх!

11 У сэрцы маім я хаваю слова Тваё, каб не зграшыць супраць Цябе.

12 Дабраслаўлёны Ты, ГОСПАДЗЕ! Навучы мяне пастановам Тваім!

13 Вуснамі маімі абвяшчаю ўсе прысуды вуснаў Тваіх.

14 На шляху сьведчаньняў Тваіх я радуся больш, чым ад усялякіх каштоўнасьцяў.

15 Пра пастановы Твае буду разважаць і буду глядзець на сьцежкі Твае.

16 У пастановах Тваіх будзе ўцеха мая, не забудуся слова Твайго.

17 Рабі добрае слуге Тайму, каб я жыву і захоўваю слова Тваё.

18 Расчыні вочы мае, і буду глядзець на цудоўныя дзеянні закону Твайго!

19 Я — **прыхадзень на зямлі**; не хавай ад мяне прыказаньні Твае!

20 Зьнемаглася душа мая, прагнучы ўвесь час судоў Тваіх.

21 Ты ўтаймаваў свавольнікаў, якія праклятыя, бо ўхіляюцца ад прыказаньняў Тваіх.

22 Адалі ад мяне ганьбу і пагарду, бо я захоўваю сьведчаньні Твае.

23 Нават калі засядуць князі і будуць змаўляцца супраць мяне, слуга Твой будзе разважаць пра пастановы Твае.

24 Бо сьведчаньні Твае — **пацеха мая і рада**.

25 Прыліпла да пылу душа мая; ажыві мяне паводле слова Твайго.

26 Пра шляхі мае я апавядаў, і Ты адказаў мне; навучы мяне пастановам Тваім.

27 Дай мне зразумець шлях загадаў Тваіх, і я буду разважаць пра цуды Твае.

28 Сьлёзы ліе душа мая ад смутку, узьнімі мяне паводле слова Твайго!

29 Шлях хлусьні аддалі ад мяне і закон Твой няхай будзе літасьцівы да мяне.

30 Я выбраў шлях вернасьці, суды Твае паставіў [перад вачыма].

31 Я прыляпіўся да сьведчаньняў Тваіх; ГОСПАДЗЕ, ня дай мне асароміцца!

32 Шляхам прыказаньняў Тваіх я пабягу, бо Ты пашыраеш сэрца маё.

33 Навучы мяне, ГОСПАДЗЕ, шляху пастановаў Тваіх, і я буду пільнавацца яго аж да канца.

34 Дай мне разуменьне, і буду пільнавацца закону Твайго і захоўваць яго ўсім сэрцам.

35 Вядзі мяне па сьцежцы прыказаньняў Тваіх, бо ў гэтым упадабаньне маё.

36 Нахіляй сэрца маё да сьведчаньняў Тваіх, а не да прыбытку.

37 Адвярні вочы мае, каб на марнасьць не глядзелі; ажыві мяне на шляхах Тваіх!

38 Няхай паўстане слова Тваё для слугі Твайго, які [ходзіць у] страху Тваім.

39 Аддалі ад мяне ганьбу, якое баюся, бо суды Твае добрыя.

40 Вось, я прагну загадаў Тваіх; ажыві мяне праведнасьцю Тваёю.

41 Няхай прыйдзе да мяне міласэрнасьць Твая, ГОСПАДЗЕ, і збаўленьне Тваё паводле слова Твайго,

42 каб я мог адказаць словам таму, хто зьневажае мяне, бо я спадзяюся на слова Тваё.

43 І не пазбаў вусны мае слова праўды зусім, бо я на суды Твае спадзяюся.

44 І я буду захоўваць закон Твой заўсёды, і на вякі вечныя,

45 і буду хадзіць па [прасторы] шырокім, бо загадаў Тваіх я шукаў.

46 І буду гаварыць пра сьведчаньні Твае перад валадарамі і ня буду асаромлены.

47 І буду мець уцеху ў прыказаньнях Тваіх, якія я ўзьлюбіў.

48 І буду ўздымаць рукі мае да прыказаньняў Тваіх, якія я ўзьлюбіў, і буду разважаць пра пастановы Твае.

49 Узгадай слова да слугі Твайго, на якое маю спадзявацца.

50 Гэта пацяшэньне маё ў нядолі маёй, бо слова Тваё ажыўляе мяне.

51 Сьвольнікі вельмі здзекуюцца з мяне; але я ад закону Твайго ня ўхіляўся.

52 Узгадваў я, ГОСПАДЗЕ, суды Твае спрад вякоў, і гэта пацяшала мяне.

53 [Гнеў] палючы мяне агарнуў на бязбожнікаў, якія пакінулі закон Твой.

54 Пастановы Твае сталіся гімнам для мяне ў доме вандраваньня майго.

55 Імя Тваё, ГОСПАДЗЕ, я ўначы ўзгадваў і захоўваў закон Твой.

56 Гэтак сталася са мною, бо я пільнаваўся загадаў Тваіх.

57 “Мая частка, ГОСПАДЗЕ, — сказаў я, — захоўваць слова Тваё”.

58 Я прынізіўся перад абліччам Тваім ад усяго сэрца; злітуйся нада мною паводле слова Твайго.

59 Я думаў пра шляхі мае, і зьвярнуў ногі мае да сьведчаньняў Тваіх.

60 Сьпяшаўся я і не марудзіў захоўваць прыказаньні Твае.

61 Путы бязбожнікаў аблуталі мяне, але закон Твой я не забыўся.

62 Сярод ночы я ўстаю, каб славіць Цябе за суды праведнасці Тваёй.

63 Я — суполькнік для ўсіх, што баяцца Цябе і захоўваюць загады Твае.

64 Міласэрнасць Твая, ГОСПАДЗЕ, напоўніла зямлю; навучы мяне пастановам Тваім!

65 Дабро Ты зрабіў слуге Твайму, ГОСПАДЗЕ, паводле слова Твайго.

66 Добраму розуму і веданню навучы мяне, бо я прыказанням Тваім веру.

67 Перш, чым я стаўся спакораным, я блукаў; цяпер слова Тваё я захоўваю.

68 Ты добры і робіш добрае, навучы мяне пастановам Тваім!

69 Свавольнікі надумалі хлусню супраць мяне; а я ўсім сэрцам буду пільнавацца загадаў Тваіх.

70 Сталася нячулым ад тлушчу сэрца іхняе; а я меў уцеху ў законе Тваім.

71 Добра мне, што я быў ўпакораны, каб навучыўся пастановам Тваім.

72 Лепшы для мяне закон вуснаў Тваіх, чым тысячы золата і срэбра.

73 Рукі Твае зрабілі мяне і ўмацавалі; дай мне разуменьне, каб я навучыўся прыказанням Тваім!

74 Тыя, што баяцца Цябе, убачаць мяне і ўзрадуюцца, бо я на слова Тваё спадзяюся.

75 Ведаю, ГОСПАДЗЕ, што праведныя суды Твае, і слушна Ты ўпакорыў мяне.

76 Няхай, прашу, міласэрнасць Твая пацяшае мяне паводле слова Твайго да слугі Твайго.

77 Няхай прыйдзе да мяне літасць Твая, каб я жыў, бо закон Твой — пацеха мая.

78 Няхай будуць асаромлены свавольнікі, бо яны падманліва блыталі мяне; а я буду разважаць пра загады Твае.

79 Няхай да мяне навернуцца тыя, што баяцца Цябе, і тыя, што ведаюць сьведчаньні Твае.

80 Няхай будзе сэрца маё беззаганным у [выкананьні] пастановаў Тваіх, каб я ня быў асаромлены.

81 Зьнемагае душа мая без збаўленьня Твайго; на слова Тваё спадзяюся.

82 Зьнемагаюць вочы мае бяз слова Твайго, кажучы: “Калі ж Ты пацешыш мяне?”

83 Я стаўся, як мех [скураны] ў дыме; але пастановаў Тваіх не забыўся.

84 Колькі будзе дзён слугі Твайго, калі Ты ўчыніш суд над тымі, што перасьледуюць мяне?

85 Выкапалі свавольнікі яму для мяне, але гэта пярэчыць закону Твайму.

86 Усё прыказаньні Твае — **верныя**; [з дапамогай] хлусьні перасьледуюць мяне, дапамажы Ты мне!

87 Амаль вынішчылі мяне на зямлі; а я не пакінуў загадаў Тваіх.

88 Праз міласэрнасьць Тваю захавай мне жыцьцё, і буду захоўваць сьведчаньні вуснаў Тваіх.

89 На вякі, ГОСПАДЗЕ, слова Тваё сьцьверджана на небе!

90 З пакаленьня ў пакаленьне вернасьць Твая; Ты ўгрунтаваў зямлю, і яна стаіць.

91 Паводле прысуду Твайго стаяць яны да гэтага дня, бо ўсё гэта — **слугі Твае**.

92 Калі б закон Твой ня быў ўцехаю маёй, даўно б я згінуў у нядолі маёй.

93 На вякі не забудуся загадаў Тваіх, бо імі Ты захаваў мне жыцьцё.

94 Я — **ТВОЙ!** Збаў мяне, бо я шукаю загады Твае.

95 Цікуюць на мяне бязбожнікі, каб зьнішчыць мяне; а я пра сьведчаньні Твае разважаю.

96 Я бачыў заканчэньне ўсякай дасканаласьці; але прыказаньні Твае ня маюць канца.

97 Як я люблю закон Твой! Увесь дзень ён у думках маіх!

98 Зрабілі мяне мудрэйшым за ворагаў маіх прыказаньні Твае, бо яны на вякі са мною.

99 Я стаўся больш разважлівым за ўсіх, што вучылі мяне, бо сьведчаньні Твае ў думках маіх.

100 Я стаўся разумнейшым за старых, бо пільнуюся загадаў Тваіх.

101 Ад усякай сьцежкі благой я стрымліваў ногі мае, каб захоўваць слова Тваё.

102 Ад прысудаў Тваіх я ня адступаўся, бо Ты мяне навучаеш.

103 Як салодкія словы Твае паднябеньню майму, салатзей за мёд вуснам маім!

104 Пра загады Твае буду разважаць, дзеля гэтага ненавіджу ўсякую сьцежку хлусьні.

105 Слова Тваё — сьветач для ног маіх і сьвятло на сьцежцы маёй.

106 Я прысягнуў і я падняўся, каб захоўваць суды праведнасьці Тваёй.

107 Я вельмі моцна прыгнечаны; ГОСПАДЗЕ, ажыві мяне паводле слова Твайго!

108 Мей упадабаньне, прашу, ГОСПАДЗЕ, у дабраахвотных [абяцаньнях] вуснаў маіх, і навучы мяне судам Тваім.

109 Душа мая заўсёды ў руцэ маёй, і закону Твайго я не забываюся.

110 Наставілі бязбожнікі пастку супраць мяне, але я не ўхіліўся ад загадаў Тваіх.

111 Я ўспадкаеміў сьведчаньні Твае на вякі, бо яны — радасьць сэрца майго.

112 Я нахіляю сэрца маё, каб рабіла паводле пастановаў Тваіх на вякі, аж да канца.

113 Двудушных я ненавіджу, а закон Твой люблю.

114 Ты — заслона мая і шчыт мой, на слова Тваё спадзяюся.

115 Адыйдзіце ад мяне, злачынцы, каб я мог захоўваць прыказаньні Бога майго.

116 Падтрымай мяне паводле слова Твайго, і буду жыць, і ня буду асаромлены ў надзеі маёй.

117 Умацуй мяне, і буду збаўлены, і буду ўглядацца ў пастановы Твае заўсёды.

118 Ты адапхнуў ўсіх, якія ўхіляюцца ад пастановаў Тваіх, бо хлусьлівы падман іхні.

119 Быццам жужаль Ты выкідаеш усіх бязбожнікаў зямлі; дзеля гэтага я ўзьлюбіў сьведчаньні Твае.

120 Дрыжыць ад страху перад Табою цела маё, і судоў Тваіх я баюся.

121 Я чыніў суд і праведнасьць; не аддай мяне прыгнятальнікам маім!

122 Заступіся за слугу Твайго на добро [яму]; каб не прыгняталі мяне свавольнікі.

123 Зьнемагаюць вочы мае, [выглядаючы] збаўленьне Тваё і слова праведнасьці Тваёй.

124 Учыні са слугою Тваім паводле міласэрнасьці Тваёй, і навучы мяне пастановам Тваім.

125 Я — слуга Твой; дай мне разуменьне, каб пазнаў сьведчаньні Твае.

126 Час дзейнічаць для ГОСПАДА, [бо] яны парушылі закон Твой.

127 Дзеля гэтага я люблю прыказаньні Твае больш, чым золата, золата найчысьцейшае.

128 Дзеля гэтага ўсе загады Твае, усе лічу слухнымі, кожную сьцежку хлусьні ненавіджу.

129 Цудоўныя сьведчаньні Твае, дзеля гэтага душа мая пільнуецца іх.

130 Адкрыцьцё словаў Тваіх асьвятляе, дае разуменьне неразумным.

131 Расчыняю я вусны мае і ўздыхаю, бо прагну прыказаньняў Тваіх.

132 Павярніся да мяне і зьлітуйся нада мною, паводле суду [Твайго] для тых, што любяць імя Тваё.

133 Стопы мае ўмацуй Ты ў слове Тваім і ня дай беззаконьню авалодаць мною.

134 Выбаў мяне ад крыўды чалавека, і буду захоўваць загады Твае.

135 Аблічча Тваё няхай сьвеціць над слугою Тваім, і навучы мяне пастановам Тваім.

136 Струмяні водаў цякуць з вачэй маіх, бо [людзі] не захоўваюць закон Твой.

137 Ты праведны, ГОСПАДЗЕ, і справядлівыя суды Твае.

138 Ты загадаў [чыніць] праведнасьць, сьведчаньні Твае і вернасьць вялікую.

139 Зьядае мяне руплівасьць мая, бо забыліся на словы Твае прыгнятальнікі мае.

140 Слова Тваё вельмі чыстае, і слуга Твой узлюбіў яго.

141 Малы я і пагарджаны, але загадаў Тваіх я не забываюся.

142 Праведансьць Твая — праведнасьць на вякі, і закон Твой — праўда.

143 Прыгнёт і гора знайшлі мяне; прыказаньні Твае — пацеха мая.

144 Праведнасьць сьведчаньняў Тваіх — на вякі; дай мне разуменьне, і буду жыць.

145 З усяго сэрца я клічу, адкажы мне, ГОСПАДЗЕ, каб я пільнаваўся пастановаў Тваіх.

146 Я клічу Цябе, збаў мяне, і буду захоўваць сьведчаньні Твае!

147 Я апярэджваю сьвітаныне і галашу, на слова Тваё, на слова Тваё спадзяюся.

148 Вочы мае апярэджаюць варту [начную], каб мне разважаць пра слова Тваё.

149 Голас мой пачуй паводле міласэрнасьці Тваёй, ГОСПАДЗЕ, паводле суду Твайго ажыві мяне.

150 Набліжаюцца [да мяне] тыя, што імкнуцца да брыдоты; яны ад закону Твайго адступіліся.

151 Але блізка Ты, ГОСПАДЗЕ, і ўсе прыказаньні Твае — праўда.

152 Здаўна я ведаю сьведчаньні Твае, што Ты на вякі заснаваў іх.

153 Глянь на нядолю маю і выратуй мяне, бо я пра закон Твой не забываўся.

154 Барані мяне ў справе маёй і выбаў мяне, паводле слова Твайго ажыві мяне.

155 Далёка ад бязбожнікаў збаўленьне, бо яны не шукалі пастановаў Тваіх.

156 Літасьць Твая вялікая, ГОСПАДЗЕ; паводле суду Твайго ажыві мяне.

157 Шмат тых, што перасьледуюць мяне і прыгнятаюць мяне; але ад сьведчаньняў Тваіх я не ўхіляўся.

158 Я бачыў адступнікаў і брыдзіўся тымі, якія не захоўвалі слова Твайго.

159 Глянь, ГОСПАДЗЕ, як я люблю загады Твае; паводле міласэрнасьці Тваёй ажыві мяне.

160 Аснова слова Твайго — праўда, і на вякі кожны прысуд праведнасьці Тваёй.

161 Князі перасьледуюць мяне без прычыны, але слова Твайго баіцца сэрца маё.

162 Я радуся са слова Твайго як той, хто знайшоў вялікі прыбытак.

163 Хлусьню ненавіджу і брыджуся ёю, закон Твой люблю.

164 Сямкратна ў дзень я хвалю Цябе за прысуды праведнасьці Тваёй.

165 Вялікі супакой Ты даеш тым, якія любяць закон Твой, і яны не спатыкнуцца.

166 Я ўзіраюся на збаўленьне Тваё, ГОСПАДЗЕ, і выконваю прыказаньні Твае.

167 Захоўвала душа мая сьведчаньні Твае, і я моцна ўзьлюбіў іх.

168 Я захоўваю загады Твае і сьведчаньні Твае, бо ўсе шляхі мае перад Табою.

169 Няхай дойдзе галашэньне маё да аблічча Твайго, ГОСПАДЗЕ! Паводле слова Твайго дай мне разуменьне.

170 Няхай прыйдзе маленьне маё перад аблічча Тваё! Паводле слова Твайго выратуй мяне!

171 Вусны мае будуць апавядаць хвалу, бо Ты вучыш мяне пастановам Тваім.

172 Язык мой будзе адказваць пра слова Тваё, бо ўсе прыказаньні Твае праведныя.

173 Няхай станецца рука Твая дапамогай маёй, бо я выбраў загады Твае.

174 Я прагну збаўленьня Твайго, ГОСПАДЗЕ, і закон Твой — пацеха мая.

175 Няхай жыве душа мая, каб хваліць Цябе, і суды Твае няхай дапамогуць мне.

176 Я заблукаў як авечка, што згубілася, адшукай Ты слугу Твайго, бо прыказаньняў Тваіх я не забываўся.

Пс 120

- ¹ Сьпеў узыходжаньня. Да ГОСПАДА я клікаў у бядзе маёй, і Ён адказаў мне.
- ² ГОСПАДЗЕ, вызваль душу маю ад вуснаў хлусьлівых, ад языка здрадлівага.
- ³ Што дасьць табе ды якую карысьць прынясе язык здрадлівы?
- ⁴ Вострыя стрэлы волата і вугольле ядлоўцавае.
- ⁵ Гора мне, што я жыву ў Мэшэка, што я пасяліўся ля намётаў Кедарскіх!
- ⁶ Вельмі доўга душа мая жыла сярод тых, што ненавідзяць супакой.
- ⁷ Я — [сам] супакой; ды, як толькі прамоўлю, яны [пачынаюць] вайну.

Пс 121

- ¹ Сьпеў узыходжаньня. Узьнімаю я вочы мае да гораў, адкуль прыйдзе да мяне дапамога.
- ² Дапамога мая ад ГОСПАДА, Які стварыў неба і зямлю.
- ³ Ён ня дасьць пахіснуцца назе тваёй, не задрэмле Той, Які захоўвае цябе.
- ⁴ Сапраўды, не задрэмле і ня будзе спаць Той, Які захоўвае Ізраіля.
- ⁵ ГОСПАД — Той, Які захоўвае цябе, ГОСПАД — цень твой праваруч цябе.
- ⁶ Удзень сонца ня ўдарыць цябе, ані месяц уначы.
- ⁷ ГОСПАД будзе захоўваць цябе ад усякага зла, будзе душу тваю Ён захоўваць.
- ⁸ ГОСПАД будзе захоўваць твой выхад і твой уваход ад цяпер і на вякі.

Пс 122

- ¹ Сьпеў узыходжаньня. Давіда. Узрадаваўся я, калі

мне сказали: “Хадзем у дом ГОСПАДА!”

² Вось, ногі нашыя стаяць у брамах тваіх, Ерусаліме!

³ Ерусаліме! Ты пабудаваны, як горад, які злучаны разам,

⁴ куды ўваходзяць калены, калены ГОСПАДАВЫ, як сьведчаньне для Ізраіля славіць імя ГОСПАДА,

⁵ бо там стаяць пасады судовыя, пасады дому Давідавага.

⁶ Прасіце пра супакой для Ерусаліму! Няхай маюць спакой тыя, што любяць цябе.

⁷ Супакой няхай будзе ў мурах тваіх, дабрабыт у палацах тваіх.

⁸ Дзеля братоў маіх і бліжніх маіх кажу цяпер: “Супакой табе!”

⁹ Дзеля дому ГОСПАДА, Бога нашага, буду шукаць добра для цябе.

Пс 123

¹ Сьпеў узыходжаньня. Узьнімаю я вочы мае да Цябе, Які жывеш у нябёсах.

² Сапраўды, як вочы слугаў [глядзяць] на руку паноў іхніх, як вочы служкі — на руку гаспадыні яе, так і вочы нашыя — на ГОСПАДА, Бога нашага, аж пакуль ня зьлітуецца над намі.

³ Зьлітуйся над намі, ГОСПАДЗЕ, зьлітуйся, бо мы вельмі насычаныя пагардай!

⁴ Вельмі моцна насычана душа нашая кпінамі ганарыстых і пагардай фанабэрыстых.

Пс 124

¹ Сьпеў узыходжаньня. Давіда. Калі б не было з намі ГОСПАДА, — скажы, прашу, Ізраіль, —

² калі б не было з намі ГОСПАДА, калі паўстаў супраць нас чалавек,

- 3 тады яны б нас жывымі праглынулі, як гнеў іхні распаліўся на нас,
4 тады б воды нас затапілі, струмень заліў бы душы нашыя,
5 тады б воды бурлівыя залілі б душы нашыя.
6 Дабраслаўлёны ГОСПАД, Які не аддаў нас зубам іхнім, як здабычу.
7 Душа наша ўцякла, быццам птушка з сіла птушкалова; сіло парванае, і мы ўцяклі!
8 Дапамога нашая — у імені ГОСПАДА, Які стварыў неба і зямлю.

Пс 125

- 1 Сьпеў узыходжаньня. Тыя, што спадзяюцца на ГОСПАДА, [яны] як гара Сыён, якая не пахісьнецца і будзе на вякі.
2 Горы вакол Ерусаліму, а ГОСПАД — вакол народу Свайго ад сёньня і на вякі.
3 Бо кій бязбожнікаў не застанецца над лёсам праведнікаў, каб не цягнулі праведнікі рук сваіх да беззаконьня.
4 Рабі, ГОСПАДЗЕ, добрае добрым і тым, хто шчыры ў сэрцы сваім.
5 Але тых, што зыходзяць на сьцежкі крывыя свае, няхай выганіць ГОСПАД разам са злачынцамі. Супакой над Ізраілем!

Пс 126

- 1 Сьпеў узыходжаньня. Калі ГОСПАД вярнуў палонных Сыёну, мы былі як у сьне.
2 Былі тады нашыя вусны поўныя сьмеху, і язык наш — сьпяваньня. Казалі тады між паганамі: “Вялікае ГОСПАД з імі ўчыніў!”
3 Вялікае ГОСПАД з намі ўчыніў, і мы былі радасныя.

4 Вярні, ГОСПАДЗЕ, нашых палонных, як ручаі на [зямлю] паўднёвую.

5 Той, хто ў сьлёзах сеяў, жаць будзе са сьпяваньнем.

6 Тыя, што неслі насеньне на пасеў, ішлі плачучы, але, вяртаючыся, вернуцца са сьпяваньнем, снапы свае несучы.

Пс 127

1 Сьпеў узыходжаньня. Салямона. Калі ГОСПАД не збудуе дом, надарэмна цяжка працуюць будаўнікі; калі ГОСПАД не захоўвае горад, надарэмна чуваюць вартаўнікі.

2 Надарэмна для вас рана ўставаць, позна сядзець і есьці хлеб у смутку, бо Свайму ўлюбёнаму Ён дае ў сьне.

3 Вось, спадчына ад ГОСПАДА — дзеці, узнагарода Ягоная — ПЛОД ЧЭРАВА.

4 Быццам стрэлы ў магутнай руцэ, гэтак сыны маладыя.

5 Шчасьлівы той чалавек, які напоўніў імі сагайдак свой. Ня будуць яны асаромленыя, калі з ворагамі ў браме будуць гаварыць.

Пс 128

1 Сьпеў узыходжаньня. Шчасьлівы кожны, хто баіцца ГОСПАДА, хто ходзіць шляхамі Ягонымі.

2 Ты будзеш працу рук тваіх есьці, ты шчасьлівы, і добра табе!

3 Жонка твая ў доме тваім будзе плодная, быццам лаза вінаградная; сыны твае — як галіны аліўкавыя, наўкола стала твайго.

4 Вось, гэтак будзе дабраслаўлены муж, які баіцца ГОСПАДА.

⁵ І дабраславіць цябе ГОСПАД з Сыёну, і ты будзеш бачыць дабрабыт Ерусаліму ў-ва ўсе дні жыцця твайго,

⁶ і будзеш бачыць сыноў ад сыноў тваіх. Супакой над Ізраілем!

Пс 129

¹ Сьпеў узыходжанья. Шмат уціскалі мяне з маладосьці маёй, — **няхай скажа Ізраіль!** —

² шмат уціскалі мяне з маладосьці маёй, але мяне не перамаглі.

³ На хрыбце маім аралі аратыя, праганяючы доўгія барозны свае.

⁴ ГОСПАД праведны, Ён рассек вяроўкі бязбожнікаў.

⁵ Няхай будуць асаромленыя і адступяцца назад усе, што ненавідзяць Сыён!

⁶ Няхай будуць яны, як трава на даху, якая раней, чым вырвуць яе, засыхае,

⁷ і жнец не напоўніць ёю рукі сваёй, і вязальнік снапоў — **жменяў сваіх.**

⁸ І ня скажа той, што міма праходзіць: “Дабраслаўленьне ГОСПАДА няхай будзе над вамі! Дабраслаўляем вас імем ГОСПАДА!”

Пс 130

¹ Сьпеў узыходжанья. З глыбіні я клічу Цябе, ГОСПАДЗЕ!

² Госпадзе, пачуй голас мой! Няхай вушы Твае зважаюць на голас маленьня майго!

³ Калі Ты будзеш памятаць пра беззаконьні, ГОСПАДЗЕ, Госпадзе мой, хто устаіць?

⁴ Бо ў Цябе прабачэньне, каб мелі страх [перад Табою].

⁵ Спадзяюся на ГОСПАДА, спадзяецца душа мая, і ў слове Ягоным маю спадзяваньне.

6 Душа мая [чакае на] Госпада больш, чым стораж раніцы, чым стораж раніцы.

7 Спадзявайся, Ізраілю, на ГОСПАДА, бо ў ГОСПАДА міласэрнасьць і шчодрасьць збаўленьня,

8 і Ён выбавіць Ізраіль ад ўсіх беззаконьяў ягоных.

Пс 131

1 Сьпеў узыходжанья. Давіда. ГОСПАДЗЕ, не вывышалася сэрца маё, і ня ўзносіліся вочы мае, і не хадзіў я за рэчамі занадта вялікімі і занадта для мяне недасяжнымі,

2 але я ўсьцішаў і супакойваў душу маю, як дзіця, што аднятае ад маці сваёй. Як дзіця, аднятае [ад маці], душа мая ў-ва мне.

3 Спадзявайся, Ізраіль, на ГОСПАДА, ад цяпер і на вякі!

Пс 132

1 Сьпеў узыходжанья. Узгадай, ГОСПАДЗЕ, пра Давіда і ўсе беды ягоныя,

2 як ён прысягаў ГОСПАДУ, даваў абяцаньне Моцнаму Якубаваму:

3 “Не ўвайду ў намёт дому майго, не ўзыйду на пасьцель ложка майго,

4 ня дам вачам маім сну і павекам маім дрымоты,

5 пакуль не знайду месца для ГОСПАДА, сялібы для Моцнага Якубавага!”

6 Вось, мы чулі пра яго ў Эфраце, знайшлі яго на палях Яру.

7 Хадзем у сялібу Ягону, паклонімся перад падножжам стопаў Ягоных.

8 Паўстань, ГОСПАДЗЕ, ў месца супачынку Твайго, Ты і каўчэг моцы Тваёй!

9 Сьвятары Твае няхай апрануцца ў праведнасьць, і багабойныя Твае няхай радуюцца!

10 Дзеля Давіда, слугі Твайго, не адварочвай аблічча ад памазанца Твайго!

11 Прысягаў ГОСПАД Давіду праўду і не адступіцца ад яе: “Таго, [хто ёсьць] плод улоньня твайго, пасаджу на пасадзе тваім.

12 І калі сыны Твае будуць захоўваць запавет Мой і сьведчаньні Мае, якім буду навучаць іх, таксама сыны іхнія будуць вечна сядзець на пасадзе тваім”.

13 Бо ГОСПАД выбраў Сыён, пажадаў, [каб быў] сялібай для Яго, [кажучы]:

14 “Вось месца супачынку Майго вечна. Тут буду жыць, бо яго ўпадабаў.

15 Дабраслаўляючы, дабраслаўлю здабытак ягоны, убогіх ягоных насычу хлебам.

16 І сьвятароў ягоных апрану ў збаўленьне, і багабойныя ягоныя, радуючыся, радавацца будуць.

17 Там Я ўзрашчу рог Давіду, там пастаўлю сьветац памазанцу Майму.

18 Ворагаў ягоных апрану ў ганьбу, а над ім расквітнее дыядэма”.

Пс 133

1 Сьпеў узыходжаньня. Давіда. О, як гэта добра і цудоўна, калі браты ў згодзе жывуць!

2 Гэта быццам найлепшы алей на галаве, які сьцякае на бараду, на бараду Аарона, які сьцякае на край шаты ягонай,

3 нібы раса Гермону, якая зыходзіць на горы Сыёнскія, бо там ГОСПАД зьяўляе дабраслаўленьне і жыцьцё на вякі.

Пс 134

1 Сьпеў узыходжаньня. О, дабраслаўляйце ГОСПАДА, усе слугі ГОСПАДАВЫ, якія начамі стаіце ў доме

ГОСПАДА!

² Узьнімеце рукі вашыя да сьвятыні і дабраслаўляйце ГОСПАДА!

³ З Сыёну няхай дабраславіць цябе ГОСПАД, Які стварыў неба і зямлю!

Пс 135

¹ Альлелюя! Хвалеце імя ГОСПАДА, хвалеце, слугі ГОСПАДАВЫ,

² якія стаіце ў доме ГОСПАДА, у панадворках дому Бога нашага!

³ Хвалеце ГОСПАДА, бо добры ГОСПАД; выслаўляйце імя Ягонае, бо яно цудоўнае.

⁴ Бо Якуба выбраў для Сябе ГОСПАД, Ізраіля — на ўласнасьць Сабе.

⁵ Бо ведаю я, што ГОСПАД вялікі, і Госпад наш — Панад ўсімі багамі.

⁶ Усё, што даспадобы ГОСПАДУ, робіць Ён у небе і на зямлі, у моры і у-ва ўсіх бяздоньнях.

⁷ Ён уздымае хмары ад краю зямлі, робіць маланкі і дождж, выводзіць вецер са скарбніцы Сваёй.

⁸ Ён пабіў першародных у Эгіпце, ад чалавека і да скаціны.

⁹ Ён паслаў знакі і чуды пасярод цябе, Эгіпце, над фараонам і ўсімі слугамі ягонымі.

¹⁰ Ён пабіў шматлікія народы і забіў валадароў магутных:

¹¹ Сыгона, валадара Амарэйскага, і Ога, валадара Башану, і ўсе валадарствы Ханаану.

¹² І аддаў зямлю іхнюю у спадчыну, у спадчыну Ізраілю, народу Свайму.

¹³ ГОСПАДЗЕ, імя Тваё на вякі! ГОСПАДЗЕ, памяць Твая з пакаленьня ў пакаленьне!

14 Бо ГОСПАД будзе судзіць народ Свой і пашкадуе слугаў Сваіх.

15 Ідалы народаў — срэбра і золата, творы рук чалавечых.

16 Маюць вусны, і не гавораць, маюць вочы, і ня бачаць;

17 маюць вушы, і ня чуюць, і духу няма ў вуснах іхніх.

18 Падобныя да іх будуць тыя, што робяць іх, усе, хто на іх спадзяецца.

19 Dome Ізраіля, дабраслаўляйце ГОСПАДА! Dome Аарона, дабраслаўляйце ГОСПАДА!

20 Dome Левія, дабраслаўляйце ГОСПАДА! Вы, што баіцеся ГОСПАДА, дабраслаўляйце ГОСПАДА!

21 Дабраслаўлены ГОСПАД з Сыёну, Які жыве ў Ерусаліме! Альлелюя!

Пс 136

1 Слаўце ГОСПАДА, бо Ён добры, бо на вякі міласэрнасьць Яго!

2 Слаўце Бога багоў, бо на вякі міласэрнасьць Яго!

3 Слаўце Пана паноў, бо на вякі міласэрнасьць Яго!

4 Таго, Які Сам робіць цуды вялікія, бо на вякі міласэрнасьць Яго:

5 Таго, Які неба ўчыніў з разуменьнем, бо на вякі міласэрнасьць Яго;

6 Таго, Які зямлю расцягнуў па-над водамі, бо на вякі міласэрнасьць Яго;

7 Таго, Які ўчыніў сьвяцільні вялікія, бо на вякі міласэрнасьць Яго;

8 сонца, каб кіравала днём, бо на вякі міласэрнасьць Яго;

9 месяца і зоркі, каб кіравалі ноччу, бо на вякі міласэрнасьць Яго;

10 Таго, Які пабіў Эгіпет у першародных ягоных, бо на вякі міласэрнасьць Яго;

- 11 і вывеў Ізраіля спасярод яго, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
12 рукою дужаю і рамяном узьнятым, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
13 Таго, Які мора Чырвонае расьсек, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
14 і правёў Ізраіля пасярод яго, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
15 і кінуў фараона і войска ягонае ў мора Чырвонае, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
16 Таго, Які вёў народ Свой праз пустыню, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
17 Таго, Які пабіў валадароў вялікіх, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
18 і забіў валадароў слаўных, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
19 Сыгона, валадара Амарэйскага, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
20 і Ога, валадара Башану, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
21 і аддаў зямлю іхнюю ў спадчыну, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
22 у спадчыну Ізраілю, слуге Свайму, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
23 Таго, Які ў паніжэньні нашым успомніў аб нас, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
24 і выратаваў нас ад прыгнятальнікаў нашых, бо на вякі міласэрнасьць Яго;
25 Таго, Які дае хлеб усякаму целу, бо на вякі міласэрнасьць Яго.
26 Слаўце Бога нябёсаў, бо на вякі міласэрнасьць Яго!

Пс 137

1 Ля рэк Бабілёнскіх сядзелі мы там і плакалі, Сыён успамінаючы.

- 2 На вербах сярод яго мы павесілі нашыя гусьлі.
- 3 Бо там тыя, што нас паланілі, жадалі ад нас словаў песьні, і нішчыцелі нашыя — радасьці: “Засьпявайце нам нешта з песняў Сыёнскіх!”
- 4 Як жа сьпяваць нам сьпеў ГОСПАДА ў чужой зямлі?
- 5 Калі я забудуся цябе, Ерусаліме, няхай забудзецца мяне правіца мая!
- 6 Няхай язык мой прыліпне да паднябенья майго, калі я ня буду памятаць цябе, калі не ўзніму Ерусалім па-над найвышэйшую радасьць маю!
- 7 Прыгадай, ГОСПАДЗЕ, сынам Эдому дзень Ерусаліму, калі казалі яны: “Руйнуйце яго, руйнуйце аж да падвалінаў!”
- 8 Дачка Бабілёнская, ты будзеш зруйнаваная! Шчасьлівы той, хто адплаціць табе за тое, што ты нам зрабіла!
- 9 Шчасьлівы той, хто немаўлятаў тваіх схопіць і паб’е аб скалу.

Пс 138

- 1 Давіда. Я буду славіць Цябе ўсім сэрцам; перад абліччам анёлаў* буду выслаўляць Цябе.
- 2 Пакланюся ў сьвятыні сьвятасьці Тваёй і буду славіць імя Тваё за міласэрнасьць Тваю і праўду Тваю, бо Ты ўзьвялічыў па-над усякае імя Тваё слова Тваё.
- 3 У дзень, калі я клікаў, Ты адказаў мне, і ўзмоцніў сілаю душу маю.
- 4 Будуць славіць Цябе, ГОСПАДЗЕ, усе валадары зямлі, бо пачуюць словы вуснаў Тваіх.
- 5 І будуць сьпяваць пра шляхі ГОСПАДАВЫ, бо вялікая слава ГОСПАДА.
- 6 Бо ўзвышаны ГОСПАД, але бачыць пакорнага і ганарлівага пазнае здалёк.

⁷ Калі буду хадзіць сярод турботаў, Ты ажывіш мяне, супраць гневу ворагаў маіх Ты выцягнеш руку Тваю, і мяне вызваліць правіца Твая.

⁸ ГОСПАД выканае [справу маю] для мяне. ГОСПАДЗЕ, міласэрнасьць Твая на вякі! Не пакінь твораў рук Тваіх! Альлелюя!

Пс 139

¹ Кіраўніку хору: Давіда. Псальм. ГОСПАДЗЕ, Ты дасьледаваў мяне і ведаеш [мяне].

² Ты ведаеш, калі я сядою і калі я ўстаю; разумеш думку маю здалёк.

³ Сьцежку маю і ляжаньне маё Ты спазнаў, і ўсе шляхі мае Табе вядомыя.

⁴ Бо няма яшчэ словаў на языку маім, а Ты, ГОСПАДЗЕ, ведаеш усё.

⁵ Здаду і сьпераду Ты абняў мяне і паклаў на мяне руку Тваю.

⁶ Надзвычай дзівоснае веданьне, перавышае мяне, не магу яго сьцяміць!

⁷ Куды мне ісьці ад Духа Твайго і ад аблічча Твайго куды ўцячы?

⁸ Калі б я ўзыйшоў на неба, Ты там; калі б паслаў сабе [ложак] ў пекле, — вось, [і там] Ты!

⁹ Калі б я ўзяў крылы сьвітання, калі б пасяліўся на канцы мора,

¹⁰ там таксама рука Твая вадзіла б мяне, і трымала б мяне правіца Твая.

¹¹ Калі б я сказаў: “Няхай цемра пакрые мяне, і ноччу няхай станецца сьвятло вакол мяне”,

¹² дык і цемра ня будзе цёмнай для Цябе, і ноч заясьнее, як дзень; цемра, як сьвятло.

¹³ Бо Ты ўтварыў ныркі мае, выткаў мяне ва ўлоньні маці маёй.

14 Слаўлю Цябе, бо я захапляльна і дзівосна збудаваны; цудоўныя справы Твае, і душа мая ведае добра.

15 Не былі схаваныя косткі мае перад Табою, калі я кшталтаваўся пад заслонай, быў вытканы ў глыбінях зямлі.

16 Зародак мой бачылі вочы Твае; і ў кнізе Тваёй запісаны ўсе дні, што былі вызначаны, калі яшчэ ніводнага з іх не было.

17 Якія каштоўныя для мяне думкі Твае, Божа, якая вялікая безьліч іх!

18 Лічу іх, але іх больш, чым пяску. Я буджуся, і я ўсьцяж з Табою.

19 Калі б Ты, Божа, забіў бязбожніка, тады людзі крываваы адыйдуць ад мяне.

20 Яны гавораць супраць Цябе зламыснае; дарэмна робяць сябе ворагамі Тваімі.

21 Ці ж ня мушу я ненавідзець тых, што ненавідзяць Цябе, ГОСПАДЗЕ, і брыдзіцца тымі, што супраць Цябе паўстаюць?

22 Нянавісьцю поўнай я іх ненавіджу, яны сталіся ворагамі для мяне.

23 Дасьледуй мяне, Божа, і спазнай сэрца маё, выспрабуй мяне і спазнай думкі мае!

24 І паглядзі, ці не на гаротным я шляху, і шляхам вечнасьці вядзі мяне.

Пс 140

1 Кіраўніку хору. Псальм Давіда.

2 Ратуй мяне, ГОСПАДЗЕ, ад чалавека ліхога, ад чалавека злачыннага захоўвай мяне!

3 Яны задумляюць ліхое ў сэрцы сваім, кожны дзень узьнімаюць вайну,

⁴ навастрылі язык свой, як зьмеі, атрута зьмяіная ў вуснах іхніх. (Сэлях)

⁵ Захавай мяне, ГОСПАДЗЕ, ад рук бязбожніка! Захоўвай мяне ад чалавека злачыннага, ад тых, што мяркуюць пахіснуць стопы мае.

⁶ Пыхліўцы таемна [наставілі] пастку для мяне і петлі, расцягнулі сеці пры сыцежцы, паставілі сіло для мяне. (Сэлях)

⁷ Сказаў я да ГОСПАДА: “Ты— мой Бог! Прыхілі вуха, ГОСПАДЗЕ, на голас маленьня майго!

⁸ ГОСПАДЗЕ, Госпадзе, моц збаўленьня майго, Ты заслняеш галаву мне ў дзень бітвы.

⁹ Ня дай таго, ГОСПАДЗЕ, што жадае бязбожнік, намерам ягоним ня дай споўніцца, каб не ўзьнімаліся яны! (Сэлях)

¹⁰ Няхай голавы тых, што мяне абступілі, пакрыюцца ліхоцьцем вуснаў іхніх!

¹¹ Няхай пасыплецца на іх вугольле! У агонь няхай кіне Ён іх, у дол глыбокі, каб ім не паўстаць!

¹² Чалавек з [ліхім] языком на зямлі ня ўстоіць; на чалавека злачыннага ліхоцьце цікаваць будзе, каб загубіць яго.

¹³ Ведаю я, што ГОСПАД выступіць у справе прыгнечанага, [дасьць] суд убогаму.

¹⁴ Дык будуць праведнікі славіць імя Тваё, правыя будуць жыць перад абліччам Тваім!

Пс 141

¹ Псалъм Давіда. ГОСПАДЗЕ, клічу Цябе! Пасьпяшайся да мяне! Прыхілі вуха на голас мой, калі клічу да Цябе!

² Няхай будзе малітва мая як кадзіла перад абліччам Тваім, а ўзьніманьне рук маіх— як дар вечаровы!

³ Пастаў, ГОСПАДЗЕ, варту вуснам маім, захоўвай дзьверы губаў маіх!

⁴ Ня дай прыхіліцца сэрцу майму да словаў ліхіх, да чыненьня справаў бязбожных з людзьмі злачыннымі, і няхай ня буду я есьці ласункі іхнія.

⁵ Няхай б'е мяне праведнік, [бо гэта] міласэрнасьць; няхай карае мяне, [бо гэта] алей для галавы, які не пашкодзіць галаве маёй; бо малітва мая — супраць ліхоты іхняй.

⁶ Няхай будуць скінутыя ў рукі скалы судзьдзі іхнія, і пачуюць яны словы мае, бо яны прыемныя.

⁷ Быццам нехта трушчыць і сячэ [дровы] на зямлі, так сыплюцца косткі нашыя ў пашчу пекла.

⁸ Але да Цябе, ГОСПАДЗЕ, Госпадзе мой, вочы мае; у Табе я маю надзею, не зруйнауй Ты душы маёй.

⁹ Захавай Ты мяне ад пасткі, што яны наставілі на мяне, ад сіла, [што наставілі] злачынцы.

¹⁰ Няхай пападуцца усе разам бязбожнікі ў сеці свае, а я абміну іх.

Пс 142

¹ Навучаньне Давіда, калі быў у пячоры. Малітва.

² Голасам маім крычу я да ГОСПАДА, голасам маім прашу ГОСПАДА пра літасьць.

³ Прад абліччам Ягоным выліваю смутак мой, пра трывогу маю перад абліччам Ягоным апавядаю.

⁴ Калі зьнемагае ў-ва мне дух мой, Ты ведаеш сьцежку маю. На дарозе, якой я хаджу, яны таемна [наставілі] сіло на мяне.

⁵ Гляджу я ўправа, і бачу, што няма нікога, хто б ведаў мяне; загінуў прытулак мой, ніхто не шукае душы маёй.

6 Я крычу да Цябе, ГОСПАДЗЕ, кажучы: “Ты — прыстанішча маё, Ты — частка мая ў зямлі жывых!”

7 Зваж на галашэньне маё, бо вельмі я зьнямогся; ратуй Ты мяне ад тых, што перасьледуюць мяне, бо яны дужэйшыя за мяне.

8 Вызваль з вязьніцы душу маю, каб я славіў імя Тваё. Праведнікі абступаюць мяне навакол, бо Ты робіш добро для мяне.

Пс 143

1 Псальм Давіда. ГОСПАДЗЕ, пачуй малітву маю, прыхілі вуха на маленьне маё, паводле праўды Тваёй адкажы мне, паводле праведнасьці Тваёй.

2 І не ўваходзь у суд са слугою Тваім, бо ня будзе праведны перад абліччам Тваім ніхто з жывых.

3 Бо перасьледуе вораг душу маю, скрышыў да зямлі жыцьцё маё, змусіў жыць мяне ў месцы цёмным, быццам тых, што памерлі даўно.

4 І зьнямогся ў-ва мне дух мой, замерла ў нутры маім сэрца маё.

5 Я ўзгадваю дні старадаўныя, разважаю пра ўсе дзеянні Твае, пра ўчынкi рук Тваіх думаю.

6 Выцягваю рукі мае да Цябе; душа мая [прагне] Цябе, як зямля бязводная. (Сэлях)

7 Пасьпяшайся, адкажы мне, ГОСПАДЗЕ! Чэзьне дух мой! Не хавай жа аблічча Твайго ад мяне, каб ня стаўся я падобным да таго, хто зыходзіць у магілу.

8 Дай мне раніцаю чуць міласэрнасьць Тваю, бо я на Цябе спадзяюся. Дай мне ведаць шлях, якім мне ісьці, бо да Цябе я ўзьнімаю душу маю.

9 Ратуй мяне ад ворагаў маіх, ГОСПАДЗЕ, у Цябе я хаваюся.

10 Навучы мяне рабіць тое, што даспадобы Табе, бо Ты — БОГ МОЙ. Няхай добры Твой дух вядзе мяне да зямлі роўнай.

11 ГОСПАДЗЕ, дзеля імя Твайго ажыві мяне! У праведнасьці Тваёй выведзі з уціску душу маю!

12 І ў міласэрнасьці Тваёй вынішчы ворагаў маіх, і знішчы ўсіх, што ўціскаюць душу маю, бо я — СЛУГА ТВОЙ!

Пс 144

1 Давіда. Дабраслаўлены ГОСПАД, скала мая, Які навучае рукі мае барацьбе, і пальцы мае — змаганьню.

2 Міласэрнасьць для мяне і замчышча маё, умацаваны замак мой і Збаўца для мяне, шчыт мой, Той, у Якім маю надзею, Ён народ мой мне паддае!

3 ГОСПАДЗЕ, што ёсьць чалавек, што Ты ведаеш яго, і сын чалавечы, што Ты думаеш пра яго?

4 Чалавек падобны да марнасьці; дні ягоныя — быццам цень, што мінае.

5 ГОСПАДЗЕ, нахілі неба Тваё і зыйдзі, дакраніся да гор, і яны запалаюць!

6 Блісьні маланкай і расьцяруш іх, пусьці стрэлы Твае і пражані іх!

7 Выцягни з вышыні руку Тваю, вызвалі мяне і выратуй мяне з водаў вялікіх, з рукі сыноў чужынскіх,

8 вусны якіх гавораць марнае, а правіца іхняя — правіца хлусьні.

9 Божа, я новы сьпеў буду сьпяваць для Цябе, на псалтыры дзесяціструнным буду граць Табе,

10 бо Ты даеш выратаваньне валадару, і выбаўляеш Давіда, слугу Твайго, ад мяча злыдня!

11 Выбаў мяне і выратуй мяне ад рукі сыноў чужынскіх, вусны якіх гавораць марнае, а правіца іхняя — правіца хлусьні.

12 Няхай будуць сыны нашыя, быццам саджанцы, якія разрастаюцца ў маладосьці сваёй; дочкі нашыя — быццам слупы вуглавыя, якія высечаны паводле ўзору сьвятыні.

13 Сьпіжарні нашыя няхай будуць поўныя, каб задаволіць любыя патрэбы, ўсялякія патрэбы; няхай у тысячу разоў памножацца авечкі нашыя на вуліцах нашых.

14 Валы нашыя няхай будуць тлустыя, няхай ня будзе вылому, ані страты, ані ляманту на плошчах нашых!

15 Шчасьлівы той народ, у якога гэтак дзеецца! Шчасьлівы той народ, у якога ГОСПАД ёсьць Бог ягоны!

Пс 145

1 Хвала Давіда. Буду вывышаць Цябе, Божа мой і Валадару, і дабраслаўляць імя Тваё на вякі і вечна!

2 Штодня буду дабраслаўляць Цябе і буду хваліць імя Тваё на вякі і вечна.

3 Вялікі ГОСПАД і годны хвалы, і веліч Ягоная недасьледная.

4 Пакаленьне пакаленьню будзе хваліць творы Твае і пра магутнасьць Тваю будзе апавядаць.

5 Пра слаўную годнасьць велічнасьці Тваёй і пра цудоўныя дзеі Твае буду разважаць.

6 Пра магутнасьць [дзеяньняў] страшных Тваіх няхай гавораць яны; а я пра веліч Тваю буду абвяшчаць.

7 Успаміны пра вялікую добрасць Тваю яны будуць пераказваць і весяліцца дзеля праведнасьці Тваёй.

8 Літасьцівы і спагадлівы ГОСПАД, павольны да гневу і вельмі міласэрны.

9 Добры ГОСПАД да ўсіх, і літасьць Ягоная — па-над усе Ягонья справы.

10 Няхай славяць Цябе, ГОСПАДЗЕ, усе творы Твае, і багабойныя Твае няхай дабраслаўляюць Цябе!

11 Пра славу Валадарства Твайго няхай гавораць яны і пра магутнасьць Тваю расказваюць,

12 каб даведаліся сыны чалавечыя пра магутнасьць Ягоную і пра славу велічнасьці Валадарства Ягонага.

13 Валадарства Тваё — валадарства на ўсе вякі, і панаваньне Тваё — ва усіх пакаленьнях.

14 Падтрымлівае ГОСПАД усіх, хто падае, і падыймае ўсіх прыгнечаных.

15 Вочы ўсіх на Цябе ўзіраюцца, і Ты ім спажыву даеш у свой час.

16 Ты расчыняеш руку Тваю і насычаеш усё, што жыве, паводле ўпадабаньня.

17 Праведны ГОСПАД на ўсіх шляхах Сваіх і сьвяты ва усіх справах Сваіх.

18 ГОСПАД блізка да ўсіх, што клічуць Яго, да ўсіх, што клічуць Яго ў праўдзе.

19 Ён робіць паводле жаданьня тых, што баяцца Яго, і чуе лямант іхні і выбаўляе іх.

20 ГОСПАД захоўвае ўсіх, што любяць Яго, але ўсіх бязбожных Ён зьнішчыць.

21 Хвалу ГОСПАДУ будуць казаць вусны мае, і ўсякае цела няхай дабрасаўляе сьвятое імя Ягонае на вякі і вечна.

Пс 146

1 Альлелюя! Хвалі, душа мая, ГОСПАДА!

2 Хваліць буду ГОСПАДА, пакуль живу; выслаўляць буду Бога майго, пакуль існую.

3 Не спадзявайцеся на магнатаў, на сына чалавечага, у якім няма выратаваньня!

⁴ Выйдзе дух з яго, і ён вернецца ў зямлю; у той самы дзень зьнікнуць і задумы ягоныя.

⁵ Шчасьлівы той, у каго Бог Якубаў — дапамога, у каго надзея на ГОСПАДА, Бога ягонага,

⁶ Які стварыў неба і зямлю, мора і ўсё, што ў ім, Які захоўвае праўду на вякі,

⁷ Які ўчыняе суд для пакрыўджаных, дае хлеба галодным. ГОСПАД разьвязвае зьвязаных,

⁸ ГОСПАД расплюшчвае [вочы] сьляпых, ГОСПАД падыймае прыгнечаных, ГОСПАД любіць праведных.

⁹ ГОСПАД захоўвае прыхадняў, дапамагае сіротам і ўдовам, але шлях бязбожнікаў блытае.

¹⁰ Валадарыць ГОСПАД на вякі; твой Бог, Сыёне, з пакаленьня ў пакаленьне! Альлелюя!

Пс 147

¹ Хвалеце ГОСПАДА, бо Ён добры; выслаўляйце Бога нашага, бо прыемна гэта. Хвала належыць Яму!

² ГОСПАД будзе Ерусалім, зьбірае выгнанцаў Ізраіля.

³ Ён лечыць скрышаных сэрцам і перавязвае раны іхнія.

⁴ Ён вызначае лік зоркам, кожную імем яе называе.

⁵ Вялікі наш Госпад і багаты сілай, розум Ягоны меры ня мае.

⁶ ГОСПАД дапамагае ўцісканым, бязбожнікаў да зямлі паніжае.

⁷ Адкажыце ГОСПАДУ падзякай, выслаўляйце Бога нашага на гусялях.

⁸ Ён закрывае неба хмарамі, рыхтуе для зямлі дождж, узрошчвае траву на гарах,

⁹ дае скаціне спажыву яе; і груганятам, што крычаць да Яго.

¹⁰ Ня ў сіле каня Ён мае ўпадабаньне і ня ногі мужа даспадобы Яму,

- 11 але даспадобы ГОСПАДУ тыя, што баяцца Яго, што спадзяюцца на міласэрнасць Ягоную.
- 12 Слаў ГОСПАДА, Ерусалім, хвалі Бога твайго, Сыёне!
- 13 Бо Ён умацаваў завалы брамаў тваіх, дабраславіў сыноў тваіх пасярод цябе.
- 14 Ён дае супакой ў межах тваіх, тлустасьцю пшаніцы насычае цябе.
- 15 Ён спасылае слова Сваё на зямлю, вельмі хутка бяжыць пастанова Ягоная!
- 16 Ён дае сьнег, быццам воўну, сыпле шэраш, як попел.
- 17 Ён кідае лёд Свой кавалкамі; перад марозам Ягоным хто можа ўстаяць?
- 18 Ён пасылае слова Сваё, і растапляецца [ўсё]; Ён павее ветрам Сваім, і воды цякуць.
- 19 Ён паведаміў слова, слова Сваё Якубу, пастановы Свае і суды Свае — для Ізраіля.
- 20 Не зрабіў такога ніводнаму народу, і судоў Ягоных не пазналі яны. Альлелюя!

Пс 148

- 1 Альлелюя! Хвалеце ГОСПАДА з неба, хвалеце Яго на вышынях!
- 2 Хвалеце Яго, усе анёлы Ягоныя! Хвалеце Яго, усе войскі Ягоныя!
- 3 Хвалеце Яго, сонца і месяц, хвалеце Яго, усе зоркі ясныя!
- 4 Хвалеце Яго, нябёсы нябёсаў, і вы, воды, што па-над нябёсамі!
- 5 Няхай яны хваляць імя ГОСПАДА, бо Ён загадаў, і былі створаныя,
- 6 і паставіў іх на вякі вечныя; даў ім пастанову, і не пераступяць яе.
- 7 Хвалеце ГОСПАДА з зямлі, цмокі і ўсе бяздонні,
- 8 агонь і град, сьнег і туман, вецер бурны, які дзее паводле слова Ягонага,

9 горы і ўзгоркі ўсе, дрэвы пладовыя і кедры ўсе,
10 зьвяры і ўся скаціна, паўзуны і птаства крылатае,
11 валадары зямныя і ўсе народы, князі і ўсе судзьдзі зямлі,
12 юнакі разам з дзяўчатамі, старыя і маладыя.
13 Няхай яны хваляць імя ГОСПАДА, бо толькі Ягонае імя ўзьвялічанае, слава Ягоная над зямлёю і небам!
14 Ён узняў рог народу Свайго. Хвала Яму ад усіх багабойных Ягоных, ад сыноў Ізраіля, ад народу, блізкага Яму! Альлелюя!

Пс 149

1 Альлелюя! Сьпявайце ГОСПАДУ новы сьпеў; хвала Яму ў зграмаджэньні багабойных!
2 Весяліся, Ізраілю, ў Творцы тваім; радуйцеся, сыны Сыёну, у Валадару вашым!
3 Хвалеце імя Ягонае карагодамі, на бубнах і на гуслях выслаўляйце Яго!
4 Бо даспадобы ГОСПАДУ народ Ягоны; уцісканым Ён зьявіць збаўленьне.
5 Будуць цешыцца багабойныя ў славе [Ягонай], будуць весяліцца на ложках сваіх.
6 Праслаўленьне Богу няхай будзе ў вуснах іхніх, а меч двусечны — у руцэ іхняй,
7 каб здзейсьніць помсту над паганамі, кару над народамі,
8 каб вязаць валадароў іхніх ланцугамі, і шляхту іхнюю — кайданамі жалезнымі,
9 каб учыніць для іх суд, як напісана. Гэткая велічнасьць для ўсіх багабойных Ягоных! Альлелюя!

Пс 150

1 Альлелюя! Хвалеце Бога ў сьвятыні Ягонай, хвалеце

Яго ў прасьцягу моцы Ягонай!

² Хвалеце Яго за магутнасьць Ягоную; хвалеце Яго дзеля мноства Ягонае велічы!

³ Хвалеце Яго гукам трубаў, хвалеце Яго на псалтыры і гусьлях!

⁴ Хвалеце Яго з бубнамі і карагодамі; хвалеце Яго на струнах і жалейках!

⁵ Хвалеце Яго на цымбалах гучных; хвалеце Яго на цымбалах галосных!

⁶ Усякае дыханьне няхай хваліць ГОСПАДА!
Альлелюя!

**Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету
Belarusian New Testament and Books of Old
Testament**

copyright © 2016 John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Language: беларуская

Contributor: John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share, redistribute, or adapt this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not use this work for commercial purposes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-05-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022

64be8e54-78c4-5277-8d28-9fc3e21a8e86